

Giới thiệu Lão Đại Sủng Em

Cô luôn sống với phương châm: "Ác nhất là lòng dạ đàn bà"...nhưng con người cô lại là người năng động, cá tính, nghịch ngợm, thông minh và cực kỳ thích chọc các anh em của mình.

Còn anh là kẻ đứng đầu thế giới hắc đạo, là kẻ lãnh huyết vô tình nhưng đến khi gặp cô, anh dường như biến thành người khác.

Chuyện tình của họ sẽ ra sao?

Mời các bạn đón đọc và theo dõi truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Cuộc gặp gỡ định mệnh

Không gian về đêm đang thanh tĩnh thì ở phía cánh đồng hoang vang lên tiếng đánh nhau và tiếng xe nổ, mùi máu cùng thuốc súng nồng nặc trong không gian. Vài phút sau nghe tiếng quát

-Tụi mày tìm đi,hắn bị thương rồi ko thể chạy xa được

Nói rồi cả bọn áo đen chạy đi, trong góc tối một thân ảnh người bê vết máu đang cố bước về phía khu nhà trọ cách đó ko xa, anh đi đến góc phòng trọ cuối cùng thì đã hết sức dựa vào thành cửa mà ngất đi

8H45' Trần Ngọc Lan trên đường đi làm thêm về khi đang định mở cửa thì vấp phải vật j đó làm cô ngã nhoài ra đất,vô tình cô lại ngã trúng vào người anh đang vào miệng vết thương anh khẽ nhăn mặt kêu "Um" một tiếng khiến cô giật mk sợ hãi,tay cô khẽ nhẹ nơi phát ra âm thanh thì thấy tay mk hơi ướt đưa về phía ánh sáng thì ra đó là máu. Cô nhanh chóng mở cửa rồi chạy ra đỡ anh đang bất tỉnh vào phòng đặt a lên giường cô chạy vội ra đóng cửa.Cô lấy nước nóng,bông băng,thuốc ra vừa định coi a ra thì thấy a khẽ nhăn mày sợ a đau cô đành dùng kéo cắt luôn cái áo ra, cô lấy nước lau vết thương,sát trùng đồ thuốc vào rồi băng bó lại cho a.Bây giờ cô ms để ý khuôn mặt anh trán cao rộng,mắt kiểm mày ngài,mũi thẳng cao,môi dày một khuôn mặt anh tuấn thân hình săn chắc khỏe khoắn,vai rộng....ngắm mãi cô ms phát hiện a chảy nhiều mồ hôi, môi khô cô sờ tay lên đầu anh thì thấy nóng chắc anh sốt rồi cô vội đi pha cốc sữa, lấy thuốc hòa ra rồi cho a uống.Cho a uống xong cô lấy khăn ướt đắp cho a.Cô mệt quá nhưng cố mở mắt nhìn a khi thấy anh thở ổn định trở lại mới thiếp đi

7H30' sáng hôm sau cô tỉnh giấc vội vàng giơ tay sờ chán a thì bị một cánh tay khác bắt lại do lực cánh tay kia quá mạnh làm cô kêu lên "A",đôi mắt kia mở ra nhìn lên cánh tay bị mk bắt đang đỏ ửng lên rồi lại nhìn cô gái đang nhăn nhó vì đau

-Xin lỗi! tôi tưởng

-A tưởng e muốn giết a chứ j.Cô nháy mắt a

A nhìn cô định ngồi dậy thì cánh tay và ngực lan ra cảm giác đau nhói mặt a nhăn lại,cô nhẹ nhàng đỡ a lên rồi cảm thêm gói lót xuống cánh tay đang bị đau của a.

-A nhẹ thôi máu vừa cầm coi trùng lại chảy thì mệt chết e

Vừa nói cô vừa thay băng gạc cho a,thôi nhẹ sợ làm a đau mọi thứ đều được đôi mắt kia ghi nhớ cả.Làm xong cô mới nhớ đến chắc a đói rồi cô vội chạy xuống bếp sau 10' cô mang một tô cháo trứng và ít thuốc lên cho a.Cô bung lên thổi cho nguội cô múc một thìa nâng lên

-A ăn cháo cho khỏe nhé! e vừa nấu xong ăn cho nóng.....A..há miệng ra e đút cho tay a đang đau

A ko nói j để cho cô đút cháo rồi uống thuốc,chỉ có đôi mắt là ghi nhớ mọi hoạt động của cô

-A nghỉ đi nhé.Nói rồi cô đứng lên thì tay bị a bắt lấy

-E ko hỏi vì sao tôi bị thương

-A ko tiện ns e nhiều chuyện là j.Cô cười đáp

-E ngồi xuống đây đi

-Vâng!

-Tôi là Hoàng Nhất Long,còn e?

-E là Trần Ngọc Lan

-E bao nhiêu tuổi?

-E 18 tuổi

-UK

-Thôi a nghỉ đi e đi có chút việc

Nói rồi cô chạy vọt ra ngoài còn mk a ở nhà ngẩn ngơ nhìn bóng cô thân ảnh bé bỏng của cô cứ hiện trong đầu a một cô bé tóc dài,trán cao má phúng phính,khuôn mặt tròn,môi mọng dày,sống mũi cao nhưng đôi mắt lại rất sắc nhọn lông mày rậm cái vẻ đáng yêu xen lẫn tà ác,eo thon,chân nhỏ,ngực ko lớn (Cherry:y là lép đấy chị.N.Lan:kệ tui thích nát mỗ hà.Cherry: nách kẹp dép..chạy cho lẹ)

Đang ngẩn ngơ thì từ xa bóng cô chạy về mua rất nhiều thứ cho a

-Đây là mọi thứ của a

-Cảm ơn e nhé

-Hông có j.Cô lè lưỡi cười đáng yêu, a ngây ngẩn cả người

-----Phân chương -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Cô gái lém lỉnh

-Anh à năm nay a bao nhiêu tuổi. Cô nhìn a

-A 25 tuổi

-Thế bà chủ nhà có hỏi thì a bảo a là chú e nhé!

-vì sao bộ a già lắm à

-Ko phải mà là lão bà ấy năm nay 42 chưa mảnh tình vắt vai nhìn thấy bọn e mà mang bạn trai về nhà trọ là bà ấy lại ghen ăn tức ở,tôi đến lại sang nói này nói nọ.Cô thờ dài làm mặt uất tức

Môi a bắt giác cong lên cười nhạt,còn cô thì chỉ thờ dài kể cho a nghe a xoa đầu cô

-E có thể cho a mượn điện thoại được không. A nhìn cô hỏi

-A định gọi điện về kêu người mang a đi chứ j.Cô tỏ vẻ buồn nói

-A sợ liên lụy e nên đi sớm là tốt nhất

-Hừ! sợ liên lụy e mà mang toàn thân đầy máu đến cửa mà e may mà e tình ý lấy nước hắt máu đi, rồi mang cái áo máu me đi dọc xuống dưới phố thành vòng quanh đi chứ ko bây giờ cả hai chúng ta chỉ là cái xác ấy chứ.Cô vênh mặt tự đắc kể,a ngạc nhiên ko ngờ cô bé này lại thông minh đến vậy.

Ở một nơi khác tại biệt thự Bạch Băng

-Cái j ko tìm thấy lão đại.Tào Cố Minh gất lên,a là giám đốc Tào thị công ti lớn thứ 3 sau Hoàng thị và Hoắc thị, là một đại sát gái tính tình phong lưu nhưng rất có nghĩa khí vs bạn bè.

-Tôi Cố Minh chúng ta cho người tìm tiếp.Hoắc Kinh Hiên lên tiếng,a là chủ tịch tập đoàn Hoắc gia

-Tần Vũ,Dịch Niên hộ pháp cùng chúng tôi đã tìm khắp cánh đồng hoang và khu vực lân cận nhưng chỉ tìm thấy điện thoại lần theo vết máu đi được một vòng rồi mất dấu hần.Tên áo đen cung kính trả lời

-Được rồi tiếp tục tìm đi.K.Hiên nói.

1 TUẦN SAU

- Vết thương của a lành rồi gọi về cho gia đình đi.Cô đưa điện thoại đến trước mặt anh, a cầm lấy rồi nhấn số gọi

-[A!LÔ ai gọi vậy] K.Hiên lên tiếng

-Tôi đây

-[Lão đại a đang ở đâu vậy]

-Tôi đang ở nhà trọ Q các cậu đến đi

-[Bọn tôi đến ngay]

-----tút TUT-----

A trả điện thoại cho cô,cô cười nói

- A ở nhà nhè e đi có chút việc. Cô cười xong nói tạm biệt rồi quay đi,a nhìn bóng lưng khuất xa tỏ vẻ cười nhạo a đã có cách mạng cô cùng đi.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Sao e hung dữ vậy

30' sau có ba chiếc xe ô tô sang trọng đỗ trước cửa nhà trọ,một người mặc tây phục bước xuống đi vào nhà trọ đó là K.Hiên ngay khi vừa vào cửa a đã thấy lão đại đáng kính đang ngồi đọc báo

-Này Nhất Long nhân nhâ ngồi đọc báo mà bắt bọn này tìm cậu một muốn chết

-Xin lỗi tôi bị thương may mà có người cứu giúp. A trả lời

-UK

- C.Minh đâu cậu ta ko đến à

-Cậu ta tìm cậu một tuần nay chưa có thời gian nên dừng lại bên đường chắc lại định phá đời con gái nhà nào. K.Hiên thở dài

Vừa nói xong bóng dáng C.Minh lấp ló bước vào phòng trọ,cả hai nhìn lên

-Này cậu bị sao vậy.K.Hiên lo lắng hỏi

-Ko sao.C.Minh đáp

Tần Vũ kể lại cho hai vị kia nghe

-Lúc nãy Cổ gia gặp một cô bé nhìn cũng xinh trên đường ngài ấy định bắt về chơi cho vui ai ngờ bị đánh thành ra thế này.

-HẢ PHỤT... cái j bị gái đánh.....HAHAHA.Hiên ca đang uống trà thì bị sặc ôm bụng cười ngặt nghẽo

-Ai mượn cậu nhiều chuyện hả Tần Vũ càng nói mặt C.Minh càng đen, K.Hiên cười sặc sụa, N.Long im lặng ko nói j

-Này tôi nói cho các cậu nghe con nhỏ đó như bà chẳng lửa đánh người ta ko biết thương tiếc j cả 10 tên theo tôi ngã cả còn tên T.Vũ ngồi lì trong xe ko giúp.Hừ nó như quý vậy ai vô phúc mới gặp phải nó ô đây chưa chuẩn bị nên mới bị đánh chứ để ô gặp lại thì..

-Thì sao hả? Vừa lúc cô trở về thấy mấy tên ngồi trong nhà mk còn có cả cái tên biến thái định bắt cô lúc nãy đã thế còn nói xấu cô làm máu cô sôi trào.Cả 3 nhìn về phía phát ra âm thanh mỗi người một suy nghĩ

N.Long:cô ấy về sớm vậy

K.Hiên:cô bé này là ai

C.Minh:mụ dạ xoa đến rồi

Riêng C.Minh sợ hãi ra mặt

-Nó, con nhỏ hung dữ đánh đá

Cô đi đến ko chào hỏi ai một chân đặt trên ghế hai tay túm cổ áo C.Minh nhấc lên

-THỈ SAO HẢ! Cô kéo dài thanh âm

C.Minh + K.Hiến:nuốt nước bọt, mọi người kinh hãi nhìn cô riêng anh thì ngồi xem

-KO...ko có j đâu. C.minh áp ứng

-E biết vò. A hỏi cô

-Tất nhiên con gái tự lập sớm phải học để phòng kẻ biến thái. Vừa nói cô vừa liếc C.Minh làm hấn nổi da gà-Vs lại ko biết vò giữ người đang bị thương như a để tìm cái chết à

UK! tôi e tha cho hấn đi,hấn là bạn anh.Giongj a dịu dàng khiến mọi người giật cả mình họ cùng chung suy nghĩ"Lão đại còn phải nhường cô ta mk nên cẩn thận".Cô thấy a nói vậy thì buông C.Minh ra hứ một tiếng rồi đi vào phòng.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: C.Minh còn sống là tốt rồi

Cả 3 thở dài,C.Minh hỏi

-Này lão đại à đó là ai vậy!

N.Long kể hết mọi việc a bị tập kích bị thương cô cứu a,đánh lạc hướng xóa dấu vết mọi người nghe xong mắt chữ A mồm chữ O cùng chung suy nghĩ "thảo nào tìm mãi ko thấy lão đại, cô gái kia thật thông minh"

-Thôi chúng ta nhanh trở về ở đây ko an toàn.C.Minh nhăn mặt

-Cậu là sợ có người tập kích chúng ta hay sợ cô bé kia.K.Hiến châm chọc

-".C.Minh cứng họng

Cánh cửa phòng ngủ mở ra xuất hiện một cô bé tóc xõa ngang vai,đội mũ lưỡi trai gắn đinh,mặc áo trắng hở vai,quần bò cào bó sát,chân đi giày trắng,đeo ba lô (Cherry:vừa cá tính vừa cute quá má ơi).Cả bọn nhìn đến lóa mắt còn cái tên mặt dày C.Minh thì nhìn nước miếng sắp chảy ra bản tính háo sắc),anh thấy mấy tên kia nhìn cô như vậy thì tỏ vẻ không vui ho nhẹ.

-E đi đâu vậy.A hỏi

-A lúc nãy quần áo bị bẩn nên về thay giờ e phải đi.Cô trả lời

Đang định đi thì tên C.Minh đưa tay ra cản khẽ vuốt tóc mình chào hỏi

-Chào e anh là C.Minh,hân hạnh biết e

Cô ko thèm liếc hất tay hấn ra đi tiếp

-Này nhỏ kia khinh người vừa thôi.C.Minh gất lên tay còn túm bả vai cô, cô cầm tay hấn xoay một vòng lại sau lưng hấn đá phía sau đầu gối khiến hấn ngã quỵ tay còn bị vịn lại đường sau đau quá hô to

-AAAAAAA

-Thiên đường rộng cửa a ko đi,địa ngục ko lối a mò vào (có cái j ko đúng...kệ).Cô tăng âm nói

Cả bọn nhìn thấy sợ phát khiếp đến cả T.Vũ lẫn lộn giang hồ đã từng giết vô số mạng người, đối mặt với nguy hiểm còn ko sợ vậy mà trước cảnh này lại

run lên.

- thôi... e coi như nể mặt N.long tha cho hấn đi. K.Hiền lên tiếng giải vây rồi huych tay vào N.Long nãy giờ vẫn đứng ko nói j

-N.Lan tha cho hấn đi.Anh nói giúp

Nghe a cô từ từ buông tay hấn ra hừ nhẹ rồi bước đi

-Cậu còn sống là may rồi.K.Hiền vỗ vai C.Minh nhẹ giọng an ủi

C.Minh còn đang mặt trắng toát máu chưa lưu thông lên não ngầy ra từ trước đến giờ hấn chưa thấy có một cô gái nào ghé góm đến thế, gái với hấn chỉ có phục tùng chứ chưa thấy chống đối.

-Này N.Long khi tôi đã điều tra ra kẻ muốn giết a là Vỹ Hoài Đức tên buôn ma túy cùng gái mại dâm,hấn thù cậu lần trước phá hư chuyện làm ăn của hấn nên cho người giết cậu.K.Hiền vừa nói vừa đưa cho a một xấp tài liệu,a khẽ nhần mày rồi hé lên một nụ cười quý dị"bọn mày muốn chơi thì ta hợp tác"

-Cho cậu hết hôm nay diệt toàn bộ Xà Bang lời tên H.Đức đến cho tôi. A ra lệnh

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Theo a về nhà

10H30'cô trở về phòng trọ cứ tưởng anh đi rồi nhưng ko ngờ a cùng K.Hiền lại đang ngồi ở phòng khách ung dung chờ cô về.

-Các a chưa đi à.Cô giật mk hỏi

-A đợi e về cùng đi. A trả lời cô

-Chờ e.Cô tự chỉ tay vào mặt mk hỏi

-uk!đồ đạc của e a dọn hết rồi.

-Sao a ko hỏi ý e.Cô tức giận đáp

-E ở đây rất nguy hiểm bọn chúng ko đơn giản như e nghĩ đâu.Cô bé e cứu N.Long là đắc tội với bọn chúng,chúng sẽ giết e để trả thù.K.Hiền khuyên nhủ

-E...đồng ý.Cô đáp

Hai kẻ kia cười thầm trong bụng kế này hữu hiệu rồi,cô thu xếp nhanh trả phòng trọ rồi theo anh đến biệt thự.Đến biệt thự cô vừa bước xuống thì thấy hai hàng người cung kính cúi chào

-Lão đại,tiểu thư.

Cô cũng cúi chào cho lễ phép,a thấy thế bắt giác môi cong lên nhanh chóng quàng qua eo cô đi vào bên trong vì cừu chỉ thân mật của a trước mắt nhiều người làm cô đỏ mặt còn mọi người há hốc mồm. Vào trong biệt thự a kêu thím Xuân mang cô về phòng còn a thì đến mật thất

TẠI MẬT THẤT

-Mày giỏi lắm cũng biết chớp thời cơ trả thù quá nhỉ.A vừa nói chân a vừa dẫm lên mặt một người đàn ông thân đầy máu,khuôn mặt a giờ lạnh lùng đến đáng sợ.

-Con c** mày ngon thì giết tao đi nếu để tao sống chắc chắn sẽ giết mày.Người đàn ông bị dẫm hét to

-Mày muốn chết à ko dễ đâu,T.Vũ

-Dạ lão đại

-Cậu cho hấn vào hồ rấn ma đi (hình như là loại rấn có nọc độc mạnh nhưng con môi lại ko chết vội mà đau đớn sợ hãi cho đến chết giống như gắp ma vậy -cherry: rừng mk).Nói rồi nhanh đi ra khỏi mật thất chỉ nghe sau lưng tiếng hét nhỏ dần rồi mất hút.

Cô sắp xếp hành lý xong thì đi xuống lầu cô đi đến đâu người làm đều cung kính cúi chào hành lễ làm cô cực kỳ vui, cô chán quá đi lòng vòng rồi lạc vào một khu rừng nhỏ nghe từ xa có tiếng đánh nhau cô tò mò đi tới núp sau lùm cây cô thấy N.Long đang cời trần luyện võ với 10 mấy tên cận vệ chân anh nhấc lên đá tay ra quyền rất nhanh lẹ cô vội lúi điện thoại ra quay lại để hk tập (cạn lời). Từ lúc cô bước vào rừng a đã biết có người tới nhưng a muốn biết đó là ai cho đến khi a thấy cô núp sau lùm cây vừa quay vừa cười thì môi a bắt giác cong lên, a thôi quyền ko đánh nữa rồi cho bọn cận vệ lui ra tay bắt lấy khăn lau mồ hôi tỏ vẻ ko biết sự xuất hiện của cô, cô lui chân định rời khỏi thì a bắt giác nhảy lên xoay một vòng túm cô lẩn trên sàn cỏ.

- Con mèo nhỏ lén lút quay cái j vậy. A đặt cô nằm dưới thân hai tay nắm chặt tay cô

- E ko nói với a rằng e quay lại để hk lên đầu. Cô cười rạng rỡ với vẻ đắc ý rồi chợt nhận ra âm mưu bại lộ vội mím chặt môi

- Con mèo nhỏ được lắm tôi phải trừng phạt e mới được. A ko cho cô trả lời liền cúi xuống hôn lên môi cô lúc đầu chỉ là muốn trừng phạt ai ngờ khi môi chạm môi lại khiến a mất lý trí muốn lại muốn hôn cô nhiều hơn nữa, khi thấy vật nhỏ dưới thân ko thờ được a mới luyến tiếc buông cô ra. Cô nâng khi lấy lại được nguồn ko khí quen thuộc vội vàng hít lấy hít để, đẩy anh ra mặt đỏ bừng bừng quát

- A là cái tên đáng ghét dám cướp nụ hôn đầu đời của e. Cô nói xong vội chạy về phòng đóng cửa lại chạm nhẹ lên môi đó là hôn sao. Còn a vẫn ngồi trên cỏ tay cũng để lên môi khi nghe cô nói là nụ hôn đầu tiên thì môi a bắt giác cong lên hình bán nguyệt tỏ ý cười.

(Mọi người nếu thấy chuyện chưa hay hay còn mắc lỗi thì hãy cho e góp ý nhé -cherry cảm ơn mọi người ủng hộ)

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: E muốn làm cảnh sát

7H25' người làm lên gọi cô xuống dùng cơm cô mở cửa theo xuống phòng ăn khi bước phòng ăn cơm thấy a đang ngồi còn mọi người đang cung kính cúi chào cô. Cô ngồi xuống ghế tuy bàn có cả T.Vũ, D.Niên họ nói cứ tự nhiên dùng bữa nhưng cô lại vẫn ngại ngần một phần là khi ăn có quá nhiều người hai là ngồi ăn mà a cứ nhìn cô chăm chăm nuốt thức ăn mà cứ ghen ở cổ họng. Cô lên tiếng phá vỡ bầu ko khí thanh tịnh

- E...muốn...đi hk

A ko nói j chỉ nhìn cô tay cầm ly rượu vang nhấp một ngụm, cô chỉ biết cúi đầu rồi lại lên tiếng

- A à e muốn đi hk nên cuối hè e đi đăng kí trường mới nhé.

- E muốn người ta đồng ý hay xem xét việc mk yêu cầu thì hãy nhìn vào mắt họ, đừng cúi đầu như thế. A nói với cô thể khác nào bảo cho a nắm e xong thì sẽ đồng ý- một tội cho cô mặt đỏ bừng bừng ko hiểu là ghen hay giận (ghen quá hóa giận đây mà), nghe a nói thế cô ngẩng đầu lên nhắc lại

- E sắp thi vào đại học nên e muốn ngày tiếp tục đi hk.

- Thế e đã xác định sẽ thi vào đại hk nào chưa. A hỏi cô

- E sẽ thi vào học viện an ninh mai sau e muốn làm cảnh sát. Cô nói với giọng thản nhiên nhưng lại khiến cho T.Vũ bị ghen còn D.Niên thì bị sặc, mọi người há hốc mồm riêng a thì khẽ nhủ thầm. Cô thấy D.Niên bị sặc thì vội đưa khăn cho a rồi để ý sắc mặt mọi người gần như hoảng hốt cô vội hỏi

- Mọi người sao vậy

- KO có j e ăn đi. A lên tiếng, mọi người có cùng suy nghĩ "lão đại làm xã hội đen cô bé kia lại muốn làm cảnh sát đây là ý muốn đối nghịch lại lão đại đây mà, hic mãi lão đại mới có hứng với một cô gái vậy mà...). Cô ko nói j tiếp tục ăn khi ăn xong cô chạy vội lên phòng đóng cửa lại nằm ngửa trên giường nhắm mắt lại hồi tưởng về nụ hôn khi chiều rồi cô thiếp đi.

SÁNG của phòng cô có tiếng người gõ rồi tiếng nói

- Thưa cô lão đại mời cô xuống dùng bữa. Cô vệ sinh xong thì cũng bước xuống lầu thấy a đang ngồi trong nhà ăn tay đọc báo ko để ý đến cô nên cô ngồi xuống im lặng ăn thỉnh thoảng ngước lên nhìn ăn rồi vội cúi xuống. Khi ăn xong cô định đứng lên thì a nói

- A sẽ cho người cúi hè đăng kí trường mới cho e.

- Thật ạ. Cô hờ hờ

- UK

- E cảm ơn a. Nói rồi cô cúi xuống vòng tay qua cổ a rồi thòm vào má a cái chụt cô cười rồi chạy lên phòng, trước hành động của cô làm mọi người đứng hình còn khi thấy a cười thì họ muốn ngất. Từ trước đến nay chỉ cần có cô gái nào đến quá gần mức cho phép của a thì liền bị một cước đá bay ra ngoài

chứ đừng nói là ôm hôn a vậy mà e lại là ngoại lệ cô bé ạ.

(Tùy theo số lần đọc hoặc comment của các bạn để mk cho ra số chương nhiều hay ít-Cherry:cảm ơn mọi người đã ủng hộ cho chuyện LÃO ĐẠI SÙNG E của mk)

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Cùng a đến bữa tiệc

Một tháng sau trong căn nhà luôn lạnh lẽo thì ngập tràn tiếng cười và đủ loại cảm xúc bởi có thêm cô,mọi người rất yêu quý cô bởi nhờ cô mà họ mới thấy nụ cười của ông chủ vốn nổi tiếng là vô cảm.Hạnh phúc ấy kéo dài cho đến khi

-Hôm nay a mang e ra ngoài chơi nhé

-VÀNG

Nói rồi cô chạy lên phòng thay một bộ váy trắng tinh khôi tóc xõa nhẹ đi một đôi giày cao gót màu trắng đây là vẻ đẹp thuần khiết nhìn là yêu, cô chạy xuống nhà trước tất cả khuôn mặt đang há hốc mồm của bọn người làm còn a thì nở nụ cười âu yếm.

-Đi thôi.Cô ôm tay a cười nói

-UK hôm nay e đẹp lắm.A cúi sát tai cô hơi thở ấm áp phả vào tai cô nói,cô ko nói j nhưng mặt đỏ ửng Cả đoàn xe đi đến một khu khách sạn năm sao sang trọng,cô khoác tay a bước vào trước mọi ánh mắt ngưỡng mộ có ghen tị có và cảm tức cũng có.Ở đây toàn thành phần máu mặt trong xã hội bạn có kẻ thù cũng có,cô bước vào đầu tiên là choáng vì sự xa hoa rồi nhấn mặt vì những con người trong bữa tiệc do lần đầu tiếp xúc với chốn đông người thấy người đàn ông ôm các cô gái hầu như thiếu vài cô bám chặt vào tay a tự nhìn mk ăn mặc thế này sẽ là nổi bật nhất.A mang cô đến đây là muốn cô sau này nên quen với xã hội của a bởi người phụ nữ của a phải là một người dũng cảm đối mặt với mọi thứ mà ko hề sợ sệt.

-KO sao e đi theo a là được.A vỗ vào tay cô rồi ôm eo cô đi tiếp

-A Hoàng lão đại a đến rồi. Một người đàn ông bước tới cúi chào a,nhưng ánh mắt lập tức rời sang người bên cạnh"lão đại vốn ko gần gũi sắc bấy giờ lại ôm một cô gái có lẽ đang còn đi hk ấy chứ"nhưng vốn sống trong xã hội ngầm nên hiểu cái j nên nói hãy nói còn ko nên nói thì tuyệt đối ko nên mở miệng.A ko nói j ôm cô đi tiếp phía trên K.Hiền đang đứng nói chuyện còn C.Minh đang ôm một cô gái ăn mặc phải nói là hở toàn phần cô bầu nhẹ tay a nói

- Này a nghe nói C.Minh nhà giàu lắm mà sao ko mua nổi một bộ quần áo cho bạn gái để người ta ăn mặc rách nát thế.Cô vừa nói vừa chép miệng còn a thì mỉm cười ghé sát tai cô nói

-A cũng muốn e mặc như thế nhưng chỉ mk a xem thôi.A nói với giọng điệu thoải mái bất giác làm cô đỏ mặt đập nhẹ vào tay a, a ôm cô chặt hơn đi về phía hai người kia.K.Hiền đang nói chuyện còn C.Minh vừa cười vừa cúi sát vào tai cô gái kia nói nhỏ thấy cô gái kia cười khanh khách đập nhẹ vào tay a,C.Minh lại ôm eo cô ta sát hơn nhìn cặp ngực hờ một nửa tay ôm hông thì sờ xuống mông nói

-Ấy ra bảo bối chiều a đi.Giọng điệu biến thái ghê tởm, cô cùng a bước đến thấy thế vốn tính hay chọc phá mọi người cô cũng bắt trước làm theo

-Ấy ra bảo bối chiều a đi.Giọng điệu cô y chẳng hạn kết thúc câu nói cô phán một câu

-Thanh niên quả nhiên tuổi trẻ tài cao. Vừa nói cô vừa đảo mắt làm cả a và K.Hiền bật cười còn C.Minh cùng cô gái kia thì đen mặt.

-Lão đại sao a lại mang công chúa nhỏ tới đây.Tay a chỉ cô mồm hỏi

-Thực tập trước cho quen.A nói

-À đây là nói cô ấy sẽ trở thành chị dâu tương lai.K.Hiền nói nhỏ rồi huých tay a a ko nói j nhìn thấy cô bé đang đứng bên thì nhoen miệng cười trong a thấy ấm áp vô cùng, cô gái kia vốn là một ca sĩ kiêm nhạc sĩ piano nổi tiếng thấy thế thì vốn đã tức kích đều

-Ấy ra e gái nhìn e là chị biết e là người tài giỏi e có biết chơi piano ko

-Có chút ít thôi ạ

-Vậy hôm nay chị xin được mạn phép mời e thi cùng chị.Giọng điệu nhường nhịn nhưng ý lại muốn làm cô bẽ mặt trước mọi người,a vốn định đi lên thì cô cản lại rồi nói

-Xin chị chỉ giáo.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tiên nữ là e

A thấy thế thì ko nói thêm j cũng muốn xem cô có những tài năng j a chưa khám phá,cô gái nghệ sĩ có tài năng nhưng được nổi tiếng cũng dựa vào đại gia vốn a ko thích làm lớn nên ả ko bt cứ tưởng có C.Minh là chỗ dựa nên ko coi ai ra j (ý sùng mà kiêu)chỉ tội C.Minh sắp mất một món đồ chơi ưng ý nhìn sang lão đại đang trừng mắt làm a bần rùn tay chân.Vốn buổi tiệc tổ chức ngoài vườn của khu khách sạn trên sân khấu đặt sẵn đàn piano,K.Hiền nháy mắt nói thầm j đó vào tai phục vụ sau đó trên sân khấu phát ra âm thanh

-Thưa các vị để bữa tiệc thêm phần thú vị chúng tôi có một cuộc thi nhỏ nhỏ giữa hai cô gái có cả dung cả tài xin các vị cho một tràng vỗ tay ủng hộ.À kia ưỡn ngực lên đi về phía sân khấu cúi chào mỉm cười mê hoặc rồi ngồi xuống đàn hát...kết thúc ả đứng lên nhìn về phía cô cười nửa miệng,mc lên tiếng

-Cảm ơn cô Lâm đã cho chúng tôi thưởng thức âm nhạc vui tươi đến thế và sau đây là cô gái thứ hai. N.Lan bước lên cúi chào mọi người vì cô vốn lạ mặt nên ở dưới vang lên tiếng xì xào to nhỏ,cô ngồi vào đàn đưa đôi tay búp măng đặt lên phím đàn cô đàn bản "là tự e đa tình"(CHERRY:các bạn thử nghe đi hay lắm) giọng cô trong trẻo vang lên hòa vào gió tóc cô tung bay,váy trắng đung đưa khuôn mặt khá ái dưới ánh trắng tựa như tiên nữ giáng trần khiến cả khán đài ngây ngốc nhìn cô.

" Ru hoa si mēng

Shi wo mēn duān zān de xiāng fēng

Chān miàn xī yú

Yān zhī lèi piāo luā xiāng kǒu zhōng

Yóu yóu tīng fēng shēng xīn tōng

Huī yì qiān zāi cān yuē zhōng

Chóu sī ān shēng nán chōng fēng

Chén zūi chí rén mēng

Jīn shēng yì bù zāi xūn mī

.....

.....

Chen zui chi..ren mēng" Tiếng đàn cùng tiếng hát kết thúc cả hội trường im lặng rồi vang lên tiếng vỗ tay,có 4 đôi mắt đang hướng về cô 3 đôi mắt là a,C.Minh,K.Hiền đang đắm đuối nhìn còn một đôi khác trong bóng tối với cái ý nghĩ "e là tiên nữ của tôi".

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Bị mai phục mong được yêu a lần nữa

Sau khi cô bước xuống a vòng qua eo ôm cô vào lòng hít mùi thơm trên cơ thể cô nói

-E hát rất hay đàn cũng giỏi về sau nhớ chỉ biểu diễn cho a xem thôi.Cái tính bá đạo chiếm đoạt trắng trợn của a cô rất quen thuộc nên chỉ gạt đầu. Một màn ân ái đủ rơi vào cặp mắt của Vũ Gia Hoài tên lòng dạ độc ác hẳn muốn j phải có bằng được, là kẻ luôn muốn chiếm ghế lão đại hắc bang của N.Long.Hắn đưa điện thoại lên nói

-Giết toàn bộ để lại cô gái hẳn mang theo.Nụ cười nửa miệng vừa tắt hẳn cũng rời khỏi bữa tiệc.Đã muộn a thấy cô có vẻ buồn ngủ nên đi về ngồi trên xe a ôm cô gái nhỏ trong lòng như cát giấu bảo bối mắt thì nhìn ra cửa sổ bỗng ở đâu vang lên tiếng súng bắn vào xe cô giật mk còn cả đoàn xe thì tăng

tốc bao quanh xe a để bảo vệ, a ôm cô chặt hơn. Phía trước có mấy khúc cây nằm ngổn ngang tài xế phanh gấp cả đoàn xe dừng lại, a bắt cô ngồi yên trong xe còn a rút súng ra bước ra ngoài. Một màn bắn súng vang lên vì quân a mang đi ko nhiều chỉ 10 người còn quân địch thì hàng chục lần này quyết lấy mạng a bằng được, ở phía xa một đôi mắt đen đang nhìn thế cục mỗi bất giác cong lên tay cầm súng đưa lên vì đứng phía sau lưng nên a ko nhìn thấy chỉ có cô đang ngồi trong xe là thấy toàn bộ. Nhìn theo hướng súng cùng góc độ cô đoán ngay là nhắm vào a, tên này dám dùng kẻ tiểu nhân để hại a, lý trí mách bảo a đang gặp nguy hiểm cô vội tháo dây an toàn mở cửa xe chạy như bay về phía a hét lớn

-Cẩn thận Long ca. Cô ôm lấy lưng a dùng thân mình chắn viên đạn chỉ nghe "Bằng" rồi sau lưng a một thân mềm ngã xuống, a vội quay lại thấy cô gái nhỏ của a đang đứng vậy trắng cùng tóc tung bay máu sau lưng chảy ra. A vội thả súng ôm thân ảnh đang dần dần ngã xuống mỗi cô đang cười máu chảy thấm ướt vai rồi xuống thân làn váy trắng tinh khôi từng chùm như đóa bỉ ngạn kiều diễm nhưng thấm đẫm tang thương.

-KO... Lan nhi e sao ko nghe lời a ko chịu trong xe mà lại chạy ra đây. Nước mắt a rơi đây là lần đầu tiên a khóc lại vì một người con gái, a ôm cô chặt hơn a sợ nếu buông lỏng sẽ hoàn toàn đánh mất cô. Cô chỉ cười giờ bàn tay đầy máu chạm nhẹ mặt anh nước mắt bất giác chảy ra cô nói từng đợt ngắt quãng

-A ko...sao là tốt...rồi, lúc đó e chỉ sợ mất a...nên...nên mới hành động như vậy...có lẽ e...e đã yêu a thật rồi.....a đừng buồn....nhé sẽ có cô gái tốt hơn...e rất nhiều, A à đây...đã muộn rồi a...a cho Lan nhi ngủ...ngủ nhé.

-KO. A hét lên cô chỉ cười giọt nước mắt từ khóe mắt rơi xuống rồi bàn tay chạm mặt a rơi xuống cô từ từ nhắm mắt rồi gục đầu vào lòng a.

-KO Lan nhi.....ko e mau tỉnh lại. Trong đêm tối tiếng hét kia như phá vỡ ko gian làm người nghe não ruột, cách đó ko xa người đàn ông tay cầm súng như ko có sức buông thông xuống ánh mắt cứ nhìn vào thân ảnh kia một giọt nước mắt rơi xuống. Cô là ai mà để cả hai người đàn ông bằng sơn phai rơi lệ, a đang đứng nhìn người con gái vừa mới làm tan chảy trái tim mình vì kẻ thù của mình mà chết thì có một tên áo đen cung kính nói.

-Thưa ngài quân cứu viện của bọn chúng đã đến e rằng quân ta ko đủ phải mau rút khỏi đây.

-Độc rồi chúng ta đi. Hắn quay đầu đi vào xe, chiếc ô tô vừa đó đã biến mất trong màn đêm tăm tối. KO lâu sau 5 chiếc ô tô đã vọt ngay đến chỗ a, một màn trước mắt khiến tim mọi người muốn rụng. A đang ôm cô bé vừa lúc này còn cười nói chọc ghẹo người khác bây giờ đang nằm trong vũng máu C.Minh, K.Hiên, T.Vũ, D.Niên chạy vội lại

-Lão đại mau mang cô ấy đi bệnh viện...lão đại T.Vũ hét lớn nhưng lúc này tại a đã ko còn muốn nghe một lời j nữa K.Hiên chỉ đành đập vào sau gáy của a cho a ngất đi rồi mang cả a và cô vào bệnh viện. Toàn bộ đều bị ngỡ ngàng trước hành động của K.Hiên biết rằng lão đại sẽ nổi giận nhưng ko còn cách nào khác, lần đầu tiên thấy đại ma vương tàn bạo lại nhu tình như thế.

(Chap này cherry viết có cảm động ko mọi người đọc xong xin cho ý kiến nhé!)

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Công chúa nhỏ dậy đi e

Mặt trời lên sáng rọi vào căn phòng báo hiệu một ngày mới, a nhíu mi tỉnh lại mọi K.Hiên, C.Minh chạy lại giường

-Lão đại a tỉnh rồi!

-Cô ấy đâu! tôi hỏi cô ấy đâu?. A túm cổ áo K.Hiên hỏi

-Lão đại bình tĩnh lại đã cô ấy đã qua cơn nguy kịch rồi. C.Minh gỡ tay a ra nói

-Tôi phải đi tìm cô ấy. Nói rồi a chạy đi

Phòng chăm sóc đặc biệt

-Dậy đi e. A vừa cầm tay cô áp lên má vừa nói, nhìn cô nằm im ngủ thờ từng hơi nhẹ nhàng tim a như thắt lại. A quay sang hỏi bác sĩ

-Sao cô ấy chưa tỉnh lại.

-Thưa ngài cô ấy tuy tính mạng ko sao nhưng lại lâm vào hôn mê muốn tỉnh lại hay ko tùy thuộc vào ý chí của cô ấy. Bác sĩ cúi đầu kính cẩn thưa

-". A ko nói j quay sang nhìn ngắm cô ngủ, công chúa của a đang ngủ say. Mọi người biết ý nên lui hết ra trong căn phòng chỉ còn lại a và cô.

-Mèo lười tỉnh dậy a cho đi chơi này.

-".

-E nói công chúa ngủ trong rừng sau khi được hoàng tử hôn sẽ tỉnh lại vậy có phải a hôn e thì e sẽ tỉnh lại ko.

-"."

-Dậy đi bảo bố,e muốn j a đều cho e hết.

-"."

...A cứ nói nhưng ko gian dối lại là tình thực,ở một nơi khác cũng có một người đàn ông mượn rượu chuốc say mk.

-Tình hình cô ấy thế nào rồi.Hắn hỏi

-Thưa ngài cô ấy an toàn nhưng nghe nói là đang hôn mê.Một gã áo đen cúi đầu thưa

-Theo dõi tình hình bên ấy báo cáo thường xuyên cho tôi.Hắn ra lệnh

-Dạ! Người áo đen đáp rồi đi ra,khi cánh cửa khép lại hắn tay cầm ly rượu mắt nhìn ra cửa sổ ánh trăng lên cao hắn lại nhớ về thiên thần nhỏ của hắn, nhớ khoảnh khắc cô ngã xuống,...hắn uống cái ực rồi ném cái ly ra xa chỉ nghe "choang" cái ly nát vụn hắn đắm mạnh xuống bàn

-E rồi cũng thuộc về tôi.Hắn gằn từng chữ

Tại bệnh viện

-Cô ấy ko sao rồi tình hình ổn định nếu ngài muốn cô ấy mau tỉnh lại thì hãy mang cho cô ấy cảm giác thân thuộc như nhà hay nơi mang lại cảm giác bình yên bất giác cô ấy sẽ tỉnh dậy.Vị bác sĩ vừa khám cho cô ấy xong khuyên nhủ

-Như thế cô ấy có thể về nhà.C.Minh lên tiếng

-Đúng vậy.Bác sĩ đáp

-Chiều nay tôi sẽ đưa cô ấy về.A lạnh giọng đáp

-Có cần gấp vậy ko cuối tuần cũng được mà.K.Hiên nói

-Cậu theo lời tôi mà làm ko cần hỏi lại, các người ra ngoài cho cô ấy nghỉ ngơi.Cả đám ko nói j kéo nhau ra ngoài,a ngồi lên giường tay nắm chặt tay người con gái đang thiêm thiếp ngủ cúi người xuống hôn nhẹ lên môi cô rồi nói

-Công chúa nhỏ dậy đi em.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Món quà này a thích ko

Một tháng sau

-Bảo bối ngoan ở nhà nhé,a đi làm đây.A cúi xuống hôn lên trán cô rồi xoay người đi ra cửa,a nhẹ đóng cửa lại Trong 1 tháng kể từ khi cô được đưa về nhà mọi thứ về cô a đều chọn những thứ tốt nhất,chuyện tắm rửa cho cô a muốn tự mk làm nhưng sợ cô tỉnh lại sẽ ngại nên thôi.Cánh cửa khép lại đôi mắt của cô gái liền mở ra khi nghe tiếng xe dưới sân đã khuất cô ngồi dậy bước xuống giường nhìn một lượt đôi môi bất giác cong lên "Mừng sinh nhật Long ca" (oa hóa ra sinh nhật Long ca nên chị mới tỉnh chứ ko chắc tập cuối chị định yên giấc ngàn thu à).Cô mở cửa phòng bước xuống mấy người giúp việc nghe tiếng bước chân trên lầu đều trầm mắt nhìn về một hướng

-Cô chủ cô đã tỉnh từ khi nào thế,mau báo cho cậu chủ.Mấy người giúp việc mừng rơi nước mắt toan gọi điện cho a thì cô ngăn lại

-Hôm nay là sinh nhật a Long tôi muốn cho a ấy bất ngờ.Mọi người như hiểu ý ko nói j chỉ cười suốt,mặt trời hôm nay cũng ko chói chang mà dịu dàng ấm áp báo hiệu một tin vui bất ngờ.Cô kì thực là tỉnh từ hôm qua sau khi a đi làm nhưng cô ko muốn báo cho a định tới về sẽ nói,cô muốn dọn dẹp phòng một chút khi đang lục đống sách cũ xếp lại thì thấy một tấm thiệp cũ với những dòng chữ nhạt nhòa theo năm tháng "Con trai yêu quý của mẹ,hôm nay là sinh nhật con mẹ chúc con sớm đạt được những j mk muốn _mẹ yêu con(19/6/1993 sinh nhật con trai yêu)", " ngày đó là vào ngày mai mà " cô trầm nghĩ rồi cười thầm cô quyết định mai nói cho a biết.

Tối hôm đó

-Các cậu về nghỉ đi mai chúng ta tiếp tục công việc.A quay sang nói vs T.Vũ và D.Niên, hai người họ cúi chào rồi đi về.

-Boss về rồi.Mọi người cúi chào

-UK..A nói rồi đi lên lầu,mọi người nhìn theo a rồi mỉm cười.A lên phòng việc đầu tiên là nhìn xem cô thế nào khi thấy cô vẫn nằm im trên giường a lại gần ngồi xuống cầm tay cô lên hôn nhẹ

-Bảo bối ngủ ngon nhì, a thì mệt lử người còn e chỉ biết ngủ thôi.A cười nhạt véo nhẹ mũi cô ko biết rằng cô nghe thấy a nói thì đang cười thầm trong lòng, a kéo chăn cho cô rồi lại tú lấy quần áo đi vào phòng tắm,cô thấy cửa nhà tắm đóng cùng tiếng nước chảy thì bước nhẹ đi thay đồ.A tắm xong bước ra ngoài thì thấy cả căn phòng tối om,a lo lắng đi về phía giường cô ngủ thì nghe tiếng hát quen thuộc

-HAPPY BIRTHDAY TO YOU Long ca.A nhìn về phía tiếng hát chỉ thấy những đốm lửa li ti thành hình trái tim quanh bánh sinh nhật rọi sáng một nửa khuôn mặt cô,a chạy vội lại ôm chăm lấy cô

-E tỉnh rồi.A dùng sức ôm chặt cô như muốn nạm cô vào tim mà cất giữ bảo hộ

-Ấy bánh,e ngộp thở quá thôi mà thôi nên đi a.Cô vỗ nhẹ vào lưng a,a quay sang nhìn chiếc bánh có dòng chữ "I LOVE YOU Long ca sinh nhật vui vẻ" a quay sang nhìn cô

-A thôi nên đi,mừng sinh nhật Long ca.Cô cười hi hi còn a xúc động ko nói nên lời chỉ biết cúi xuống thổi "phù" nên tất đèn sáng lên,a nhìn cô tay đỡ nhẹ khay bánh ôm cô vào lòng cô đẩy nhẹ a ra nhón chân hôn lên đôi môi mát lạnh của a,cười hi hi

-Quà sinh nhật tặng a.A nheo mắt cúi xuống sát mặt cô

-Như vậy là ko có thành ý nha.Cô còn chưa hiểu j a liền đoạt môi cô mà hôn ngẫu nhiên dường như chưa thỏa mãn a dùng lưỡi tách môi cô công thành đoạt đất chỉ nghe tiếng "um.um" của cô,cô gần như xụi lơ trong lòng a thì a mới luyện tiếc buông môi cô ra,dục vọng trong a muốn trào ra nhưng sợ tổn thương cô nên nhịn,cô biết nên nói

-Long ca ngủ đi mai gặp lại.Cô hôn lên má a rồi chuẩn về phòng cũ của mk,bởi từ khi cô hôn mê a mang cô về phòng mk tiện chăm sóc.Cô chạy về phòng mk mặt đỏ ửng hô hấp gấp gấp, a thì chạy ngay vào nhà tắm nước lạnh nhưng hình ảnh của cô cứ hiện lên trong đầu a đắm mạnh vào tường

-Đáng chết.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Đến công ty của a quậy đã

1 Tuần sau

Từ khi cô tỉnh dậy ngày nào a cũng bắt cô ăn những thứ đồ tốt nhất hơn nữa sáng tối đều phải uống thuốc bổ khiến cô thấy là chỉ muốn ói,a bắt cô ở nhà dưỡng bệnh khiến cô tay chân bôn chồn ngứa ngáy ngoài việc lượn lờ quanh nhà,đọc truyện,coi phim thì hầu như chỉ là ăn với ngủ.

-Ôi mẹ ơi! chán quá.Cô lăn mk trên giường than thở thần thờ suy nghĩ đột nhiên trong đầu hiện lên ý tưởng "ko cho đi lung tung nhưng ko cảm đến nơi a làm việc mk phải đến xem nó như thế nào" nói là làm cô lấy trong tủ một cái áo trắng vải mỏng trùm mỏng,mặc quần đùi bò cào màu xanh, chân đi giày thể thao trắng đội mũ lưỡi trai bò xanh.Tất cả hoàn thành cô vớ cái túi đi học khoác lên rồi vai chạy xuống lầu

-Chú Lý lai cháu đến công ty Long ca được ko.Cô mè nheo cầu xin chú Lý

-Dạ thưa cô cậu chủ ko cho cô đi lung tung.Chú Lý nói

-Đâu có đi lung tung đến công ty thăm a ấy mà.Cô nói lại

-Nhưng..

-Ko sao đâu cháu chịu hết tội mà.

-Đề tôi báo với cậu chủ đã.

-Ko cháu muốn a ấy bắt ngờ cơ.

-Tôi..

-Chú ko lai là cháu bắt taxi đấy.

-Ấy tôi lai.Chú Lý chào thua cúi đầu đi lấy xe,cô cười hi hi kế hoạch thành công

Công ty MẠNH LONG

Cô đứng trước tòa nhà nơi a làm việc ngược nhìn cái nóc đếm tầng "ôi mẹ ơi hơn chục tầng chứ trả ít"

-Chú ở xe chờ nhé.Cô nói với chú Lý rồi hớn hờ chạy vào trong,cô đến bàn lễ tân

-Cho hỏi phòng chủ tịch ở tầng mấy ạ.Cô lễ phép hỏi,cô lễ tân nhìn cô từ đầu đến chân rồi cau mày nói

-Cô bé đây là công ty cháu muốn gặp ai thì phải hẹn trước,thế cháu có hẹn trước ko.Cô nghe thế thì lắc đầu "ai biết đâu".

-Thế thì xin lỗi ko gặp được cô bé ạ.Cô nên làm j đây.....a có rồi

-Chị ơi e thấy tòa nhà này cao thế ít ra cũng gần 25 tầng chủ tịch công ty chị oai thế chắc r tầng cao nhất đúng ko ạ.Mặt ngây thơ hỏi chị tiếp tân xinh đẹp

-Chủ tịch ở hai tầng cao nhất làm việc tầng dưới nghỉ ngơi tầng trên e ạ.Chị cười rạng rỡ mà ko biết mk vừa tiết lộ tin mật.Cô nghe thấy cười rồi quay đi nhưng là canh cái cầu thang máy khi nó dừng lại ở tầng 1 cô chạy vội lại nhất nút cánh cửa mở ra

-A cô kia,mau ngăn cô ta lại.Cô lễ tân chạy vội lại nhưng sao bằng cô ánh cửa đóng lại cô ko quên nháy mắt với mấy người bảo vệ.Trong thang máy cô nhân tầng 24 Tutut.....tینگ cánh cửa mở ra,cô nhìn xung quanh thấy mọi người đang cúi đầu mỗi người một việc.Cô đi về phía trước có một cô gái ăn mặc sắc sỡ phần son lòe loẹt

-Cô là ai sao vào được đây.Lý Nhã Kỳ khoay tay hỏi cô

-Tôi là con gái chủ tịch.Sau câu nói của cô là hàng loạt ánh mắt đổ dồn về một phía

-HAHA cô đùa à a ấy chưa có vợ sao lại có thể có con mà lại lớn thế này cơ chứ.Cô ta cười khinh bỉ

-Tôi có nói là con ruột đâu là cô suy diễn đấy chứ.Cô đá mắt lại cô ta

-Tôi..Chưa kịp nói j thì

-Chuyện j thế.D.Niên từ trong phòng bước ra

-À thưa tổng giám đốc có cô bé nói mk là con nuôi chủ tịch.À cúi thưa

-Con...con gái nuôi chủ tịch là ai.Anh quay người nhìn cô,cô vẫy tay rồi cười dạng rõ

-Niên ca khỏe chứ.Thấy cô mặt a tái mét "to gan quá lão đại cầm rồi mà vẫn chuồn ra được",a vội kéo cô vào phòng chủ tịch trước con mắt ngờ ngàng của mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Có cần tôi chứng minh giới tính với e ko?

D.Niên kéo cô vào phòng chủ tịch vội hỏi

-Công chúa nhỏ e sao lại tới đây,lão đại dặn e ở nhà dưỡng sức cơ mà

-E chán quá nên tới xem a ấy làm việc thế nào thôi,mà a ấy đi đâu rồi? Cô hỏi

-Lão đại đang họp 10' nữa là xong.A nói

-Thế à.Cô bĩu môi

-Uống j.

-Nước cam đi

-Thư kí mang cho tôi cốc nước cam.A vừa nhấn tay vào bộ đàm trên bàn vừa nói,cô mãi ngấm nhìn xung quanh phòng rồi dừng lại trước khung cửa sổ thủy tinh cỡ lớn sau cái ghế chủ tịch.Cô thích thú chạy lại ngồi trên ghế xoay người lại cửa sổ "oa cả thành phố bỗng chốc thu bé lại chỉ vừa bằng một ô kính" cô đang ngấm nhìn thì nghe tiếng gõ cửa

- Vào đi.D.Niên lên tiếng

-Nước cam của a đây.Người thư kí đặt cốc nước lên bàn rồi nhìn cô gái đang ngồi vắt vẻo trên ghế của chủ tịch

-Này cô bé kia cô mau xuống ngay.A lo lắng gọi cô, cô bất giác giật mồm nhìn lại a cười

-Ko sao đâu kệ cô ấy đi.D.Niên vỗ bả vai thư kí Hùng nói rồi đá mắt, chàng ta hiểu ý cái đá mắt nên im.Cô đang ngồi trên ghế thì bật dậy đi đến sô pha ngồi đối diện với D.Niên rồi nhìn chàng thư kí đứng bên cạnh hỏi

-A ấy là ai vậy.

-Thư kí chủ tịch.A nhấp miếng trà trả lời

-Ồ e tưởng giống như trong phim bên cạnh các chủ tịch phải có các cô thư kí thân hình rực lửa chứ.Cô uống nước cam hỏi lại, nghe câu hỏi của cô xong cả D.Niên và chàng thư kí đầu đầy vạch đen

-Trước kia là nữ nhưng do boss đại nhân ko thích nên đổi thành nam.Thư kí thật thà kể,cô nghe như vậy thì bản thân suy nghĩ...

-Suy nghĩ j vậy.D.Niên hỏi

-Bây giờ e hỏi a chỉ cần nói đúng hoặc sai thôi nhé.Cô nói mạng về mặt hình sự và a gật đầu

-Lão đại ko thích thư kí nữ.

-Uk.A gật đầu trả lời

-Phụ nữ tới gần là chán ghét.

-Đúng vậy.A chàng thư kí nhanh nhẩu đáp

-Xung quanh lão đại toàn bộ là nam.

-Đúng.D.Niên đáp,nghe xong câu trả lời cô tò về người lớn nói

-Theo kiến thức đời sống và đầu óc của một chuyên ra tâm lý e đã có kết quả về lão đại của a....nhưng muốn cho các a thành thật một câu nói chỉ cần đúng hoặc sai nghe chưa.

-Uk e nói đi.D.Niên vừa nhấp trà vừa nói

-Lão đại có phải...gay ko?Nghe câu hỏi của cô a đang uống trà thì bị sặc ho dữ dội còn a thư kí thì há hốc mồm

-E có cần tôi chứng minh giới tính ko? Cả 3 đồng loạt nhìn về phía cửa,cô nuốt nước bọt cái ực "phen này chết chắc",hai kẻ kia thì "on giới lão đại về rồi".Cả 2 đồng thanh

-Lão đại tôi có việc đi trước.Chuồn lẹ ko thì gánh bảo,thấy 2 tên kia chạy đi cô cũng đứng dậy giả vờ nhìn đồng hồ

-Áy chết e có việc về trước.Cô định chạy thì bị a bắt được cánh tay do mất đà ngã nhào ra sô pha ngay tức khắc a nằm đè lên cô

-Ko phải e hỏi tôi có phải gay ko sao giờ tôi cho e câu trả lời.Ko cho cô kịp nói j a cúi xuống hôn môi cô lưỡi liếm quanh thành môi của cô thấy cô ko chịu hé miệng lại còn hai tay đẩy a ra a cười nham hiểm một tay cố định hai tay cô trên đỉnh đầu tay còn lại vuốt nhẹ từ đùi cô vuốt lên, vì mặc quần đùi nên chân lộ ra tay a mát lạnh chạm vào da thịt khiến người cô run nhẹ bất giác hé miệng, ngay tức khắc a cho lưỡi vào thăm dò hút cặn hương hoa trong miệng nhỏ.Tay a ko yên phận cứ thế tiến lên chạm vào lưng cô,làn da mịn màng khiến a ko dừng lại được xoa đến đây áo lót a rất muốn bật tung nó ra nhưng a ko thể quá đà được nữa kìm nén dục vọng tay xoa nhẹ lưng cô mấy vòng rồi luyên tiết ngồi dậy.

-E vào cánh cửa đó lên lầu trên nghỉ đi khi nào tới giờ ăn thì tôi lên gọi xuống.A xoa đầu cô nói,mặt cô đỏ bừng vội gạt đầu rồi chạy đi a nói vọng theo

-Từ nay ko cần nghi ngờ giới tính của tôi nữa nếu tái phạm thì ko dễ được tha như hôm nay đâu. Cô ghé thấy thì gạt đầu lia lịa vội đóng cửa.A nhìn cô mỉm cười rồi đi lại ngồi vào làm việc

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đó là cô dâu nuôi của tôi

Sau khi cô đóng cửa mặt a khôi phục về lạnh lùng ban đầu đi về phía bàn làm việc nhấn vào bộ đàm

-Mang hồ sơ dự án đó lên cho tôi

-Vâng boss.Giọng người trong bộ đàm vang lên, 5"sau Cộc...cộc

-Vào đi.A nói

-Thưa chủ tịch hồ sơ ngài cần đây ạ.Giọng của cô gái vang lên

-Đề đó đi,thư kí Hùng đâu sao cô lại mang lên.A hỏi

-Dạ thưa chủ tịch thư kí Hùng có việc đột suất nên nhờ tôi mang hồ sơ lên cho ngài ạ.Lý Nhã Kỳ ngọt giọng thưa lại

-UK ko có việc j thì thì cô đi được rồi.Toàn bộ cuộc đối thoại a ko thèm ngước lên nhìn cô một cái khiến cho ả tức sôi máu hòng nhưng vẫn nhẹ nhàng hỏi

-Thưa ngài nếu con gái nuôi ngài tk ăn j để tôi chuẩn bị.

-Con gái nuôi.A hỏi lại

-Là cô bé lúc nãy đến nói cô ấy là con gái nuôi của ngài.A nhẹ cau mày nói lại

-Cô ấy là cô dâu nuôi của tôi ko phải là con gái.

ẦM một tiếng như tiếng sét đánh xuống đầu ả vs cụm từ "cô dâu nuôi" đã đập tan mong muốn làm phu nhân chủ tịch của ả.

-Dạ,tôi nt rồi tôi xin phép ra ngoài.Ả quay người đi ra nhẹ đóng cửa,đi khỏi phòng chủ tịch ả nắm chặt tay"con nhỏ kia có cái j hơn mk chứ,ko phải nói là chẳng có j bằng mk nhưng tại sao...tại sao".Cô ả đi rồi a ngước lên nhìn về phía cửa phòng của cô "con gái nuôi ư...e được lắm rồi sẽ biết tay tôi",cô đang ngồi thì tự nhiên hất xì "quái lạ ai đang nhắc tên mk".Nhắc về cô thì sau khi đóng cửa lại tìm cô đập đàn ổn định cô ngước nhìn xung quay

-Oa đẹp quá.Cô như con nít chạy xung quanh sờ mó đồ vật,căn phòng như một căn nhà thu nhỏ có phòng tắm,phòng ăn,phòng ngủ,có tủ lạnh, quầy rượu,tivi....nhưng có một góc to phủ rèm kín khiến cô tò mò.Cô chạy lại lôi tấm rèm sang một bên thì hóa ra đây là một ô cửa kính lớn có thể nhìn được quang cảnh gần như cả thành phố còn to hơn cái ngoài phòng làm việc của a kế bên lại có cả cái giường mini có thể vừa nằm vừa ngắm cảnh cô phải công nhận a có tâm hồn thưởng cảnh rất lớn.Cô vì quá tk thú lấy nhạc ra nghe vừa nằm vừa ngắm cảnh do gió mát giường êm nhạc nhẹ đã đưa cô vào giấc ngủ.

10H 45"a làm xong công việc liền với áo khoác trên ghế vào xem cô đang làm j, cánh cửa mở ra đập vào mắt a là hình ảnh một thiên thần đang say giấc hàng mi dung nhẹ, môi mọng mề người,tóc vì gió nhẹ hơi bay cô nằm trên chiếc giường lông nhẹ trắng muốt bây giờ cô đẹp tựa như tiên a nhẹ tiến lại gần sợ làm cô tỉnh giấc,đưa tay vén nhẹ những sợi tóc vương trên mặt cô vào sau mạng tai rồi cúi xuống hôn nhẹ vào môi cô (sao mk thấy giống công chúa ngủ trong rừng và chàng bạch mã hoàng tử quá vậy....tương tượng) cô bất giác giật mk ngồi bật dậy

-Làm e tỉnh giấc à.A hỏi

-À ko, ó a làm xong rồi à sao sớm vậy đã xong.Cô nhúm mày hỏi,a cốc nhẹ vào đầu cô nói

-Bảo bồi ngủ liền 2 tiếng 35" rồi bây giờ đã gần 11h rồi chúng ta đi ăn thôi.

-Vâng.Cô vừa xoa đầu vừa cười chừ nói

A mang cô đi ăn xong thì đánh xe mang cô đi chơi như cô thỉnh cầu, vì cô a đã cố gắng làm xong việc cả ngày hôm nay để có thời gian bên cô.Cô cứ như trẻ con kéo a đi hết chỗ này đến chỗ khác....họ chơi đến tối thì về nhà ngồi trên xe cô ngủ gục vào lòng a tay ôm con gấu nhỏ vừa thắng ở khu vui chơi về miệng chép chép thỉnh thoảng lại nhếch lên cười.Cô bây giờ khiến a buồn cười,thật đáng yêu giống như một đứa trẻ a cúi xuống hôn nhẹ vào má cô.Về đến nhà a bế cô vào phòng đắp chăn kĩ cho cô môi cong lên

-Ngủ ngon nhé vợ tương lai.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Cô ko phải dạng vừa đâu

Cô ko chịu ở nhà vì vậy cứ nằng nặc đòi a cho đi ra ngoài chơi, a ko thể kìm lòng trước độc chiêu mè nheo của cô nên đành đồng ý với điều kiện phải có vệ sĩ thân cận của a hộ tống. Thế là cô được tự do tùy ý như trước nhưng vấn đề cô khó chịu là có hai tên vệ sĩ kè kè cả ngày nói đúng hơn là cô có hai cái đuôi cô đi đâu họ đi đó. Vốn những nơi siêu thị, khu vui chơi, shop thời trang... cô đi muốn một rồi chính vì vậy cô quyết định lâu nay làm gái ngoan rồi hôm nay làm gái hư một bữa. Với cái ý định đó cô vào khu mua sắm mua một bộ đồ hợp với vai gái hư của cô, cô lựa một chân váy đen ngắn ngang gối bên ngoài chiếc váy là các lớp lưới đan xen nhau, chiếc áo len mỏng đen bó sát người kết hợp với chiếc áo da khoác bên ngoài, chân một đôi boots cao đế, một chiếc kính đen,...tóc cô chốc sát ra đầu một bên còn bên kia thì xõa ra, tai cô đeo một cái khuyên hình đầu lâu, cổ đeo vòng tatô hai sợi, một vòng bó sát cổ một cái dài xuống treo một hình bộ xương người, cô học theo người ta trang điểm mắt đánh sặc, môi tô đỏ,...tay đeo vòng to xung quanh là gai bao bọc, ngón tay đeo một chiếc nhẫn mặt sỏi với đôi mắt đỏ lừ,...Đầu vào đó cô bước ra xe hai tên cận vệ nhìn cô ngơ ngác nuốt nước bọt khi cô định vào xe thì họ ngăn lại

-Ồ a Phong, a Lâm e đây mà. Hai vệ sĩ thân cận của a nhận ra giọng nói của tiểu thư thì chợt giật mồm nhìn lại cô từ phong cách đến khuôn mặt đã trở nên thay đổi, nhận ra ánh mắt tò mò của họ cô mỉm cười

-Bây giờ các a mang e đi dạo phố nhé. Hai người kia gật đầu, cả ba đi vòng qua phố khi đi qua quán bar Hắc Minh cô kêu xe dừng lại định mở cửa xe thì

-Thưa cô nơi này ko nên vào. Phong khuyên ngăn

-Sao thế

-Nơi này ko an toàn thưa cô.

-Ko sao đâu có hai anh chắc chắn là an toàn với lại e biết vô mà

-Nhưng

-Ko sao đâu vào thôi.

Cô bước xuống thì ra đây là một khu lớn có 5 tầng ba khu dưới phục vụ khách đến tầng 4 là quán bar, cô vào nhấn thang máy lên tầng 4 khi cánh cửa thang máy vừa mở ra đập vào tai cô là tiếng nhạc đing đang như óc cô nhấn mặt "công nhận làm gái hư ko dễ dàng", cô đi vào cùng Phong và Lâm đi theo sau, cô ngồi một bàn gần cửa ra vào rồi bảo

-Hai a ngồi đi ko họ nhìn bây giờ. Hai người ko ns j cũng ngồi xuống vì lẽ đại diện phải theo lời cô mà làm, cô khui bia hỏi họ

-Hai a uống ko. Họ lắc đầu vì đang làm nhiệm vụ bảo vệ cô nên ko được phép uống. Cô cầm cả chai vừa uống vừa nhìn ngắm xung quanh rồi ánh mắt cô khựng lại khi thấy hình ảnh một người con gái đang bị một đám đàn ông sờ mó kéo đi, trong khi cô khóc và van nài

-A mau bỏ tôi ra, cứu tôi với. Cô khóc còn mấy tên đàn ông kia thì vừa cười vừa nói những từ bẩn thỉu

-Cô e giữ sức khỏe và nước mắt để lúc nữa vui đùa cùng các a chứ. Vừa nói bàn tay hần vừa vuốt xuống ngực cô gái tháo ra mấy cái khuy. Khi cô gái kia quay mặt lại hướng cô thông qua ánh sáng mờ mờ cô nhận ra đó là khuôn mặt Phương Anh con bạn nó chơi thân hồi cấp 2, nghe nói gia đình gặp biến chuyển đi hết cô đã mất liên lạc với nó. Cô nghiêng răng ken két đứng lên đi lại phía bọn họ, Phong và Lâm thấy thế cũng đứng lên đi theo

-Bỏ bàn tay dơ bẩn đó ra khỏi người bạn tôi ngay. Cô hét lên phẫn nộ

-Uầy lại là một e gái xinh nữa, bữa nay a e ta chơi vui rồi. Hần thả P. Anh ra tiến lại gần tay nhẹ vuốt cằm cô, khi hai người kia chưa kịp phản ứng thì cô bắt tay hần rồi giơ chân lên đập khuỷu tay hần xuống chỉ nghe kêu "RẮC" rồi nghe tiếng hét của tên kia "Aaaaaaaa" hần ôm cánh tay ngã rạp ra đất trước ánh mắt ngỡ ngàng của mọi hết nhìn hần đau đớn rồi lại nhìn cô

-Bàn tay dơ bẩn dám chạm vào tôi thì ko nên giữ lại. Cô lạnh lùng nói, bây giờ khuôn mặt cô trở nên băng lãnh khiến cho Phong và Lâm sợ người "đây là cô bé hay nói hay cười sao" nếu như ko thân cận vs cô chắc họ nghĩ cô là người giả mạo từ lúc cô bước ra từ shop lớn.

-Đại...ca, con tiện nhân dám làm đại ca tao bị thương tao giết mày. Bọn đàn e xông lên, tên vừa giơ nắm đấm lên cô vớ luôn chai bia trên bàn đập mạnh vào đầu hần "Choang" "Nhị ca" tiếng hét của bọn đàn e khi thấy cả đại ca và nhị ca bị thương vì cô đánh, chúng xông lên về phía cô hai vệ sĩ thấy thế cũng xông lên đánh cô lui về sau tới gần cô gái kia cởi áo ngoài ra khoác lên mồm cô gái an ủi

-Cậu ko sao chứ

-Cô là?. P. Anh đáp ứng hỏi

-Cậu quên nhỏ đánh đá rồi à. Cô lém lỉnh hỏi rồi đỡ cô gái kia đứng dậy

-Là N. Lan nhưng sao cậu lại. P. Anh vừa nói vừa nhìn cô

-À đổi phong cách ấy mà.Cô cười nói

-Cẩn thận N.Lan.P.Anh hét lên khi thấy có một tên cầm dao xông đến muốn đâm cô

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Tình địch xuất hiện N.Long cẩn thận

Tiếng hét của P.Anh vang lên khi Phong và Lâm còn chưa kịp phản ứng thì cô nâng chân đá về phía sau làm văng con dao trên tay tên kia ra rồi xoay người đá vào mặt hắn khiến hắn lộn một vòng ngã cả lên bàn đồ vật cùng hắn rơi hết xuống đất,mọi người trong bar thấy thế chạy hết chỉ còn lại 3 chọi chực.

-Dừng lại. Giọng nói của một người đàn ông mặc áo vest đen uy nghiêm cùng vài tên cận vệ vang lên mọi người thu quyền đồng loạt ngược nhìn về phía tiếng nói.

-Lão đại là bọn chúng đánh trọng thương a e và phá hoại địa bàn của chúng ta.Một tên ôm ngực chỉ tay về phía cô nói.

-Vị tiểu thư đây sao lại tới phá địa bàn ta kinh doanh rồi đánh trọng thương ae của ta.G.Hoài hỏi cô, thực ra khi cô đánh hai tên cầm đầu đã có người báo cáo với hắn chỉ là hắn tò mò là ai dám ngang nhiên làm càn trên địa bàn của hắn.Khi hắn nhìn thấy cô tuy phong cách thay đổi nhưng hắn vẫn nhận ra cô.

-A là chủ ko dạy được đàn e nên tôi chỉ thay a dạy cho họ bài học thôi.Cô lạnh lùng đáp, hắn nhìn cô khác hẳn với vẻ dịu dàng hôm ấy giờ cô chẳng khác xã hội đen là mấy môi hắn cong lên.

-Cô.Bọn đàn e tức hộc máu nhìn cô từ trước đến giờ chưa ai dám ăn nói với lão đại của họ như thế riêng chỉ có Hùng tên cận vệ trung thành của hắn là nhận ra cô bởi mọi thông tin từ bữa tiệc,lúc cô bị bắn,lúc cô hôn mê,.. thông tin về cô hắn đều nắm rõ chỉ có hơi bất ngờ vì sự thay đổi của cô.

-Tôi thay mặt họ xin lỗi cô mong cô bỏ qua cho.Hắn nói

-A bt thế là tốt,lộ quần tốt thuộc hạ của mk đi.Cô ko để ý hắn lạnh giọng nói

-Tôi tên G.Hoài còn tiểu thư?

-Tôi là N.Lan.

-Hân hạnh được quen biết tiểu thư.Hắn đưa tay ra trước mặt cô,cô cũng đưa tay ra bắt cho phải phép nhưng bàn tay này cô cảm thấy rất quen hình như đã thấy ở đâu rồi.

-Trước hết tôi yêu cầu người của a xin lỗi bạn tôi ngay.Cô quay sang nhìn bọn người lúc này,hắn nhìn hiểu ý mỉm cười quay nhẹ sang bọn người kia nói

-Nghe ko hiểu lời Lan tiểu thư nói sao.Bọn người lúc này sợ mất mặt vội cúi xuống

-Xin lỗi hai vị tiểu thư,mong hai vị tha thứ cho hành động vô lễ của chúng tôi khi này.Cô nghe vậy ko nói j quay sang ôm P.Anh tiến lên

-Bố cô ấy đã bán cô ấy cho các người giá bao nhiêu tôi xin chuộc lại.Cô ngẩng mặt nhìn hắn nói trong khi P.Anh đang run cầm cập,cô vội an ủi

-KO sao có tớ ở đây họ ko dám làm j cậu đâu.

-Nếu như đây là bạn của tiểu thư thì cứ mang cô ấy đi coi như chúng tôi xin lỗi chuyện vừa rồi.Hắn nhướn mày nói

-Vậy thì cảm ơn a.Cô nhẹ cười Phong.Lâm này giờ đứng ko nói j nhưng ánh mắt vẫn nghi ngờ bởi họ biết tên G.Hoài này là người máu lạnh,độc ác với phụ nữ hắn coi như công cụ chơi đùa tức thì lui ra phát tiết nhưng trước mặt tiểu thư của họ hắn lại tỏ ra vẻ lịch lãm là có ý j nhưng dù cho hắn có ý j đều ko thể cho hắn toại nguyện.

-Tôi xin đi chào a.Cô nói rồi ôm P.Anh đi về,khi bóng cô khuất cửa khuôn mặt hắn lại trở về vẻ hung ác ban đầu.Hắn quay lại nhấc chân đá vào bụng tên đứng đầu khiến hắn bay đập vào tường nôn ra một ngụm máu tươi

-Tụi mày lần sau gặp cô ấy còn có tình trạng hôm nay thì chuẩn bị lo hậu sự cho mk đi.Ns rồi hắn đi lên tầng trên, bây giờ Hùng mới lên tiếng

-Coi như tụi mày xui xẻo đụng phải người lão đại để ý lần sau nên biết làm j rồi chứ.

- Dạ. Cả bọn run cầm cập trả lời

- Dọn dẹp nơi này đi. Ns rồi hẳn cất bước đi theo G.Hoài

Cả 3 sau khi rời khỏi khu bar liền lên đường trở về nhà vì cô mất hứng đi chơi với lại mang P.Anh về nhà cho cô ấy ổn định tâm lý lại.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: A tức giận

Cô đang bức mị vì đi chs mất hứng với lại cô bạn thân đang sợ hãi tội đồ cô yêu cầu về nhà ngay nhưng cô đã quên mất...

Về đến nhà cô ôm P.Anh đi vào trong trước tiên cho cô ấy ổn định tâm trạng sau đó cho cô ấy tắm rửa thay đồ, cô cứ tưởng a phải tới mới về ai ngờ vừa bước vào thềm cửa đã nghe

- Việc đó các cậu lo cho ổn thỏa nếu nhẹ ko được thì cứ xử mạnh tay cho tôi. A đang ngồi trên sofa đối diện với T.Vũ, D.Niên, C.Minh, K.Hiên để bàn chuyện làm ăn, cô thấy thế thì đưa tay lên miệng ra hiệu "xui" với P.Anh rồi cả hai rón rén đi lên lầu.

- Đứng lại. A lên tiếng cô và P.Anh đứng như hóa đá còn bốn tên kia thì nhìn về phía cô, cô quay đầu cười hi hi với cả bọn đầu suy nghĩ "thôi xong" P.Anh thấy thế cũng quay đầu lại cúi chào. A nhìn cô rồi nhăn mày còn mấy tên kia mắt mồm cứ như sắp nổ to hết sức công nhận cô mặc cái j đều tôn lên cá tính đến đó.

- E đi đâu sao lại ăn mặc thế này? A hỏi cô bây giờ mới nhìn xuống mị quần áo chưa thay, tóc tai mặt mũi chưa làm lại như bình thường bất giác cứng họng rồi chuyển sang lo lắng "phen này mị tiêu rồi, 36 kế chuồn là thượng sách".

- Ách... e đi... thôi có j để sau nói e mạng bạn e đi đã. Nói rồi cô ôm P.Anh sợ hãi run run chạy nhanh lên lầu chỉ để cả bọn nhìn theo bóng lưng của hai cô.

- Phong. Lâm hai người cho tôi biết toàn bộ sự việc hôm nay. A quay sang hỏi hai cận vệ

- Thưa lão đại hôm nay tiểu thư vào khu mua sắm Kiranama sau đó trở ra với trang phục hiện tại, tôi có hỏi thì cô ấy nói muốn làm gái hư một bữa. Phong cúi đầu thưa, cả đám sững người "làm gái hư" đen mặt đồng loạt, hiện tại mặt N.Long là đen nhất.

- Sau đó thì sao. C.Minh nuốt nước bọt hỏi

- Thưa sau đó cô ấy nói đi lượn phố rồi vào bar Hắc Minh ạ. Lâm vừa nói xong chỉ nghe tiếng khớp tay "răng rắc" của a còn cả bọn thì hoảng hốt "Bar Hắc Minh là của tên G.Hoài cô ấy lại..."

- Sao các cậu ko ngăn lại. K.Hiên nói

- Tôi có ngăn nhưng tiểu thư nhất quyết đòi vào nên chúng tôi chỉ có thể đi theo bảo vệ thôi. Lâm trả lời

- Còn cô gái cô ấy vừa mang về thì sao? C.Minh hỏi

- Hình như là bạn cũ của tiểu thư cô ấy cứu khi đang bị bọn đàn e của G.Hoài quấy rối, Phong trả lời

- Kể lại toàn bộ cho tôi. A lên tiếng

- Khi cô ấy đang ngồi uống bia thì thấy mấy tên dờ dờ với cô bé lúc nãy thì.... Lâm kể việc cô bế tay tên đại ca khi chạm vào cô, lấy bia đập tên nhị ca, đánh tụi đàn e toi bời.... nhưng đến đoạn gặp tên G.Hoài thì a ấp úng

- Kể tiếp. A ra lệnh

- Tên G.Hoài khi thấy tiểu thư thì chuyển sang ôn nhu kì lạ, ko những bắt đàn e xin lỗi còn tự mị nhận lỗi với cô ấy. Lâm lại thao thao bất tuyệt kể, cả bọn hết giật mị khi nghe kể về thành tích đánh người của cô rồi hoang mang khi nghe tên G.Hoài tỏ ra thái độ khác biệt với với cô. "Choang" tiếng thủy tinh va vào sàn nhà chỉ thấy a đứng lên quát

- Kêu cô ấy đến thư phòng của tôi ngay. Sự tức giận của lão đại thật đáng sợ cả bọn nuốt nước bọt nhìn theo lưng a lên lầu ko ai bảo ai tự đi tránh nạn.

Cô khi ôm P.Anh vào phòng thì cho cô ấy ngồi nghỉ còn mị thì đi tắm, tắm xong cô đưa quần áo cho P.Anh đi tắm rồi dặn chỉ được ở trong phòng ko được phép ra ngoài. Khi đang mải trò chuyện với cô bạn thân thì nghe tiếng gõ cửa

- Tiểu thư boss mời cô sang thư phòng nói chuyện. Giọng quản gia vang lên, cô nghe thấy thì nụ cười tắt hẳn mặt chảy đầy mồ hôi chuyển sang lo sợ "quên

mắt còn a giải thích sao đây.Cô khóc ko ra nước mắt chỉ dạn nhỏ bạn đừng rời khỏi phòng rồi đi theo quần gia sang thư phòng của a.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Trừng phạt

Khi cô đứng trước thư phòng của a chân bắt đầu hóa đá, người run cầm cập một bộ dạng như chuẩn bị lên đoạn đầu đài chung quy là ko dám vào.Quần gia thấy cô đứng im chưa vào thì hỏi

-Tiểu thư mau vào đi.

-Dạ.Răng môi đánh vào nhau mở lời.Cô mở cửa bước vào thì thấy a đang ngồi tay bóp hai thái dương

-A gọi...gọi e.Cô nói một cách khó khăn rồi từ lùi lại phía sau khi thấy a đứng lên đi về phía mk,a im lặng ko nói j chỉ nhìn cô còn cô thì cúi đầu lùi mấy bước rồi quay đầu chạy về phía cửa nhưng a nhanh tay hơn một tay bắt lấy cánh tay cô một tay đóng cửa.A áp cô vào cửa cố định hai tay cô hai bên, khoảng cách giữa cô và a chỉ tính bằng "cm" khiến cô cảm giác khó thở bất thành lỉnh a cúi xuống hôn lên môi cô một nụ hôn trừng phạt, ko nhẹ nhàng ôn nhu mà là sự phân nộ cắn nuốt.Cô có biết nếu như hôm nay cô có chuyện j thì a sẽ ra sao cứ nghĩ đến việc cô gặp nguy hiểm rồi việc tên G.Hoài để ý đến cô là a lại sôi máu lên mọi sự tức giận dồn hết vào cái hôn ấy.Cô sợ hãi hơi thở như bị rút sạch xụi lơ trong lòng a, a nhìn về mặt đỏ ửng mê người của cô thì con giận dần dần hạ xuống cúi người bế cô lên đi về ghế đặt cô trên đùi mk còn cô thở phì phò tức giận trừng mắt nhìn a.Nếu như a ko gọi không chế thì đã bị khuôn mặt đáng yêu của cô khi tức giận làm cho phát dục.

-Bảo bối nếu như e còn nhìn tôi như thế thì chưa biết kế tiếp tôi sẽ mất không chế mà...Thanh âm a đứt quãng tay vuốt tóc hít hương thơm xử nữ của cô khẽ nói

-Ấn e.Cô nghe thấy mà cả kinh cúi đầu ko ho he phản kháng nữa

-Nói đi sao e lại đến bar.A hỏi

-E chỉ đến khám phá một chút thôi.Cô cúi đầu đáp

-Hết nơi để khám phá hay sao lại đến nơi đó, a chiều hư e rồi đúng ko?A lên tông khiến cho sợ hãi mắt ướt ướt ngẩng đầu lên nhìn a nói

-Hức...e chỉ đến đó hức...có chút xiu thôi hức...mà sao a lại hức...to giọng mắng e oa oa.Cô sợ hãi khóc nức lên,a thấy cô khóc thì tìm cách lại ôm cô vào lòng nhẹ nhàng dỗ dành

-A xin lỗi chỉ là ở đây nguy hiểm a ko có ở bên cạnh e nên a lo lắng mới tức giận bảo bối ngoan ko khóc nữa.A nhẹ vỗ vỗ lưng cô an ủi, cô thôi khóc nhưng vẫn nức nói

-Chỉ tha cho hức... lần này thôi hức...e ko khóc nữa nhưng hức...vẫn nức này.

-A có cách chữa nức e muốn thử ko.A cười nham hiểm nhìn con thỏ con ngây thơ sắp bị sói ăn mà vẫn ngu ngốc gạt đầu, thế là a một tay vòng qua lưng ôm eo một tay ghi sau gáy nhấn xuống môi cô một nụ hôn cháy bỏng.Nụ hôn cung chiều cạy mở răng cô lưỡi quấn lưỡi hôn sâu cô cũng nhiệt tình đáp trả vòng cánh tay ra sau cổ a ôm lấy giây phút này hai con tìm hòa chung một nhịp linh hồn hai người quấn lấy nhau mặc kệ thế giới bên ngoài có nguy hiểm j chỉ cần bên nhau là đủ.Hôn cô hơi thở của a càng lúc càng hỗn loạn tay a cũng đã đi xuống phía dưới vạt áo cô,cô nhận ra cả hô hấp cùng hành động của a đang thay đổi đôi mắt đang chuyển sang màu của dục vọng cô vội đẩy a ra mặt đỏ bừng bừng chạy ra khỏi phòng, a thì cười khổ suốt nửa là...ây dà a cũng là đàn ông nên mất không chế trước hành động của cô là bình thường,a lại kệ rượu rót một ly Chivas đỏ nhấp một ngụm rồi nhếch môi cười nhẹ.Cô mặt đỏ chạy vội về phòng khi vào trong cô đóng cửa tựa vào đó lắc đầu rồi mỉm cười P.Anh thấy thế thì hỏi

-Cậu sao vậy.

-Ko có j ngủ thôi.Cô cười đáp

- UK.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Đi leo núi

Sự việc trôi qua được một tháng và.....

-Dậy nào N.Lan sáng rồi.Tiếng P.Anh vang lên như tiếng chuông báo thức tay lờ lờ kéo kéo cô gái đang ngủ say trên giường.N.Lan đang ngủ say thì bị kêu dậy giọng ngái ngủ

-J vậy P.Anh tớ đang ngủ mà.

-Cậu quên hôm qua nói j với tớ à. Giọng P.Anh hơi giận nói

-Nói j.Cô còn ôm gấu buồn ngủ nói

-ĐI LEO NÚI.P.Anh bức mk hét toáng,cái người vô tâm đang nhắm mắt thì bưng tỉnh ngồi bật dậy

-Áy chết tớ quên mất cậu đợi tớ chút xíu.Cô vội chạy vào nhà tắm làm vệ sinh rồi thu dọn đồ

30" sau tại núi đá TIYUMA

-Uầy cao thế.Cô ngược nhìn đỉnh núi rồi quay sang kéo áo P.Anh

-UK tớ..tớ tưởng leo mấy ngọn núi được con người thiết kế chứ.P.Anh nuốt nước bọt nói

-Núi giả làm sao gây hứng thú bằng núi thật chứ.Cô hào hứng nói

-Nhưng..

-Ko nhưng nhị j cả có tớ ở đây cậu ko cần lo.Nói rồi cô kéo P.Anh đi

Tại biệt thự Bạch Băng(nhà a và cô đó)

-Chúng tôi làm việc thất trách mong lão đại trừng phạt.Hai người được phái bảo vệ cô đang quỳ dưới đất

-T.Vũ đã tra ra cô ấy ở đâu chưa.A đang rất tức giận,đáng chết cô bé ham chơi này luôn làm a lo lắng

-Đã tra ra cô ấy đang leo núi Tiyuma ở phía đông vùng ngoại ô.T.Vũ nhìn chằm chằm trên màn hình rồi báo cáo lại.Cô gái to gan này dám ra tận ngoại ô còn đi leo ngọn núi nguy hiểm đó nhìn sắc mặt lão đại là biết sắp có bão rồi mọi người nuốt nước bọt nhìn nhau (amen tội cho chúng sinh của ta sắp rơi vào hầm băng)

-Chuẩn bị xe đến đó.A quát lớn thực chịu hết nổi rồi lần trước ngoan ngoãn được 1 tháng bây giờ lại bắt đầu quậy phá rồi.

.....

-Lão đại tiểu thư N.Lan đang leo núi ngọn núi Tiyuma ở vùng ngoại ô của chúng ta.Người áo đen cúi người nói với một người đàn ông đang bung ly rượu.

-Chúng ta thật có duyên.Hắn nháp một ngụm cười nhẹ nhắm mắt lại nhớ về quá khứ

"-Tụi mày cút ngay cho bà. Giọng một cô bé vang lên khi thấy một đám nhóc to con đang đánh một đứa bé gầy gò (mô phật nữ chính nhà ta giang hồ từ bé).Một cậu bé 15 tuổi đang gục đầu trước cửa một căn nhà quần áo nhếch nhác mặt mày lấm lem đang kiệt sức vì đói yếu ớt như muốn ngất đi, bỗng cậu cảm thấy người mk có một hơi ấm cùng hương thơm thoang thoang của một cô ái.Cậu ngẩng đầu lên đập vào mắt là khuôn mặt bầu bĩnh của một cô bé khoảng 11,12 tuổi đó đang nở nụ cười thiên sứ với cậu,trên người cậu là chiếc áo khoác của cô.

-Này cậu ăn đi.Cô đưa trước mặt cậu bé một chiếc bánh mì nhỏ và một hộp sữa, cậu nhận lấy rồi nhai ngấu ngiến.

-Sao tụi nó đánh cậu mà cậu ko phản kháng.Đáp lại là sự im lặng

-Cậu ko muốn bị bắt nạt thì cậu phải hơn bọn họ,phải ở đỉnh cao cúi người mà nhìn họ.

-"."

-Chỉ có sức mạnh mới khiến những kẻ ức hiếp cậu phải cúi mk trước cậu...nhớ lấy tớ đi đây.Cô vỗ vỗ vai cậu nói xong thì đứng dậy

-Cảm ơn.Cậu ngược nhìn cô bé,chỉ thấy cô quay lại gật đầu cười rồi nói

-Nhớ nhé dù cả thế giới này quay lưng lại với cậu thì vẫn còn có N.Lan tôi đứng sau ủng hộ cậu....."

Phải cô bé ấy là N.Lan còn cậu bé là hần G.Hoài,nếu như hôm đó cô ko thức tỉnh hần thì hần mãi sẽ là kẻ yếu đuối luôn bị kẻ khác bắt nạt.Hần cố gắng từng bước xây dựng tương lai này vì cô,hần quay lại tìm cô thì nghe nói nhà cô đã chuyển đi địa điểm thì ko ai biết đến khi gặp lại thì cô đã trong vòng tay người khác...nhưng hần mặc kệ bỏ mặc mọi thứ nhất thiết phải có được cô.

- Chuẩn bị xe đến đó.Hần ra lệnh

- Dạ. Người áo đen cung kính cúi chào rồi lui ra, hần lấy áo khoác rồi đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Thót tim khi thấy cô rơi xuống

Ngon núi này tuy cao không quá 2km nhưng lại rất dốc,người muốn leo lên phải là người dũng cảm bởi chỉ có dây đai an toàn còn leo lên được hay ko phải phụ thuộc vào sức bền của người leo núi.Chân ko có các bậc bám hoàn toàn là nú đá leo lên, nhiều người yếu tim ko thể leo được bởi ngọn núi này rất nguy hiểm

-Cậu cẩn thận leo từ từ thôi mệt rồi thì chúng ta nghỉ.Cô quay sang nói với P.Anh

-Sao cậu chọn ngọn núi dốc thế, leo mệt chết.P.Anh thờ hỏn hỏn nói

-Dốc thế này leo mới kích thích,cẩn thận đừng nhìn xuống nhé.Cô vẫn còn dư sức nói

.....

-Lão đại hai cô ấy thực tài giỏi đã phá kỉ lục những vị khách trước đây đạt được rồi.Hùng ở một bên lấy ống nhòm theo dõi

-Cậu có tin họ sẽ leo đến đỉnh núi ko.G.Hoài lên tiếng

-Tôi rất mong đợi thừa ngài.Hùng nói rồi quay ra nhìn vào ống nhòm cả hai theo dõi tiếp nhưng mỗi người một ý nghĩ

Hùng " người phụ nữ lão đại coi trọng thật ko tầm thường....rất kích thích"

G.Hoài " e vẫn như vậy luôn hiếu động ưa mạo hiểm...một cô gái dũng cảm e chỉ có thể là của tôi"

(Hai ông này thế P.Anh cũng leo sao ko khen j hót uống cho tôi bắt chị ấy leo cùng nv chính thà để bà ngồi xỏm ngắm mây cho rồi...hừ hừ)

.....

-Boss ngài xem tiểu thư đã leo đến gần đỉnh núi rồi.T.Vũ nhìn qua ống nhòm từ xa phần khởi nói rồi nhìn sang a thấy mặt a đen sì thì im bật, a lấy ống nhòm rồi theo dõi cô trong lòng thì viết lên nỗi sợ ko tên.

.....

-P.Anh cẩn thận sắp lên đỉnh núi rồi.Tay vừa móc khóa vào dây thép rồi nhướn người leo lên (trong các địa điểm leo núi trên đỉnh sẽ móc thép và dây đai rồi thả xuống cho người leo có thể lên trên khi ngã cũng chỉ rơi vài mét sau đó móc khóa vào thép tèo tiếp nhưng vẫn có một vài khu ở hai ba địa điểm giống trạm cứu hộ khi người chơi ko đủ sức tèo tiếp).

-Uk tớ đang cố hết sức đây.Tuy P.Anh cũng là tay leo nói được nhưng các ngọn núi trước đều có hướng dẫn viên công tác an toàn rất cao,dụng cụ hỗ trợ nhiều độ dốc của núi ko đáng kể còn ngọn núi này thì...

Khi cả hai còn 30m là đến đỉnh núi thì tay P.Anh như ko trụ được nữa móc chặt ống thép ngã ngửa ra sau

-Aaaaaaaaaaaaaaaaa. Tiếng hét của P.Anh làm cô giật mk quay lại rồi cô với tay mở móc khóa của mk cả người ngã xuống với lấy tay P.Anh

-KHÔNG.tiếng G.Hoài cùng N.Long hét to khi nhìn qua ống nhòm thấy cô ngã xuống tim nhói một cái chạy hần lên đỉnh đầu, các người khác giật mk há hốc mồm khi thấy cảnh cô rơi xuống

Cô ko ngã xuống chân núi bởi còn sợ dây an toàn giữ cô cùng P.Anh lại lưng chừng chỉ cái chỗ vừa leo được 5,6m.

-Này mở mắt ra đi có định leo tiếp ko.Cô buồn cười khi thấy cô bạn của mình đang nhắm tịt cả hai mắt

-Chúng ta chưa rơi xuống chân núi sao. P.Anh he hé mắt nhìn cô hỏi

-Chưa cô nương ạ chúng ta leo tiếp nào.Cô cười cười đợi P.Anh an thần rồi tiếp tục trèo tiếp.

Mọi người thở phào nhẹ nhõm rồi thán phục nhìn cô "đây mới xứng với lão đại của mk" cả hai phe cùng nghĩ.G.Hoài cùng a như bỏ được cục đá trong lòng riêng a hoàn toàn đã bị chọc tức "cái người này ngang nhiên dám đến những nơi nguy hiểm này để chơi nếu như lúc này ngã xuống thật thì sao...chết tiệt".

Cô cùng P.Anh leo đến đỉnh núi thờ dốc ngã nhào ra đất đường sức, G.Hoài nhồm miệng cười"e giỏi lắm cô bé".

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Tình địch gặp nhau

Sau khi cô cùng P.Anh trèo lên đến nơi nghỉ ngơi một lúc thì cô kéo P.Anh dậy ngắm cảnh

-Oa trên này đẹp quá>Cô hào hứng cười toe toét

-Uk đẹp thật nhưng hơi mệt.P.Anh vừa thở vừa nói

-Cảnh đẹp quá chụp mấy tấm làm kỉ niệm đi.Cô lôi điện thoại ra rồi túm P.Anh lại cả hai tạo mọi động tác để chụp.Chụp chán rồi cô vòng sau núi có một con đường để đi xuống

-OMG có đường leo lên núi sao chúng ta.....cậu bắt tớ trèo hả.P.Anh vừa ôm bụng vừa chỉ về phía các bậc thang leo xuống mồm oán trách.

-Thế tớ hỏi cậu chúng ta đến đây để làm j.Cô hỏi

-Leo núi.P.Anh hồn nhiên đáp

-Thế cậu bảo trèo mấy bậc này là leo núi à.Cô hỏi lại

-Ờ tớ...

-Thôi mau leo xuống rồi thay đồ mau về thôi Long ca mà biết thì toi mạng.Cô nghĩ tới a thì vội túm p.anh chạy xuống chỉ nghe P.Anh kêu -Từ từ thôi....ê N.Lan

Chạy xuống đến chân núi cô thả p.anh ra ngồi xuống phien đá nghỉ ngơi,P.Anh xoa bóp tay chân oán trách nói

-Cậu làm như có ma đuổi vậy làm người ta chạy mệt muốn chết.

-Chạy ko nhanh cả tớ và cậu đều biến thành ma hết.Cô xoa xoa hai đầu gối nói

.....

-Chào N.Lan tiểu thư chúng ta thật có duyên. Giọng nói của một người đàn ông vang lên, cả hai ngược lên nhìn

-Thì ra là G.Hoài đại nhân hân hạnh hân hạnh.Cô đứng lên cười chào hỏi

-Tiểu thư thích trò chơi nguy hiểm này chứ.Hắn hỏi

-Ồ tôi rất vui rất kích thích.Cô cười đáp

-Haha tiểu thư là người đầu tiên leo lên được đỉnh núi,mà ko cần vật dụng hỗ trợ tiên tiến..rất khá.Hắn cười nói

-Vậy ngài chắc cũng thích mạo hiểm mới đến nơi này đúng ko.Cô hỏi

-Đúng vậy,đúng vậy.Hắn trả lời, cô như sức nhớ đến cái j đó vội nói

-Hẹn lần sau gặp lại bây giờ tôi có việc gấp xin đi trước.

-Khoan đi đã.Hắn nhìn về phía xa thấy bóng dáng ai đó rất quen môi hắn cong lên lời mạnh cô trở lại,mắt đã cô lao thẳng vào lòng hắn,hắn chỉ muốn cho a xem thôi ai ngờ hương thơm từ cơ thể cô truyền vào mũi hắn khiến hắn quên đi mk đang làm j khẽ vuốt tóc cô, P.Anh đứng một bên há hốc mồm còn mặt a đã đen đến ko tả nổi khi thấy cảnh ấy.Cô vội đẩy hắn ra hỏi

-Ngài làm j vậy.

-Ko có j đâu chỉ là cái ôm chào hỏi thôi.Hắn trả lời

Cô đang định nói thì bị một cánh tay kéo lại

-G.Hoài tiên sinh đây là người phụ nữ của tôi.Cụm từ "người phụ nữ của tôi" được a dẫn mạnh như tuyên bố cô đã là người của a, cô ngược nhìn a miệng nuốt nước bọt cái ực khôe mắt giật giật "phen này xong đời chúa ơi người ở đâu....chu mi a".Tiếng nói của a làm cho P.Anh cùng T.Vũ miệng như bị giật mắt mở to hết cỡ còn hắn thì mỉm cười nhẹ

-Vậy sao tôi ko biết từ khi nào cậu có người phụ nữ bên mk cơ đấy.

-Vậy bây giờ ngài biết rồi đấy, T.Vũ mang cô ấy đi trước tôi có chuyện muốn nói riêng với G.Hoài đại nhân.A ra lệnh, cô vội túm P.Anh đang đứng ngăn ra đi theo T.Vũ.Khi bóng cô đi xa hai khuôn mặt của a và hắn thay đổi.

-Ko ngờ người vốn được coi là ko gần nữ sắc như Long lão đại mà cũng có bảo bối cất riêng.Giọng điệu châm chọc hắn nói

-Nếu như ngài muốn đấu vs tôi cũng ko cần lôi phụ nữ vào.A nghiêm giọng

-Tôi ko tiếp cận cô ấy để đấu lại ngài mà vì lí do khác.Hắn nói

-Bên cạnh ngài ko thiếu phụ nữ nên lí do thích là ko thể.A nói

Hắn lại sát a cúi xuống gần tai nói nhỏ

-Ngài ko cần biết là lí do j, tôi vẫn khẳng định sẽ cướp cô ấy từ trên tay ngài.

-Vậy tôi xin mời mắt mong chờ.A nói

-Cố giữ lấy cô ấy vì tôi ko thừa thủ đoạn nào để cướp cô ấy về bên mk đâu.

-Vậy để xem cả thương lẫn tình ai sẽ thắng.A cười khề rồi bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Sống xa e chẳng dễ dàng

Cô thay đồ bình thường rồi ra xe ngồi đợi a ko rét mà run "chết rồi làm sao đây" P.Anh ngồi cạnh cũng sợ ko kém vỗ vỗ vai cô nhẹ an ủi

-Ấy rá sống chết tại thiên,phen này toi rồi.Nghe xong câu nói môi cô giật giật còn T.Vũ ngồi phía trước muốn cười nhưng lại phải kìm nén.15' sau a đi tới mở cửa xe ngồi vào cô thấy vậy thì nhích mông ngồi sát P.Anh.

-Về biệt thự.A lạnh giọng nói với T.Vũ, cả đoạn đường a ko nói tiếng nào nhưng cô biết a đang rất giận ko khí trong xe như hạ xuống âm độ C lạnh đến rùng mịk.Về đến biệt thự a mở cửa bước ra ko nói lời nào đi thẳng lên phòng,cô vội mở cửa rồi chạy theo còn P.Anh muốn đi cùng để giải thích thì bị T.Vũ túm tay ngăn lại

-E ko nên chạy theo cứ để hai người họ tự giải quyết đi.

-Vâng.Cô lí nhí nói rồi quay sang cười vs a,T.Vũ vội quay đi mặt hơi ửng hồng.

Cô chạy theo vào thư phòng a đi vào trước ko đóng để mặc cô vào, cô quay lại đóng cửa rồi quay sang thấy a đang ngồi trên ghế ko nói j.Cô nuốt nước bọt "thôi chủ động một bữa" nghĩ là làm cô đi lại phía a thì a quay mặt hướng khác (eo ơi hờn cả thế giới kia) cô thấy vậy thì cười rồi xoay a lại ngồi lên đùi a nịnh nọt

-Long ca đẹp zai ơi,e xin lỗi mà.

-'!A ko nói j chỉ nhìn cô, cô tặc lưỡi đành phải dùng mọi cách vậy.

-Long ca yêu dấu e xin lỗi rồi mà tha cho e đi, e chịu phạt là được mà.Cô ra về hối lỗi nhưng a ko nói j,cô hít một hơi rồi nâng đầu a lên cúi xuống hôn lên môi a.Lúc đầu a ko làm j để cô thích làm j thì làm nhưng con thỏ nhỏ hôn một cách vụng về lại làm cho dục hòa của a trỗi dậy một tay ôm gáy tay còn lại ôm eo kéo sát cô vào lòng mà hôn ngấu ngiến.Cô biết a đang giận nên phối hợp ôm lấy đầu a.....hôn một lúc cô ko thở được a mới từ từ buông

cô ra, cô gục vào lòng a do leo mệt hôn mất sức cô ngủ luôn trong lòng a. Thấy cục bông ko động đậy a cúi xuống thấy cô đã ngủ thì khẽ cười ôm cô lên vào phòng của a ngủ. Đặt cô lên giường kéo chăn đắp cho cô khẽ vuốt mấy ngọn tóc vương vãi trên mặt cô rồi cúi xuống hôn lên má cô, a đi ra phòng ngoài nhắc điện thoại lên nói

-Cậu chuẩn bị vé cho tôi trong bí mật. Cúp máy a thở dài chỉ đành cất cô trong bí mật còn hơn bị kẻ khác dòm ngó.

Cô tỉnh dậy thấy a để com trên đầu giường đang ngồi nhìn cô.

-E tỉnh rồi dậy ăn com đi. Cô mỉm cười gật đầu, định với lấy com thì

-À đút cho tay leo núi còn mỗi ko có sức đâu. A nói (ga lẳng vcl)

Cô vui vì a ko còn giận mà còn quan tâm đến mk nên cười suốt. Cô ăn xong a nói

-A đặt vé rồi mai e sang nước ngoài du hk còn về hk j thì tùy theo mong muốn của e. A nói, nụ cười trên môi cô vụt tắt

-A muốn e rời khỏi đây. Cô hỏi

-Ko chỉ là du hk mấy năm thôi.

-E xin lỗi rồi mà sao a còn muốn e đi, a ko cần e nữa đúng ko. Cô ảm ức nói, a thấy cô sắp khóc thì vội ôm cô vào lòng nhẹ nói

-Ai nói a ko cần e, a chỉ muốn e sang đó hk sau đó về công ty giúp a thôi.

-.' Cô hiểu nhưng ko muốn xa a nên vùng ra khỏi vòng tay a chạy về phòng mk, a nhìn theo bóng lưng cô ko nói j ai biết được để cô đi a còn đau lòng gấp bội lần.

Cô chạy vào phòng ôm chặt lấy P. Anh khóc lớn

-Sao thế N.Lan. P. Anh lo lắng hỏi

-A ấy muốn...muốn tớ đi du hk. Cô nức nở nói

-A ấy muốn tốt cho cậu thôi, nếu cậu hk xong sau này sẽ trở về giúp a ấy trong công việc đó cugx là điều cậu muốn mà. P. Anh an ủi

-Tớ biết nhưng tớ ko nỡ xa anh ấy. Cô nói

-Cậu biết là a ấy cũng có tình cảm với cậu mà nên lần này cho cậu đi chắc cũng có ản tình j đó.

-Uk nhưng lần này đi tớ muốn hoàn thiện chính mk để có thể giúp đỡ a ấy.

Sáng hôm sau a ko nỡ nhìn cô đi cũng sợ lộ hành tung chuyến đi này của cô nên ko đến từ biệt, cô ngóng a mãi nhưng ko thấy đến khi chuyến bay sắp bắt đầu cô ôm P. Anh một cái cả hai rịn dò nhau xong cô quay người đi. P. Anh nức nở

-Bảo trọng nhé.

-Cậu cũng vậy. Cô cười rồi xoay người đi vào. Bóng cô khuất xa P. Anh quay lại hỏi T. Vũ

-Sao a ko đến tiễn N.Lan.

-Lão đại làm j cũng có lí của nó. T. Vũ trả lời, cả hai lên xe trở về. Khi máy bay bay lên cao cô lưu luyến nhìn xuống mong đợi bóng dáng a nhưng đổi lại là sự mờ nhạt của khung cảnh.

Ở một nơi nào đó có một người đàn ông đang nhìn lên bầu trời " tôi sẽ chờ e mau trở về nhé bảo bối".

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Lo lắng cho a

3 NĂM SAU

Một cô gái mặc một bộ đồ đen tóc xõa uốn sóng kéo va li từ trong sảnh sân bay đi ra

-N.Lan tở ở đây nè.P.Anh thấy cô thì reo lên tay vẫy vẫy

Cô tháo mắt kính xuống nở nụ cười đi về phía P.Anh

-Cậu vẫn khỏe chứ.Cô hỏi

-Khỏe,à thôi lên xe về nhà đi.P.Anh kéo tay cô về phía xe

Ngồi trong xe cô hỏi P.Anh

-Mọi người có khỏe ko?

-Có, mọi người nhớ cậu nhiều lắm.

-Thế có tên nào đen đuôi bị cậu để ý ko?

-Cái j mà đen đuôi là may mắn đó.

-Đùa thôi thế cậu để ý ai chưa?

-A....P.Anh đỏ mặt

-Nhìn mặt là biết có rồi đúng ko.Cô chăm chọc

-Uk thì tớ có để ý một người.

-Ai.P.Anh ghé sát tai cô nói nhỏ

-Là T.Vũ đó.

-CÁI J.Cô hét cả kinh,P.Anh vội bật mồm cô lại kể

-Thật ra từ khi cậu đi tớ chuyển ra ngoài ở có hôm tớ đi làm thêm về bị bọn xấu giờ trò may nhờ T.Vũ cứu ko thì...bắt đầu từ đó tớ đã tk a ấy.

-Thế hẳn đôi xử vs cậu thế nào.

-Quan tâm một chút chúng tớ đang..

-Hẹn hò chứ j.

-Sao cậu biết.P.Anh tròn mắt

-Nhìn mặt cậu hiện cả chữ rồi, tôi định giúp nhưng thù lao thì...

-Tớ đáp ứng.

-Ok.Cô cười tí mắt

Về đến nhà

-Tiểu thư đã về.Mọi người vui mừng chào đón cô nhưng lại thiếu mất ai đó

-Long ca đâu.Cô hỏi

-Cậu chủ.....Mọi người im lặng mặt mũi nhăn lại khiến cô lo lắng hỏi

-A ấy sao ạ.

-Cô chủ chúng tôi đã chuẩn bị trực thăng mời cô đi thăm cậu chủ lần cuối.Một người áo đen cúi đầu đáp

"ĐỪNG" như tiếng bom dội thẳng vào đầu cô,cô ngã ỵch xuống sàn nước mắt lăn dài trên má

-Mau đi thôi.Tiếng máy bay cất cánh mọi người dưới sân nhìn lên "cô chủ đúng là quan tâm cậu chủ thật lòng nhưng..".Máy bay bay lên càng lúc càng cao càng xa nước mắt cô cũng chảy ra ko ít,máy bay hạ cánh xuống một đồng cỏ xanh bạt ngàn cảnh đẹp vô cùng nhưng ko khiến cô để ý mà chạy thẳng vào biệt thự, mọi người biết cô nên ko cản cứ thế cô chạy thẳng vào phòng khách.Cô thấy a đang ngồi bàn chuyện cùng T.Vũ cùng D.Niên nhưng cô mặc kệ cô nhào vào lòng a khóc thút thút nước mắt rơi như mưa.

-Đồ khốn nhà a sao lại lừa e, a biết e sợ thế nào ko.Cô vừa nói vừa đánh vào ngực a, khi cô chạy vào ôm a đứng hình trong 3 giây rồi khỏi phục cảm xúc còn mọi người mồm há hốc rồi biết ý lui ra.Lúc này a chỉ biết vỗ nhẹ lưng cô nhưng ko hiểu mk đã lừa cô ấy chuyện nhưng thấy cô khóc thương tâm thì ôm nhẹ cô vào lòng rồi mang lên lầu(ở dưới cho mấy người xem cảnh đặc sắc à)

-E nín đi nói a nghe nào.A để cô ngồi lên đùi mk hỏi,cô nín khóc nhưng vẫn sụi sụi kiểm tra thân thể a,khi ko thấy vết thương nào thì tức giận xoay người quay lưng lại với a.

-E sao thế.A thấy cô hơi lạ thì hỏi

-A là đồ....đồ lừa đảo.Cô bực mk quá,a này giờ ko hiểu j nhưng vẫn nhẹ giọng hỏi

-Nói a nghe chuyện j mà e hết khóc lại nằng a thế.

-A còn hỏi, thế ai ns vs thuộc hạ rằng muốn gặp e lần cuối làm e lo lắng như vậy.Cô trách mắng

-Cái j lần cuối, a nói hỏi nào.A vô tội đáp cô bực lắm rồi làm mà ko nhận, cô đứng phắt dậy tay chỉ vào a

-A....A cái đồ làm mà ko nhận,ko xứng làm lão đại.

A ko nói j cả với tay kéo cô lôi lại khiến cô ngã xuống giường rồi a nằm đè lên.A cúi xuống hôn môi cô cố định hai tay cô lên đỉnh đầu.

-Ko quản được miệng e a ko xứng làm lão đại.Nói rồi a cúi xuống hôn tiếp (mk ko biết có nên viết H+ ko?)hôn đến khi cô sắp ko thở được mới buông ra nhưng vẫn nằm trên ngắm nghía cô, tay a vuốt nhẹ lông mày xuống má sang mũi tiếp đó là môi rồi đi dọc xuống qua e

-Ba năm e đã trưởng thành thật sự rồi khiến a rất muốn phạm tội.Khẽ nói vào tai cô rồi hôn nhẹ vào má cô, mặt cô đỏ ửng đúng vậy cô đã phát triển thành công trở mả rục rở muốn căng có căng muốn thon có thon cân bằng hài hòa, mắt thanh mây liễu môi hồngf ko son mặt trắng hồng rạng rỡ.

-Thôi e mệt rồi ăn cơm trước nhé.Sực nhớ từ sân bay trở về cô chưa ăn j nên lấy có luôn

-Vừa hay là buổi trưa a kêu người chuẩn bị rồi.A ngồi lên rồi đỡ cô dậy đi xuống phòng ăn.Cô và a xuống đến nơi là đã dọn sẵn,cô a cùng T.Vũ,D.Niên cùng ăn.A đặt món bít tết trước mặt cô đã cắt nhỏ (giàu,lạnh lùng, đẹp trai, ga lăng...thế giới này còn ko hả) cô vui vẻ nhận lấy rồi ăn.Cô suy nghĩ kẻ nào lại dám đùa giỡn vs cô như thế thật bực mk mà tay cầm dao cắt mạnh xuống đĩa thức ăn mắt lơ đãng nhìn ra chỗ khác,a thấy cô ko tập chung hỏi

-E sao vậy ko hợp khẩu vị à.

--Ko phải e đang suy nghĩ kẻ nào lại dám nói dối e như thế, e mà biết được e sẽ băm hán ra rồi thả vào ao cá mập mà a nuôi ở hồ bơi chết chóc.....hừ hừ.Cô nghiêng răng ken két làm cho hai vị hộ pháp đang ăn một người ghen còn người kia bị sặc nhưng mắt vẫn ko dẩu nổi hai từ " lo lắng" trời ơi họ chỉ thử cô đối với lão đại như thế nào thôi ai ngờ cô bé kia lại như thế lần này chết thật rồi mong sao cô đừng điều tra ra.A ko nói j chỉ cười xoa đầu cô bảo

-Thôi ăn đi bảo bối.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Dùng cái đầu để suy nghĩ

Thực ra cách đây một tháng a có bị phục kích nhưng may mắn ko sao,người của a bắt được một tên sát thủ còn sống nhưng dùng hình tra khảo mãi hán cũng ko chịu khai.

-Tên đó thật cứng đầu nếu ko phải là cần biết chủ của hán tớ đã bắn nát đầu hán rồi.Cô Minh nói

-Ko còn cách nào khác ngoài cực hình tra khảo à.Kinh Hiền hỏi

Cô mang nước vào nghe thấy cuộc đối thoại của các a thì quan tâm hỏi

-Hán là ai ạ.Mọi người quay lại nhìn cô

-Là tên sát thủ lần trước ám sát lão đại.Kinh Hiền trả lời

-Thế các a đã điều tra ra ai là người chủ mưu chưa.Cô ngồi cạnh anh hỏi

-Chưa, hán ngoan cố lắm.Tần Vũ ở một bên trả lời thay

-Hay là để e thử nhé.Cô nhìn a nói

-E ở yên đây là được.A nhạt giọng trả lời, mặt cô xị xuống

-Hay là để cô ấy thử đi mất j đâu.Cố Minh ủng hộ nói

-Hay quá cuối cùng a cũng phát ngôn một câu giống người.Mắt cô sáng lên khen ngợi Cố Minh, mặt hấn đen lại còn mọi người thì bật cười.

-Thế e dùng cái j để dò thông tin.Kinh Hiền hỏi

-Cái đầu.Cô vừa nói vừa chỉ vào đầu mk, mọi người ngơ ngác

30" sau

Cánh cửa phòng giam mở ra bước vào là một cô gái quần áo da đen bó sát, mắt sắc như dao,tay bọc bao tay hồ ngón.Mọi người cúi chào

-Chị hai (cô bắt gọi đó)

Cô ko nói j bước về phía người đàn ông máu me đầy người nhưng khuôn mặt vẫn ko khuất phục đang nhìn chăm chăm cô, cô đưa tay nâng cằm hấn lên cười nửa miệng rồi buông xuống đi về phía cái ghế đặt ở giữa phòng.Mấy người các a ngồi ở thư phòng qua màn hình to như tivi quan sát mọi việc diễn ra tại phòng giam.Cô ngồi trên ghế mở bao thuốc rút ra một điếu búng tay một cái một người áo đen bước lên châm lửa cho cô.Hít một hơi nhả khói xong cô hỏi

-Nghe nói lần trước mày (mày cho giang hồ nhé) phục kích lão đại của tụi này đúng ko?

-Đúng thì sao.Tên kia lạnh giọng trả lời

Cô nhếch miệng

-Tao nghi trong suốt tháng vừa rồi mày chịu hành hạ cũng quá kinh khủng rồi sao mày vẫn luôn cứng miệng như thế.

-Tao ko phải loại bán đứng chủ nhân.Hấn quát lên

-Ko bán đứng....mày ko bán hấn khi bị bắt nhưng bây giờ mày thoát về hấn có cho mày sống ko.

-"."

Cô đi xuống bóp cằm hấn nâng lên

-Mạng sống của mày sẽ được bảo toàn nếu mày nói cho tao nghe ai đã sai khiến mày giết lão đại.

-Đừng mơ tao chịu chết chứ ko chịu nhục.

Cô đi lên ghế ngồi xuống cười vang

-Hay cho câu chịu chết ko chịu nhục vậy thì bây giờ tao giúp mày "sống mà chịu nhục".Khuôn mặt cô trở nên âm u đáng sợ nụ cười quỷ dị

Trong lúc đó mọi người tại thư phòng coi xong nổi hết da gà nhìn nhau rồi lại nhìn a

-Cô ấy sao trở nên đáng sợ vậy.Cố Minh hỏi

-Đây là đòn tâm lý,hiểu chưa.Kinh Hiền trả lời

-Cô ấy thật thông minh, cứng ko được thì phải mềm.Tần Vũ nói

-Nghe nói cô ấy du học khoa j ấy nhì.Cố Minh hỏi

-Chuyên khoa tâm lý tội phạm.Tần Vũ trả lời, a ko nói j chỉ nhìn chăm chăm vào màn hình.

Tại ngục giam

Cô búng tay lập tức có người bung ra một hộp đồ mở ra có hai ống tiêm

-Tiêm cho hấn cái màu đỏ trước đi.Cô ra lệnh, người áo đen lấy ống tiêm mở nắp rồi tiến lại gần hấn mấy người nữa giữ hấn để cho người kia tiêm.Mọi người tò mò ko biết đây là thứ j chỉ thấy tên kia ngã ra như mất sức.

-Quả thật....nham hiểm....nhất là...là lòng dạ đàn..đàn bà.Hấn nói từng hơi ngắt quãng như mất sức

-Đúng là tôi nham hiểm nhưng vẫn chưa đủ đâu, trò vui đang còn phía sau.Cô lạnh giọng khinh bỉ trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Sống mà chịu nhục

-Thấy mấy ngày nay mấy chịu khổ tao giúp mấy thư giãn một chút nhé.Cô cười nửa miệng khiến hân khẽ run lên.Cô đưa tay lên vỗ hai cái lập tức có bốn người xuất hiện nhưng toàn là nhân vật ko bình thường(gay mà bình thường làm sao) mọi người ngơ ra ko biết cô đang làm j

-Chị đại có việc j cần tui e làm ạ.Tên mặc áo hai dây màu hồng giọng nói là lời hỏi khiến mọi người muốn nôn toàn bộ những thứ vừa mới ăn ra.

-Chăm sóc người kia cho tử tế.Nói rồi cô chỉ tay vào tên sát thủ đang nằm dưới đất

-Dạ!chị đại.

Tên áo vàng nhẹ nhàng đi đến chỗ hân nói

-A à bọn e phục vụ a nhé!

-Ko dừng...dừng qua đây.Hân nói từng hơi ngắt quãng thân thể ko còn sức do thuốc bắt lực gây nên bây giờ hân chỉ biết nằm chờ chết.

Tại thư phòng mọi người hóa đá toàn tập hân ko thể nôn ngay lúc này

-Công chúa nhỏ nhà cậu là chị đại của cái mớ gay này thật...thật đáng sợ mà.Kính Hiền nuốt nước bọt nói

-Cô ấy đang làm cái quái j vậy.Cô Minh lên tiếng

-Im lặng coi tiếp đi.A ra lệnh

Tại phòng giam

-Ko các người dừng qua đây.Hân bắt động dưới sàn hết lớn

-Nói cho tôi biết ai đứng sau lưng a ra chỉ thị giết lão đại của chúng tôi,tôi lập tức nói họ đi ngay.Giọng cô nhẹ nhàng dụ hoặc

-Ko bao giờ tôi bán đứng chủ nhân.Hân ngoan cố đáp

-Vậy thì cứ hưởng cảm giác lên tiên cùng bọn họ đi.Ngừng một lúc cô noi thêm

-À quên bọn họ mới mắc HIV giai đoạn đầu nên ko lo phục vụ kém chất lượng nếu ko thỏa mãn thì cứ xài thuốc kích thích ở ống tiêm thứ hai đảm bảo hàng xịn đây.Nói rồi cô hát đầu bốn người kia hiểu ý liền đi lại phía hân cúi xuống đưa tay cời từng thứ đồ trên người hân,cô quay đầu đi ko nhìn(chị ấy ko dám nhìn cherry cũng thế-che mất lại).

-A muốn cả bốn cùng hầu hạ một lúc hay từng người một.Tên áo hồng hỏi, mặt hân tái mét sợ hãi khi thấy tay họ vuốt ve trên cơ thể mk.Cô nhếch môi cười nói

-Chơi vui vẻ nhé.Nghe thì tưởng một câu nói bỏ cuộc nhưng lại mang hàm nghĩa đe dọa tên sát thủ, cô đi ngang qua hân thì hân vội dùng chút sức còn lại níu lấy chân cô nói

-Tôi nói..tôi nói người đằng sau chỉ thị tôi,xin cô mau bảo họ rút đi.

-Bây giờ tôi lại ko muốn nghe nữa cứ để đàn e của tôi chơi cho thoải mái đi.Cô ko luyến tiếc bước đi tiếp.

-Tôi còn một thông tin mật nữa muốn nói.Hân ra sức níu lấy chân cô, cô ko khản trương nhẹ ngồi xuống gần hân.

-Nói nghe thử nếu tôi thấy hài lòng thì sẽ tha cho a, nhớ rằng nói dối tôi sẽ ko có kết quả tốt.Cô gần giọng

-Người sai tôi là Hạo Nam,hân hiện tại đang liên minh với các ông trùm nhỏ để kết hợp đánh đổ lão đại của mấy người.Tên sát thủ nói

Cô cười nhạt nói

-Được rồi lần này coi như tha cho a. Nói rồi cô lại vỗ tay hai cái bốn người ka lui ra ngoài cô cũng rời khỏi tầng hầm.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: E đùa thôi

Cô bước vào phòng trước sự thán phục của mọi người

-E giỏi quá thông tin bọn a mất cả tháng cũng ko lấy được vậy mà e chỉ cần một cái búng tay đã tra ra.Kinh Hiên vỗ tay khen ngợi

-Ko có j chỉ là dựa theo tâm lý con người thôi.Cô nói

-Hắn ko sợ cực hình,ko sợ chết mà lại sợ gay quá thật khiến người ta ko thể hình dung được.Tần Vũ nhếch môi nói

-Ai cũng thế thôi nếu bây giờ đổi thành các a thì sẽ thế nào.Cô ngược đầu lên hỏi

-Bọn a...Tần Vũ áp ứng

-Dựa theo tâm lý tội phạm người ko sợ chết ắt sẽ sợ nhục từ đó rút ra con người nhục nhấ nhất là cái j, hắn nói j cũng là đàn ông chân chính nên ắt hẳn với gay sẽ kì thị mà như thế nếu hắn cùng gay mà phát sinh cái...ừm đó đó sẽ cảm thấy rất mất mặt chết ko được sống ko xong e chỉ để họ từng bước khiến hắn sợ hãi dựa thời cơ nói một câu đánh thẳng vào tâm lý của hắn chính vì vậy hắn sẽ ngoan ngoãn nói cho chúng ta biết thông tin chúng ta cần chỉ vậy là đủ.Cô thao thao bất tuyệt bọn hắn nghe câu nào cũng thâm thúy

-Theo thông tin chúng ta thu thập được trước đây cùng với lời của tên sát thủ thì người đứng sau họ là Hạo Nam 25 tuổi,là cánh tay đắc lực của Từ Phúc buôn bán ma túy,vũ khí bên Châu Phi nhưng tham vọng con người này quá lớn hắn muốn trở thành ông trùm buôn vũ khí duy nhất ở Châu Âu cùng Châu Á hiện tại theo những j chúng ta có thêm thì hắn đang có kế hoạch nhắm vào chúng ta.Tần Vũ tay lướt trên máy tính miệng nói

-Thông tin đã tra ra còn tên sát thủ cậu tính thế nào.Kinh Hiên hỏi

-Đương nhiên là giết đi thứ chúng ta cần đã có giữ lại hắn có ích j.Cô Minh nói

-Đúng là động vật sống bằng nửa thân dưới,đầu to óc bằng hạt nho.Cô bữu môi giễu cợt làm cho Cố Minh đen mặt còn mọi người vận công nén cười đến nổi vã mồ hôi.Cô thấy thế thì nhẹ chếp miệng nói

-Mọi người muốn cười cứ cười dù sao Cố Minh sống bằng nửa thân dưới cả thế giới đều biết hơn nữa óc a ấy vốn dĩ từ quả nho vận động nhiều qua nên nó teo thành hạt nho rồi.Mọi người ko nhịn được nữa bật cười thành tiếng,mặt ai đó đã đen lại càng đen đứng phắt dậy chỉ tay vào mặt cô quát

-Cô.

-Cô đây sao con! cô biết con ngoan rồi ko cần phải chào hỏi đâu.Cô lẽ lười đáng yêu nói lại, mọi người lại ôm bụng cười đến đứt ruột

-Giữ hắn lại còn có ích.A nhạ giọng trả lời

-Cậu có kế hoạch.Kinh Hiên hỏi

-Ngày mai tôi sẽ qua Châu Phi gặp Aki để lấy thông tin chính xác hơn của bọn chúng đồng thời thử dò thế lực của bọn chúng thế nào.A trả lời

-Tôi sẽ chuẩn bị ngay thưa lão đại.Tần Vũ nói

-Tôi lo chuyến hàng sắp tới sẽ gặp vấn đề nên qua đó trực tiếp giám sát luôn.A lạnh giọng nói

-E cũng muốn đi.Cô nói

-Ko được chuyến đi này rất nguy hiểm.A nói

-E ko sợ, cho e đi bên cạnh a e mới yên tâm.A nghe thế thì ko nói j chỉ gật đầu rồi nhìn cô đầy sùng nịnh, mọi người thấy một màn tình chàng ý thiếp thì khê ho nhẹ.

-À mà mấy tên kia e tìm ở đâu vậy.Cố Minh nhấp một ngụm trà đổi chủ đề hỏi, cô nghe thế thì nhếch môi trêu chọc

-Dạo này a đổi khẩu vị à hay là để e mời họ trở lại cho a thưởng thức nhé.Cô nháy mắt với Cố Minh nói,làm hắn đang uống thì bị sặc vừa xua tay

-Ko phải...khụ,ko phải thế chỉ là khụ...a tò mò thôi.

-Ấy dà e đùa thôi ai dỗi hơi đi kiểm hàng tốt để dâng a dùng đâu.Cô ngắt lời rồi mỉm cười nói tiếp

-Nhưng nếu a làm e phật lòng thì e cũng sẽ làm với a như tên sát thủ khi nãy.Cô nói xong mọi người trong phòng hít thở ko thông lo lắng mk cũng sẽ bị như vậy.

-E đùa thôi.Cô bật cười khi thấy cả đám đàn ông tỏ ra sợ hãi, a ko tỏ thái độ j chỉ nhẹ mỉm cười "e thật láu cá".

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Châu Phi thẳng tiến

Hôm sau trên bầu trời Châu Phi một ba chiếc phi cơ hùng dũng bay rồi đáp xuống một khu bạt ngàn là cát,cái nóng bỏng ghê người ánh nắng chói chang khiến người ta phải nheo mắt.A cùng cô bước xuống máy bay phía trước có một người đàn ông cao to lịch lãm đến chào hỏi

-Long lão đại khỏe chứ.Vừa nói người đàn ông đó vừa đưa tay ra bắt tay a

-Aki tôi khỏe cảm ơn.A cũng đưa tay ra cho phải phép

Aki cười rồi quay sang nhìn cô hai con mắt thoảng có sự ngỡ ngàng thứ nhất là cô rất đẹp tuy ko nóng bỏng như mấy cô gái a ta quen nhưng toát ra được sự cao quý thanh nhã,thứ hai Nhất Long là người ko thích phụ nữ tới gần hoặc tiếp xúc quá thân mật vậy mà hôm nay lại ôm eo cô gái này một cách tình tứ.A thấy đôi mắt A ki nhìn cô chằm chằm thì ho nhẹ

-Cậu muốn chúng tôi bị cái nóng của vùng hoang mạc này thiêu rụi à.

-À tôi xin lỗi,nào chúng ta vào trong. Aki cười rồi mời họ vào trong nhà

Vào trong phòng cô thấy dễ chịu hơn vì có điều hòa làm giảm nhiệt độ trong cái nóng nực của vùng hoang mạc này.Bọn họ ngồi xuống sofa có người mang nước vào mời họ uống

-Long lão đại vị tiểu thư này là.Aki nghi vấn hỏi

-Cô ấy là người phụ nữ của tôi.Lời nói vững vàng như đánh dấu chủ quyền cô là của a,cánh tay ôm eo cô siết chặt hơn

Cô cúi chào rồi mỉm cười chào hỏi

-E là Ngọc Lan rất vui được làm quen với a.

-A là Aki bạn chí cốt của Long lão đại.Aki nhấp một ngụm nước rồi cười nói

Aki quay sang nói với a

-Vấn đề lô hàng cậu ko cần lo nữa mk đã cho người kiểm tra cẩn thận và phải thêm thuốc hạ trùng giữ rồi.

-Ngoài chuyện đó ra tôi còn một chuyện nữa muốn nhờ cậu.A nói

-Chuyện j vậy.Aki hỏi

-Cậu có biết tên Hạo Nam kẻ mới phát trương thanh thế gần đây ko.

-Đương nhiên biết hắn là kẻ gần đây chống phá các vụ làm ăn của mk mà.

-Cậu có tài liệu tri tiết về hắn ko.

-Có.Nói rồi Aki lại từ lấy ra một tập tài liệu đưa cho a, a cầm lên đọc rất chăm chú làm cô thấy mk ngồi một bên là dư thừa nên lời điện thoại ra chơi game.Aki cũng mãi nói chuyện cùng a mà quên mất cô gái bên cạnh bây giờ a đang bận đọc tài liệu liên lén ngắm cô.Cô có khuôn mặt thanh tú từ mắt,mũi,miệng mọi thứ thật tinh xảo, thân hình chuẩn ba vòng khoác trên mình bộ váy trắng tinh khôi ko nhiễm bụi trần lại khoe được thân hình cùng đôi chân thon dài trắng như ngọc của mk khiến hắn thật muốn chiếm lấy làm của riêng nhưng vẫn là vợ bạn... thật phiền não.A đọc hết tài liệu thì ngừng đầu lên thấy người bạn chí cốt đang ngắm người phụ nữ của mk a bực bội nói

-Cậu thu liên ánh mắt ấy đi ko là tôi móc nó ra luôn đấy.Aki giật mk thu lại ánh mắt quay lại nhìn a ái ngại,cô vì đeo tai nghe nên chẳng biết j tay vẫn mãi nhấn trên bàn phím chơi Liên Quân Mobile cố gắng phá trụ đối phương.Aki vội lên tiếng phá ngang bầu ko khí ái ngại này

-Tôi đã chuẩn bị phòng cho cậu rồi lên nghỉ ngơi rồi ăn uống công việc để tối bàn tiếp.

-Uk.A trả lời, cuối cùng cô cũng phá được trụ đối phương cô cắt điện thoại cùng theo a về phòng.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: E bớt đẹp lại đi a ko muốn ghen với thuộc hạ đâu

Ngày mới lại lên cô cùng a đến trại sản xuất vũ khí bí mật của a nằm sâu trong hoang mạc, a nói cô nên ở lại nghỉ ngơi nhưng cô nằng nặc đòi đi theo a nên a đành đồng ý cho cô đi cùng.Đứng trước a là một cô gái với tính cách năng động áo cộc tay làm từ da bó sát thân tôn lên bộ ngực và vòng eo chuẩn,quần ngang đùi chân đi boot cổ thấp,đầu đội mũ lưỡi trai mắt đeo kính đen, cột một cái áo sơ mi ngang hông.

Thấy ánh mắt mọi người cứ nhìn mình chằm chằm cô ái ngại hỏi

-Sao mọi người cứ nhìn e như thế.

-À...à ko có j chỉ là thấy hơi lạ thôi.Tần Vũ lên tiếng giải quyết cho mọi người

-Sao e lại ăn mặc như thế này.A nheo mày hỏi

-Ăn mặc phải hợp với hoàn cảnh chứ, a cứ hỏi Aki đi bên cạnh anh ấy nữ nhân bản địa nhiều như vậy ở cái nơi này ăn mặc làm sao cho hợp.Cô chu mỏm nói

Aki thấy nhắc tên mình thì vội thu hồi cảm xúc nói

-À...tôi thấy cô ấy ăn mặc như vậy mới đúng với nơi ấy, cậu nghĩ coi nếu để cô ấy ăn mặc bốc lửa hay quá ngây thơ thì sẽ làm tâm điểm cho các a e của chúng ta ngắm mắt. Nói thế nhưng lòng hẳn nghĩ " cô ăn mặc thế này cũng có tránh được ánh mắt mọi người nhìn đâu".A ko nói j nữa trực tiếp mang cô lên xe ô tô địa hình ngồi (a sợ đi máy bay sẽ làm kẻ khác chú ý) thẳng tiến đến căn cứ bí mật.

Đến nơi a ôm cô bước xuống hai kẻ giữ cửa thấy a thì cúi chào

-Lão đại.Đầu cúi nhưng mắt vẫn ngước lên ngắm người con gái bên cạnh a "thật xinh đẹp" tuy hàng tháng chủ nhân có cung cấp gái cho họ giải trí nhưng họ toàn là gái da đen chịu nhiều ánh nắng làn da đã sạm trai sạn đâu có vừa trắng vừa mịn như cô, cô thấy ánh mắt của họ mang đầy ý tưởng dơ bẩn thì quay đi như ko thèm để ý.Cô đi đến đâu bọn đàn ông nhìn đến đó ko suy nghĩ cũng biết họ đang mong muốn điều j, a thấy lũ đàn ông cứ nhìn cô với vẻ thèm khát thì khó chịu nhăn mày người chủ trại thấy thế liền quát lớn

-Tiếp tục làm việc đi nhìn cái j.

Bọn họ biết ý cúi đầu tiếp tục làm việc, a ôm cô sát vào mk rồi nói nhỏ

-E bớt đẹp lại đi a ko muốn ghen với thuộc hạ đâu. A nói làm cô đỏ mặt cúi đầu đi theo a vào kho thử hàng, trước mặt họ là một bàn đựng các loại súng ở phía xa là các bia đạn cho họ thử bắn.

-E có muốn thử ko.A hỏi cô

-Đương nhiên là có,a dạy e nhé. Cô ôm tay a cọ cọ nói

-Uk.A cười vuốt tóc cô,mọi người đã ra ngoài hết chỉ còn a và cô

-Đứng thẳng,mắt tập trung hướng súng phải ngang tầm với mắt, trong đầu luôn phải nghĩ mk sẽ bắt chúng tâm.A ôm eo cô tay chỉnh hướng súng đầu đặt trên vai cô hít mùi hương của cô.Cô học theo lần một bay ra ngoài lần hai gần chúng bia thì lệch hướng bay ra sau, lần ba chúng vòng tròn thứ hai từ ngoài vào trong,...lần thứ sáu cô hít một hơi tập trung làm theo cách anh dạy giờ súng lên " bắ" tiếng súng vang lên viên đạn bay vèo rồi " bự" chúng tâm vòng tròn.Mắt cô sáng rực lên chạy về phía a tay vòng qua cổ a rồi hôn chụt một cái

-E bắn trúng rồi.

-Uk e ở đây tập bắn a đi xem tiến độ lô hàng thế nào rồi.A hôn nhẹ lên trán cô rồi nói

-Vâng.Cô nhẹ đáp

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 29: Thứ 6 ngày 13

A nói rồi đi ra ngoài còn cô tiếp tục cầm súng luyện bắn

-Lô hàng ko có vấn đề j, khu vực chứa hàng rất an toàn thưa ngài.Chủ trại cúi đầu nói

-Uk nhưng vẫn phải đề phòng vì lô hàng này rất quan trọng toàn bộ số vũ khí là loại sát thương cao ko khỏi bị kẻ khác dòm ngó việc bảo mật thông tin cùng an toàn cần đặt lên hàng đầu, A lạnh giọng nói

-Dạ tôi biết thưa ngài.Hắn cúi đầu nói, a ko nói j ra khỏi đó đến phòng thử hàng tìm cô. A bước vào thấy cô đang tập luyện súng trình độ học chưa đến 1 tiếng mà có thể bắn trúng tâm như vậy thì quả là tài năng, a nhẹ đến bên ôm eo cô nói

-Về thôi khi khác lại tập tiếp.

-Vâng.Cô đặt súng xuống the a đi về

Đi được vài km thì đằng xa có mấy xe ô tô lạ đang hướng về phía họ mà nổ súng, a vội ôm lấy cô cúi xuống

-Chết tiệt bọn chúng ra tay sớm quá, lái xe nhanh lên.A ra lệnh, chiếc xe chở họ phi thật nhanh trên đồi cát nhìn tình thế là năm đuôi hai. Chiếc xe lái người bảo vệ a phanh gấp lại rồi quay ngang chặn đầu đi của bọn chúng, mấy người áo đen giờ súng ra khỏi cửa bắn lại.Một màn đọ súng rồi tiếng nổ vang trời "bùm bùm" hai chiếc xe của bọn áo đen kia nổ, chiếc xe người của a vẫn theo sát xe a để bảo vệ.Lần này thất sách lại để Tần Vũ ở lại điều tra thông tin về Hạo Nam chỉ mang theo vài người tình thế có vẻ cấp bách a hạ nóc xe quay đầu lại bắn xe của bọn chúng, sức người có hạn a ko chú ý liền bị bắn trúng vai trái máu ra rất nhiều.Cô thấy vậy liền hạ lệnh đóng nóc xe, tay ôm miệng vết thương của a lo lắng mắt ngấn lệ a thấy vậy đau lòng nói

-Bảo bối ngoan....ko khóc...a ko sao.Lời nói ngắt quãng trán đã vã mồ hôi có thể ngắt bất cứ lúc nào, cô thấy ko ổn đành dùng hạ sách.Cô chùi nước mắt hôn lên môi a khiến a ngỡ ngàng rồi cô lấy trong túi bình xịt gây mê phun hai cái vào a đủ cho a ngủ 30", a bị xịt bất ngờ nên hít một cái rồi ngã vào vai cô.Cô nói với lái xe đưa bộ đàm kết nối với xe kia

-Các a mau tăng tốc độ chừng 10 m thì cho xe quay vài vòng tạo bụi cát rồi tiến sát xe tôi. Cô hạ đàm ra lệnh cho người lái xe tăng tốc, xe kia làm theo lời cô cất đuôi được bọn kia rồi tiến sát xe cô

-Mau dừng xe đưa lão đại qua đó, nhớ rằng tiếp tục bảo vệ xe này cho tôi khi đi được 1km thì lái rẽ sang hướng khác mang lão đại an toàn trở về nhớ chưa. Cô nói nhanh vì thời gian quá gấp,a được mang qua xe kia mấy người áo đen vội nói

-Nhưng..

-Ko nhưng nhị j hết đây là mệnh lệnh nếu tôi có bề j thì hãy đưa chiếc điện thoại cùng mặt dây chuyền này cho a ấy nói rằng có duyên ắt gặp lại. Cô đóng cửa xe đuổi người lái xe sang bên xe kia trực tiếp cầm lái mọi việc diễn ra chưa được 10" thì mấy chiếc xe kia đuổi kịp cô nhấn ga rẽ về phía trước.Kế hoạch diễn ra đúng như cô sắp xếp chiếc xe kia đã an toàn rồi đi cô ôm đặt tay lên tim mk sống thật tốt nhé Nhật Long...vĩnh biệt" phóng xe đi hướng ngược lại bọn họ tưởng trong xe vẫn có a vì khi thấy a bị thương chúng càng hung hăng đuổi theo,chiếc xe cô vì lao nhanh mất đà lao xuống chân đồi cát chỉ "bùm " xe cô bốc cháy, mấy chiếc xe kia thấy xe cô phát nổ thì rời đi.

Hôm nay là thứ 6 ngày 13 linh hồn quý dữ đã mang e rời khỏi đời a,mong a sống thật tốt và coi e như một giấc mơ đẹp nhé Nhật Long

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Gọi tên e trong đêm

"Nhật Long sống cho tốt a nhé hãy coi như e là một giấc mơ mà quên đi a nhé "Nhật Long bật dậy trán lấm tấm mồ hôi vì cử động mạnh nên vết thương bị bực chỉ làm a khẽ nhăn mặt.

-Cậu tỉnh rồi,cậu làm tớ lo quá.Aki đi về phía giường a lo lắng hỏi, a nhìn vết thương trên ngực trái kí ức lại ùa về a nhớ mk đang bị bọn áo đen đuổi giết sau đó bị thương rồi bị cô xịt thuốc làm cho bất tỉnh....đoạn sau a ko nhớ ra nhưng trong lòng hiện lên sự bất an vội hỏi Aki

-Bọn hôm qua đuổi theo tôi là ai, Ngọc Lan cô ấy đâu.

-Bọn áo đen đó tôi chưa có tra ra nhưng tôi có sự nghi vấn trong lòng chưa thể nói còn Ngọc Lan cô ấy

.....Ngập ngừng một lúc a thật sự ko dám nói

-Cô ấy làm sao.A khấn trương túm cổ áo Aki hỏi

-Cậu phải thật bình tĩnh khi nghe tớ nói.Aki gỡ tay a ra khỏi áo mk dè dặt nói

-Cô ấy vì bảo vệ cậu đã sai người đưa cậu sang xe thuộc hạ buộc họ phải mang cần bình an trở về còn bản thân thì lái xe dụ bọn chúng đi hướng khác, bọn thuộc hạ mang cậu về trong tình trạng bị thương nặng mk đã mang người lần theo vị trí chiếc xe cô ấy lái đến đó thì thấy...thấy chiếc xe đã phát nổ tanh bành cô ấy sống hay chết còn chưa rõ.

"Đoàng" cả thế giới như sụp đổ xuống đất a choáng quá hôn mê

-Nhất Long cậu sao vậy tỉnh lại đi, người đâu.Aki lo lắng gọi Kim bác sĩ riêng của a vào.

"Long ca đẹp zai ời,soái ca ời ời

.....

Mặt nhăn nhều sẽ mau già đó cười lên đi nào ahii

.....

Long ca e xin lỗi mà đừng giận nữa nha

.....

Long ca quên e đi a nhé

.....

....."

-Ko..ko a ko thể quên e,a ko làm được Ngọc Lan mau về với a đi.A hốt hoảng gọi tên cô trong đêm đen mù mịt đôi lại chỉ nghe tiếng gió nô đùa với cát cô ở đâu trên hoang mạc này còn sống hay đã chết tại sao ngày nào a cũng tìm kiếm với chút hi vọng nhỏ nhoi rằng cô còn tại thế vậy mà mọi thứ chỉ là thất vọng,nhiều khi a chợp mắt thì cô lại hiện ra nói những lời đau lòng ấy bóng hình cô dần dần biến mất trong sương mù nụ cười ấy mái tóc ấy hòa vào làn sương rồi tan biến.

Một tuần sau Tần vũ thu thập xong thông tin trở về báo cáo với a

-Tôi xin lỗi lão đại vì lúc ấy ko đi theo bảo vệ hai người.Tần Vũ áy náy nói

-Ko phải lỗi của cậu,bọn người áo đen là ai phải tới.A nói

-Là người của tên Hạo Nam Tần Vũ trả lời

"Rầm " a đập tay xuống bàn quát

-Chuẩn bị lực lượng tôi muốn đích thân trả mối thù này.

- Dạ lão đại. Tần Vũ cúi đầu nói rồi đi ra ngoài

-Cậu cũng chuẩn bị vũ khí đi.A nói với Aki

-Uk. Aki nói rồi đi ra ngoài

"Rốt cuộc là e còn sống hay đã chết vì sao ko xuất hiện....bảo bối yên tâm a sẽ trả thù cho e " mắt nhìn về phía cửa xa xa.

(CHERRY thấy đầu nhất thiết nam chính luôn là người hi sinh cho nữ chính,mk là mk muốn nữ chính vì tình yêu mà ko ngại đoạt nam chính từ tay từ thần dù bản thân sẽ phải thế chỗ

Các mị ai nghĩ như mk ko?)

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Có duyên ắt gặp lại

Này Nhất Long tớ chuẩn bị vũ khí xong rồi có thể xuất phát. Aki bước vào nói, a quay người lại

- Thế thì đi thôi.

- Khoan đã. Aki đưa tay ngăn a lại

- Chuyện j. A cau mày, Aki thở dài móc trong túi ra chiếc điện thoại cùng sợi dây chuyền hình cò bốn lá đưa cho a

- Cái này là Ngọc Lan nhờ người đưa lại cho cậu trước khi giúp cậu trốn thoát. Mất a mở to tay cầm chúng "Thứ đồ cô muốn gửi lại cho a" Aki thấy đáy mắt a có sự mất mát thì nhẹ nói

- Tại lúc đó vết thương của cậu chưa khỏi sợ cậu lại bị kích động nên tớ ko dám đưa ra còn bây giờ cậu ổn rồi nên tớ mới trả lại. Aki xoay đi chợt nhớ ra điều j quay lại nói

- Cô ấy còn nhờ người chuyển lời lại rằng có duyên ắt gặp lại. Nói xong Aki đi ra ngoài đóng cửa lại thở dài "Nhất Long ơi Nhất Long cậu thật si tình".

Khi căn phòng chỉ còn lại một mk a đưa chiếc điện thoại lên tay run run nhấn phím "PLAY" thì có một giọng nữ cất lên

"Long ca thân mến khi a nghe được đoạn ghi âm này thì có thể e ko còn nữa, e biết mk ích kỉ nhưng e tuyệt ko hối hận vì những j e đã và đang làm. Bây giờ a đang gục bên vai e nhưng e cảm giác bất cứ lúc nào cũng có thể mất a, e chỉ có thể đánh cược với tử thần bằng chính sinh mạng của e. A ko được suy nghĩ tùy hứng nhè e ko muốn mk chết rồi mà còn phải lo lắng cho a, quên e a phải làm được đây bởi vì e cũng sẽ quên a thôi xuống âm phủ rồi e sẽ uống hai chén canh Mạnh Bà để quên đi a nên a nhớ e cũng chẳng có ích j đâu. Chiếc vòng cổ hình cò bốn lá là sự đặc trưng cho may mắn e muốn nó mang lại niềm vui sự may mắn và hạnh phúc cho a. Thế thôi đủ rồi nhưng e vẫn muốn cho a biết rằng e yêu a.....hức hức" Những âm thanh cuối cùng mang theo sự nức nở của cô tìm a như quặn lại sống mũi cay cay nước mắt lại lần nữa chảy ra vì cô. Tâm a đau quá cô ra đi vì mạng sống của a, a hối hận vì mang cô đi lại càng hối hận hơn vì ko thể bảo vệ người con gái mà mk yêu.

- E nói quên là quên được sao Ngọc Lan a ra lệnh cho e về bên a ngay lập tức, mau về đi e thiếu e a sống làm sao. A gạt hết đồ trên bàn xuống thống khổ thét lên những tiếng bi ai

- Hạo Nam mày phải chết. A khôi phục sự lạnh lùng nhưng thêm phần tà khí mở cửa phòng ra bãi tập chung, a ngồi lên trục thăng riêng rồi ra lệnh

- Xuất phát.

(Có duyên ắt gặp lại ư bạn có tin vào nó ko?)

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Trả thù

Trên bầu trời đen hàng chục chiếc phi cơ bay vù vù hướng chung một đích đến, chiếc to và bay cao nhất là chiếc lai a. A ngồi trong khoang tay nắm chặt sợi dây chuyền cò bốn lá miễn man nghĩ về cô

- Lão đại phía trước cách 5 km là cứ địa của tên Hạo Nam. Tần Vũ nói, a đang thất thần nhìn sợi dây nghe vậy thì quay sang bảo Tần Vũ

- Tôi biết rồi bảo mọi người chuẩn bị.

- Vâng. Nói rồi Tần Vũ đi ra ngoài, a nhìn chiếc vòng lần nữa rồi đeo nó vào cổ khề hôn lên hình cò bốn lá thầm nghĩ "a sẽ báo thù cho e bảo bối à" a đứng lên đi ra khỏi máy bay.

Quân của a như lang sói trong đêm tối tấn công quân địch, vì quân của Hạo Nam lơ là, ko biết trước quân của a lại tấn công sớm như vậy nên bị phục kích chỉ biết rút súng bắn trả ko theo một trật tự nào cả và nhanh chóng bị quân của a tiêu diệt, một lúc sau chúng lấy lại tinh thần cuộc chiến bây giờ mới thực sự bắt đầu. Trong khi ngoài này tiếng súng xā như mưa đại pháo bắt sáng ngút trời mùi máu tanh nồng nặc, quân a càng chiến càng hăng chẳng mấy chốc tiến hẳn vào căn cứ của tên Hạo Nam. Quân của hắc cơ bản phòng bị ở ngoài là chính đã bị a tiêu diệt sạch chỉ còn lại hơn 100 tên cũng bị người của a hạ gục hết, một vài tên chạy nhanh đi báo cho vị chủ nhân đang hưởng lạc cùng mỹ nhân trong căn phòng xa xỉ.

- Ừm bảo bối à....bảo bối.Tiếng nam nhân thờ đóc cùng tiếng nữ nhân kêu dâm đảng

- A um...a a nhẹ thôi.Hai thân thể như rắn nước quấn vào nhau trên chiếc giường lớn khiến cả trăng sao phải thấy ghê tởm mà trốn đi (cherry cũng trốn đây).Hắn chính là Hạo Nam kẻ nổi tiếng là độc ác,hoang dâm vô độ đang đến đoạn cao trào thì tiếng gõ cửa cắt ngang

"Cộc cộc..cộc" chuyện tốt chưa xong khiến hắn mất hứng quát

- Chuyện j.

- Ko xong rồi lão đại bọn người của Aki và Nhất Long tấn công.Tên áo đen nói từ cửa vọng vào

- Hừ tưởng j Nhất Long đã chết bọn Aki như rắn mất đầu làm j được ta,quân hắn ít như vậy ta sợ j.Hắn cười đắc ý sau khi nghe tin Nhật Long đã chết từ thuộc hạ trong lần truy sát đó hắn sinh ra sự kiêu ngạo khinh địch, vừa nói dứt lời cửa phòng bị đập tung ra

- Xin chào Hạo Nam.A tiến vào

- Mày...mày ko phải đã chết rồi sao.Hắn nhìn a như thấy ma giọng nói cũng có đôi phần sợ hãi.

- Ko may cho mày tao vẫn còn sống.A lạnh lùng nhìn hắn nói

- Ko thể nào thuộc hạ của tao nói chính mắt nhìn thấy mày rơi xuống cùng chiếc xe nổ tan tành rồi.Hắn vẫn cố chấp nói.A ko nói j khi nghe nói đến chiếc xe bị nổ vì nó khiến a nhớ cô nhiều hơn.

- Mang hắn đi rồi cho nổ toàn bộ cứ địa này của hắn đi.Aki nói to, hắn thấy tình thế ko lối thoát liền mạng quát

- Có chết tao cũng muốn mày chết chung Nhất Long ạ.Nói rồi hắn giơ súng về phía a mà bắn

"Đoàng" một thân ảnh máu me ngã xuống đôi mắt vẫn mở to ko cam tâm chết ko nhắm mắt.

- Lôi hắn xuống sẽ ra cắt thịt phân chia cơ thể mỗi thứ ném một nơi cho hắn ko bao giờ siêu sinh được,mọi tìm lấy máu hắn tể Ngọc Lan (cherry rất..rất muốn ói,ợe ợe).Nói rồi a quay đi, lúc này thật nguy hiểm khi hắn giơ súng lên sắp bắn Tần Vũ đã nhanh hơn kết liễu sinh mạng của hắn nhưng như thế quá nhân từ với hắn nên quyết định của a mọi người ko có ý kiến j.

3 tháng trôi qua mỗi ngày mỗi giờ trải qua như một thế kỉ,a đã tìm cô khắp trên hoang mạc này nhưng vẫn ko thu được thành quả j, trong lòng mọi người nghĩ chắc rằng cô đã chết nhưng ko dám nói j.

- Cậu cứ yên tâm trở về nước nếu có thông tin j về Ngọc Lan mk sẽ báo ngay với cậu.Aki vỗ vỗ vai a nói

- Cảm ơn.A nói

- Ồn huê j chúng ta là bạn mà.Aki cười cười, a ko nói j nữa quay người nhìn về phía xa của hoang mạc trong lòng gợn lên ngọn sóng của sự đau lòng.A lên phi cơ riêng trở về nước

Về đến nhà mọi người cúi chào a,a chỉ khẽ gật đầu rồi đi lên lầu a vào phòng cô nằm lên chiếc giường của cô hít hương thơm của cô để lại,cảm ảnh của cô lên "e oi a phải làm sao để vượt qua nỗi đau này...e oi a phải làm sao" a cứ nhốt mk như thế cơm cũng ko chịu ăn.Mọi người chỉ biết thờ dài, Tần Vũ đã nói cho họ biết sự thật để tránh họ nhắc đến cô làm a đau lòng Tần Vũ cũng mang Phương Anh về nhà mk để tiện chăm sóc an ủi mọi người chìm trong cảm giác tang thương cực độ.Biệt thự Bạch Băng lại trở về đúng như tên gọi của nó thật lạnh lẽo

(CHERRY hỏi nè:Các bạn có sốt ruột đợi chờ về nữ chính sống hay chết ko,ai muốn biết giờ tay để mk rút ngắn thời gian viết nên sự thật mà các bạn đang mong đợi nào)

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Bí mật được bật mí

Trong khi bên phía a ngập trong tang thương đau khổ thì một nơi nào đó

- Lin cô ấy khi nào sẽ tỉnh lại, cô ấy đã ngủ gần 5 tháng rồi.Người đàn ông nắm chặt tay một cô gái đang nằm trên giường mặt có vẻ lo lắng hỏi người áo trắng bên cạnh

- Theo tôi nghĩ cô ấy tạm thời sẽ chưa tỉnh bởi vì đây là lần hôn mê thứ hai, lần đầu may mắn sớm tỉnh nhưng đến lần thứ hai thì chưa biết trước điều j.Người áo trắng đẩy mắt kính trả lời.

- Tôi biết rồi cậu về đi.Gia Hoài lên tiếng

- Uk.Nói rồi Lin đi ra khỏi phòng, còn có hai người trong phòng hần nhẹ nâng tay cô lên áp vào má

- Lần đầu là tôi tổn thương e khiến e hôn mê tôi lại ko được chăm sóc e để bù đắp coi như lần này tôi tạ lỗi với e.Miệng nói nhưng mắt hần ko rời thân ảnh mỏng manh đang nằm ở trên giường kia,hần nhớ lại hôm ấy nếu như hần ko cho Hùng theo cô thì hần vĩnh viễn sẽ mất đi người con gái hần mòn mỏi chờ mong.Khi cô lái xe đánh lạc hướng để cứu a thì cận vệ của hần đã báo cáo cho hần lúc đó hần hét lớn vào điện thoại rằng phải mang cô ấy bình an trở về cho hần, chiếc xe cùng cô lao xuống đồi khiến cô bị thương nặng vì muốn mang cô về bên mk hần yêu cầu cho đặt bom kích hoạt từ xa giả dạng như cô đã chết trong vụ nổ kế hoạch thành công khiến mọi người tin cô đã chết.Cô trở về bên hần người còn sống mà tim như đã chết suốt 5 tháng cô vẫn cứ ngủ li bì chưa một lần động đậy khiến hần ko khỏi lo lắng rằng cô mãi mãi ko bao giờ tỉnh nữa khi nghe Lin nói nào cô bị chấn thương nặng nhất do bị va đập mạnh.

- E còn nhớ hay đã quên cậu bé được e cứu hôm ấy hả,và bây giờ cậu bé đó đang ở cạnh bên nhìn e ngủ say.Hần lặng im bên cạnh kể chuyện cho cô mà ko cần biết liệu cô có nghe được những j hần nói hay ko.Hần hận Nhất Long vì ko bảo vệ được cho cô kể từ nay cô là của riêng hần sẽ ko một ai cướp cô đi được.Hần đắp chăn cho cô rồi nhẹ nhàng đi ra ngoài

Tại thư phòng của hần

- Cậu đã làm những giấy tờ mà tôi yêu cầu chưa.Hần nhấp một ly rượu vang đỏ hỏi

-Đã làm xong thưa ngài.Tên áo đen cúi đầu thưa

-Tốt,cậu có thể đi rồi.

-Dạ.tên áo đen đi ra ngoài

(Nữ chính còn sống các mị có thấy hài lòng cho sự chờ mong của mk ko,nếu có thì hãy tiếp tục theo dõi chuyện nhé)

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Quá khứ hay giấc mơ

Cánh cửa phòng đóng lại mồ hôi trên trán cô đồng loạt rơi chỉ thấy mặt cô nhẩn lại như đang nằm mơ thấy j đó,những thứ cô thấy trong đó là j quá khứ hay giấc mơ

-Ko...ko thể nào, dừng lại đi mau dừng lại đi.....ko.Cô hốt hoảng hét lên vang vọng cả căn phòng Gia Hoài đang ngồi ở thư phòng thì bật dậy chạy lại phòng cô.

-Ngọc Lan em làm sao vậy,tỉnh lại đi e...người đầu mau gọi Lin đi.Hần nắm chặt tay cô hét lên.

Lin chạy vội vào kiểm tra cho cô lắc đầu nói

-Cô ấy có lẽ đang mơ một giấc mơ rất đáng sợ nó khiến cô ấy ko rời khỏi đó được.

-Thế bây giờ phải làm sao.Hần hỏi

-Có lẽ phải dựa vào cô ấy thôi.Lin nói rồi ra về

Hần lo lắng nhìn cô "cô ấy mơ thấy j mà hốt hoảng như vậy" hần lấy khăn lau mồ hôi cho cô

-Ko ko dừng lại đi làm ơn, cha mẹ....cha mẹ người xấu cứu con.Cô cứ lầm bầm nói đi nói lại làm hần rất sốt ruột "chuyện j đã xảy ra với cô ấy" quá khứ của cô hần đã tìm hiểu rất kĩ nhưng chỉ thấy thuộc hạ báo lại cô là trẻ mồ côi trong cô nhi viện....

Cô từ từ mở mắt ra thấy hần đang ngồi bên cạnh tay cầm tay mk rất chặt khẽ rút tay ra,hần giật mk nhìn cô vui mừng

-E tỉnh rồi.

-Tôi..tôi chưa chết sao.Cô yếu ớt hỏi

-Tôi sẽ ko để e chết đâu.Hần khẽ vuốt tóc cô nói

Cô nhìn xung quanh rồi hỏi

-Đây là đâu,sao tôi lại ở đây.

-Đây là nhà tôi, là tôi cứu e trong vụ nổ xe ở hoang mạc.

-Tôi ngủ bao lâu rồi.Cô nhìn hấn ái ngại hỏi

-Ko nhiều vừa đủ 5 tháng

-Cái j 5 tháng cơ á.Cô hốt hoảng hỏi lại

-Uk.Hấn nhẹ nhàng nói

-"."

-E nghỉ đi tôi đi chuẩn bị đồ cho e tắm rửa.Hấn đứng lên nhẹ đặt cô nằm xuống kéo chăn đắp cho cô

Cô túm bàn tay hấn nói

-Gia Hoài cảm ơn a.

Hấn đứng hình trong vài giây rồi cười nói

- Ko có j tôi cứu e đâu phải cần lời cảm ơn của e, nếu cần lấy thân báo đáp là được.

-"." Cô ko nói j

-Ha ha tôi đùa e thôi nghỉ ngơi đi.Hấn nói rồi đi ra khỏi phòng

Hấn đi khỏi cô ngồi bật dậy cời hai cái cúc áo lộ ra bờ vai trắng mịn rồi xoa nhẹ vai trái "nó ở đây sao, giấc mơ kia là thật có lẽ là quá khứ của mk.....ba mẹ đợi con báo thù cho hai người" đôi mắt cô chuyển sang lạnh lùng căm hận.Cô ngủ suốt 5 tháng ko biết a thế nào rồi, mọi người chắc buồn lắm đôi mắt từ lạnh lùng chuyển sang u buồn cô nhớ ra kí ức bị phong ấn 8 năm,một kí ức đáng sợ bao quanh là sự chết chóc nếu như còn cố quay về bên a thì chỉ mang lại nguy hiểm cho tất cả mọi người.Cô sẽ dùng chính sức lực của mk để báo thù cho cha mẹ đoạt lại những thứ vốn thuộc về cô.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Cô nhi viện Thân Ái

Một tuần sau

Nhờ nghỉ ngơi và ăn uống điều độ sức khỏe của cô đã tốt hơn,cô muốn điều tra ra sự việc năm ấy tại sao bản thân lại ở cô nhi viện nhưng chỉ muốn âm thầm điều tra.

-Gia Hoài tôi muốn về thăm cô nhi viện Nhân Ái.Cô ngồi đối diện với hấn nói

-Được thôi nhưng phải có người của tôi theo để bảo vệ.Hấn nhấp một ngụm trà nói

-Ko tôi ko muốn mọi người chú ý, a hiểu ý tôi chứ.

-Thôi được rồi đi sớm về sớm

Cô ko nói j nữa đứng lên đi ra khỏi nhà, hấn nhìn theo bóng lưng cô đi khuất liền nhấc điện thoại lên nói

-Đi theo xem cô ấy đi đâu và làm j.Lòng hấn hoang mang lắm hấn sợ cô sẽ trở về bên cạnh Nhất Long, hấn quyết ko để chuyện đó xảy ra.

Cô bắt taxi đến cô nhi viện Thân Ái mở cửa xuống xe cô hừ nhẹ "tên Gia Hoài chết tiệt dám cho người theo dõi cô" cô biết nhưng vẫn bước đều mặt ko biểu cảm.Ở phía xa chiếc xe ô tô đen đang theo dõi cô thấy ko có j khác thường liền gọi điện cho hấn

-Lão đại Lan tiểu thư đã vào trong cô nhi viện rồi.

-Cứ theo dõi tiếp xem cô ấy còn đi nơi nào khác ko.Hấn ra lệnh

-Dạ.Tên thuộc hạ nói rồi cúp máy theo dõi tiếp

Cô đi vào trong sân nhìn ngắm những đồ vật quen thuộc như xích đu,cầu trượt, đu quay,...mọi thứ êm đềm theo cô suốt bao năm tháng tuổi thơ mọi thứ như vừa mới hôm qua.

-Đừng chạy Noãn Noãn coi chừng kéo ngã con.Bóng dáng xơ An Na chạy theo một cô bé vừa chạy vừa hét rất to nhưng cô bé ấy cứ cầm đầu chạy.Đang chạy thì chân vấp hòn đá ngã lăn ra sân tuy chảy máu nhưng cô bé ko hề khóc, cô nhìn cô bé ấy lại nhớ những ngày mk ở cô nhi viện cũng vậy cũng cứng đầu tùy hứng như vậy.

-Ko sao chứ cô bé.Cô lại gần đỡ cô bé dậy phui phui quần áo cho cô bé rồi hỏi han

-"." Cô bé im lặng ko nói j chỉ biết đứng nhìn cô ngây ngốc

-Đấy xơ bảo mà cô ko nghe,ngã có đau ko con....cảm ơn cô đã giúp cô bé.Xơ An Na chạy lại lo lắng hỏi han cô bé lại thấy cô bé ko trả lời mà chạy đi rồi cười ngàng mặt lên

-Ố...Ngọc Lan có phải là cậu ko...cậu chưa chết.AN Na vội ôm chầm lấy cô sụt sùi khóc

-An Na à là tớ, tớ chưa chết.Cô vội vỗ lưng An Na nói

-Hức sao nhỏ Phương Anh nó bảo cậu chết rồi làm các sơ trong trại và tớ buồn gần chết.An Na vội đẩy cô ra nhìn một lượt nói.

-Này An Na chuyện tớ còn sống cậu ko được để ai biết nhé.Cô nói nhỏ với An Na

-Tại sao,ngay cả Phương Anh cũng dấu sao.

-Uk,vì an toàn của tớ cậu giữ bí mật được ko.

-Nói j thì chúng ta cũng lớn lên ở đây cảm giác ảm áp như một gia đình việc cậu còn sống cậu cũng ko tin tưởng Phương Anh sao.

-Ko phải ko tin mà càng ít người biết càng tốt,cậu giúp tớ nhé.

-Uk tớ sẽ giúp,à mà cậu quen anh chàng Dịch Niên sao.

-Sao cậu biết Dịch Niên?

-A ấy nghe theo lệnh của ông chủ nào đó hàng tháng đều gửi trợ cấp cho cô nhi viện, từ hoa viên phòng ốc đều tu sửa cả nhưng đứng tên lại là cậu.An Na nói

-À a ấy là bạn tớ.Cô ko ngờ khi mk ko còn a lại trợ cấp cho cô nhi viện lại còn lấy tên cô...

-A ấy có bạn gái chưa.An Na ngược mặt lên hỏi cô,cô định trả lời nhưng lại nhìn thấy khuôn mặt khả nghi của An Na thì nheo mắt hỏi

-Sao cậu để ý đến a ấy à.

-Ko...ko có đâu tớ chỉ...An Na xua tay áp ứng nói

-Ha ha thích thì nói một câu làm j mà phải áp ứng.Cô cười ha hả nói

-Cái đồ đánh ghét.Mặt An Na đỏ bừng đấm đấm tay cô nói

-Thôi đùa cậu vậy là đủ hôm nay tớ về đây là muốn gặp xơ Maria,bà đang ở đâu vậy.Cô nghiêm túc hỏi

-Bà đang trên phòng đấy cậu lên gặp đi tớ chạy theo Noãn Noãn đây, mà cậu có thấy cô bé đó rất giống cậu những ngày đầu bọn mk gặp nhau ko rất kiêu loi.An Na nói

Cô ko nói j chỉ cười ôm nhẹ An Na rồi đi vào trong

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Tìm lại quá khứ

Cô tiến bước lại phòng viện trưởng "Cốc cốc" cô gõ nhẹ lên cửa

- Vào đi. Một giọng nói ồm ồm truyền ra, "cạch" cô mở cửa bước vào

- Thưa xơ con đã về. Cô nói giọng nghẹn ngào như sắp khóc, phía trước một người phụ nữ mặt đã xuất hiện nếp nhăn đầy gọng kính nhìn cô.

- Ngọc Lan có phải là con ko... có phải ta nhìn nhầm hay ko. Bà đi lại gần cô đưa tay lên xoa xoa mặt cô nước mắt tuôn rơi

- Là con, con là Ngọc Lan đây. Cô bật khóc ôm lấy xơ Maria

- Con còn sống vậy tại sao họ bảo con đã chết rồi. Bà nhẹ xoa đầu cô hỏi

- Vì một số chuyện con cần giữ bí mật ngay cả việc con còn sống quay lại đây xin xơ đừng nói cho ai biết nhé.

- Được rồi ta sẽ ko nói, lại ghé ngồi chúng ta nói chuyện. Bà ôm cô lại ghé ngồi

Cô pha trà rót vào chén của bà nhẹ hỏi

- Đạo này xơ khỏe ko, cô nhi viện ổn cả chứ.

- Sức khỏe ta rất tốt còn cô nhi viện nhờ phúc của con mà được nâng cấp lên nhiều. Bà nhấp trà nói

- Kia sao xơ lại nói khách sáo như vậy con có làm j đâu.

- Con gái con thật đã lớn rồi. Bà cười với cô

- Thưa xơ thật ra lần này con về tìm xơ là có chuyện muốn hỏi.

- Con cứ nói nếu ta biết ta sẽ nói cho con nghe.

- Con được đưa vào cô nhi viện như thế nào ạ. Cô trực tiếp vào vấn đề chính

Xơ Maria đưa chén trà đến gần miệng nghe câu hỏi của cô thì khựng lại mặt chuyển xanh

- Ấy dà, con đã đủ lớn để nghe sự thật rồi vậy thì ta sẽ kể cho con nghe mọi chuyện.

- Vâng xin xơ nói rõ.

- Ngày hôm ấy là mừng 7 tháng 8 trời mưa rất to ta đang trên đường đi mua đồ cho tụi trẻ trong cô nhi viện trở về thì thấy con cả người đầy máu nằm ở ven đường. Khi ấy ta rất sợ hãi vội mang con trở về cô nhi viện chăm sóc mãi hơn 3 ngày sau con tỉnh dậy nhưng hỏi j con đều ko nhớ chỉ thấy con đem theo sợi dây chuyền hình con xà cùng một cái hộp gỗ trên đó khắc tên con nên ta mới biết tên của con. Bà đứng dậy mở ngăn tủ lấy một cái hộp gỗ rồi đưa cho cô. Cô mở nắp hộp ra ánh nắng chiếu vào bên trong chiếc hộp một sợi dây chuyền bạc lấp lánh nhưng đặc biệt nhất là mặt đá của nó là hình con xà vương làm từ vàng nhưng lại có con mắt thứ ba màu đỏ máu, cô nâng lên ngắm nghía rồi đóng hộp lại cất vào cặp.

- Cảm ơn xơ đã bảo vệ nó nhiều năm như vậy. Cô cười nói với bà

- Ko có j đâu con gái.

- Có lẽ lần này con đến chào hỏi xơ như thế này thôi nếu sau này còn có cơ hội nhất định con sẽ trở lại thăm xơ. Cô đứng lên ôm nhẹ bà vào lòng nói

- Uk con gái, con nhớ giữ gìn sức khỏe nhé. Bà xoa lưng cô nói

- Vâng, xơ cũng vậy. Nói rồi cô chào bà đi ra cổng bắt xe trở về biệt thự, bà đứng trên phòng nhìn bóng xe của cô đi khuất thở dài "chuyện của con coi như ta đã làm tròn trách nhiệm chết cũng yên lòng rồi".

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Sự thật

Cô trở về biệt thự vừa bước vào đã thấy hắt ngồi nói chuyện với Hùng cô đi qua ko thèm nói j

- Đứng lại, e sao thế. Gia Hoài lên tiếng

-Ko sao các a cứ bàn công việc tiếp đi tôi lên phòng nghỉ trước.Nói rồi cô đi lên lầu luôn, hần nhìn theo cô thấy mắt cô ửng đỏ tưởng là cô khóc vì gặp lại người thân trong cô nhi viện nên ko nói j cả.

Hần nhấp một ngụm rượu rồi quay lại hỏi Hùng

-Câu theo tôi bao nhiêu năm rồi.

-Nếu ngài ko hỏi chắc tôi đã quên có lẽ là 6 năm rồi.Hùng trả lời

-Vậy cậu đã bao giờ hối hận vì đã đi theo tôi chưa.

-Nếu ko có ngài thì sẽ ko có Hùng này, ơn cứu mạng tôi có chết cũng ko trả nổi.Hùng nhớ lại những ngày tháng đó khi hần chỉ là kẻ yếu kém bị cha mẹ bỏ rơi bị mang vào KYA (một tổ chức nuôi trẻ con để đi kiếm tiền cho họ) những ngày tháng bữa đói bữa no bị đánh đập hành hạ dù đã được 15 tuổi nhưng thân xác cậu chỉ ước chừng như mới 13,hôm đó hần bị bắt kiếm tiền nhưng vì ko kiếm được nên bị bỏ đói họ bắt hần khi nào kiếm được thì ms được trở về.Hần vì bị đói hai ngày mà ngất ở ngoài đường lúc đó Gia Hoài đi xử lí chuyện trong bang trở về tỉnh cò cứu được hần, sau này Gia Hoài dạy võ,dạy cách kinh doanh,cho hần tiền tài quyền lực giúp hần trả thù ban cho hần con người mới khiến người khác phải nể sợ hần.Hần nguyện chết để trả mối ân tình này cho Gia Hoài.

-Vậy thì tốt.Nói rồi hần cười nhìn Hùng

Cô trở về phòng đóng chặt cửa lại ngồi lên giường cô mở nắp lõi chiếc hộp ra.Chiếc vòng cổ lại phát sáng ánh hào quang chói lọi nhưng bí mật của chiếc vòng cổ này là j cô nhớ lại trước khi cha cô sai người mang cô đi có nói rằng bí mật nằm trong chiếc hộp nhưng ở trong chỉ có sợi dây chuyền làm cô thắc mắc vô cùng.Cô nâng chiếc hộp lên xoay qua xoay lại xem xét tỉ mỉ bất chợt cô thấy một cái chấm đỏ nhỏ như hạt đậu nằm ở góc nhỏ cô liền đưa tay sờ lên đó, "Á"có thứ j đó đâm vào tay làm ngón tay cô chảy máu bất chợt lộ ra một cái khe rồi từ từ nó rộng ra đưa ra ngoài ánh sáng nó hiện ra một tờ giấy hơi phai màu cô cầm lên những dòng chữ viết vội như khắc lên tâm sự

"Con gái của ta khi con đọc được những dòng thư này e rằng cha mẹ đã ko còn nữa,cớ sự ngày hôm nay cũng là do cha đã quá tin tưởng người ta.Cha ko ngờ người bạn thân cùng thuộc hạ thân cận lại hợp tác với nhau để hãm hại cha,chiếc hộp thuộc loại cảm ứng dùng máu cùng huyết thống để mở nên những j cha viết trên đây cũng chỉ có con mới đọc được.Cha sai lầm khi tin tưởng hần rồi lại để chính người mk tin tưởng phản bội, bang Xà Vương cha cả đời lo lắng gầy dựng bây giờ cũng chính tay cha phá bỏ.Con phải nhớ hai cái tên này nhé con gái kẻ cha luôn coi là huynh đệ tốt là Từ Phúc còn kẻ trung thành với cha Ngô Diễm lại cùng nhau lật đổ cha để chiếm lấy Xà Bang chính vì vậy cha chết ko nhắm mắt con ạ!Con hãy vì cha sống tiếp sống thật hạnh phúc nhé.Chiếc vòng cổ hình xà vương nó có con mắt thứ ba màu đỏ con hãy lấy máu của mình nhỏ vào đó đợi khi con mắt chuyển đen thì hãy uống nó rồi tìm Lý Hải ở vùng núi Maturi ông ấy sẽ giúp đỡ con.Cha mẹ yêu con Ngọc Lan"

"Bộp,bộp "nước mắt cô rơi xuống ướt nhòe những dòng chữ trên giấy,cô lau nước mắt tự nhủ với lòng "những kẻ hại chết cha mẹ con sẽ cho chúng chết ko nguyên thủy,những j thuộc về con con nhất định sẽ giành lại...con xin thề"

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Con mắt thứ ba của xà vương

Cô nâng sợi dây chuyền lên lấy ngón tay vừa chảy máu của mình nhỏ vào con mắt thứ ba của xà vương "tóc tách"giọt máu rơi xuống con mắt ở giữa trán khiến nó từ màu đỏ tươi dần dần chuyển sang đỏ đậm cuối cùng là đen hần,cô làm theo cha nói ngửa cổ uống nó vào "ực".Khi giọt máu từ cổ họng tuột xuống cô liền cảm thấy vai trái hơi nhức rồi trở nên đau,càng lúc càng làm cô đau đớn hơn

-Aaaaa.Cô cắn chặt môi rên khẽ sợ làm người khác biết,ko ngờ nó lại đau mỗi lúc một mạnh hơn cô toát hết mồ hôi ôm chặt lấy vai trái con đau làm cô ngất đi.

"Cộc cộc "tiếng gõ cửa vang lên cô mơ hồ cảm thấy vai trái đã ko còn đau như lúc nãy nữa nhưng sức lực cứ như bị rút cạn.

-Ngọc Lan e ko sao chứ.Gia Hoài hỏi

-Tôi ko sao chỉ là hơi mệt thôi.Cô cố sức nói vọng ra

-Có cần tôi gọi Lin ko.Hần lo lắng hỏi

-Ko cần đâu chỉ là mới tỉnh dậy nên hơi mệt thôi.

-Vậy thì e nghỉ ngơi đi tôi sai người mang đồ ăn lên cho e.

-Ko cần đâu lát nữa tôi sẽ xuống,dù sao cũng cảm ơn a Gia Hoài.

-Có mà cảm ơn e là khách của tôi mà.Nói rồi hắn đi xuống lầu sai người chuẩn bị đồ ăn.

Căn phòng trở về yên ắng cô đứng dậy cố sức đi vào phòng tắm cho đỡ mùi mồ hôi,nằm trong bồn nước thả hoa cô cảm thấy cơ thể thoải mái hơn liền nhắm mắt lại nhẹ xoa vai trái cho bớt nhức.Tắm xong cô lau người rồi quấn khăn lại trước gương sấy tóc thì chợt giật mắ khi thấy trên vai trái của mắ có một con xà hoàng giống hệt con màu vàng nhưng lại là một con xà màu đỏ,nó cũng có ba con mắt nhưng con mắt thứ ba lại là màu vàng óng ánh có lúc lại phát sáng một chút cả con xà đang quấn quanh một bông hồng đen càng tăng phần tà mị dọa người.Cô ko hiểu hiện tại là mơ hay thực liền khoát nước lên rửa mặt rồi lấy tay chà sát hình xà hoàng.

-Đây là cái j,ko lẽ do giọt máu trên con mắt thứ ba của xà vương.Cô nhớ ra cái tên Từ Hải ông ta là cha nuôi của Gia Hoài nếu muốn trả thù thì phải điều tra bắt đầu từ Gia Hoài,cô nhẹ lau lại người mặc áo cộc tay che kín hình xăm rồi đi xuống nhà.

Hắn cùng Hùng ngồi đợi thấy cô xuống liền đứng lên kéo ghế mời cô ngồi,cô nhẹ cúi đầu cảm ơn rồi ngồi xuống ăn.

-Gia Hoài tôi có thể ở chỗ anh ít thời gian nữa được ko.Cô hơi ngại ngừng hỏi

Hắn nhếch môi cười nhẹ

-Nếu e ko chê cứ ở lại tùy ý chỉ là...Hắn dò ý cô -Nhất Long đại nhân sẽ thế nào

Cô biết hắn cố thăm dò cô liền nói

-Tôi muốn qua lần này xem tình cảm a ấy về tôi kéo dài được được bao lâu.

Im lặng trôi qua cứ thế hắn tin cô và đây chỉ là những khởi đầu cho sự trả thù của cô.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Đêm trăng tròn

Cô ngược nhìn mặt trăng trên trời hôm nay đã là 10 ngày kể từ khi cô biết về kí ức trước kia những ngày qua cô ko ngừng thăm dò Từ Phúc từ Gia Hoài nhưng vẫn chưa có phát hiện j lớn khiến cô phiền não vô cùng.

"Sột xoạt" tiếng bước chân vội vã đồng thời có bốn bóng đen đang tiến vào khu rừng cô tò mò lặng lẽ theo sau.Họ đi rất sâu vào trong rừng rồi vào trong một hang động nhỏ bên ngoài để hai người đứng canh giữ

-Ê này đêm nay là trăng tròn lão đại lại phát độc rồi.Tên bên trái nói với tên kia

-Uk lão đại đúng thật tội nghiệp cứ vào trăng tròn lại chịu đau đớn chết đi sống lại, đại ca Hùng cùng với a Lin đã tìm đủ mọi cách mà vẫn chưa phát hiện lão đại mắc phải độc j.Tên kia phụ họa

"Aaaaaa" tiếng thét tê tâm liệt phế từ trong hang động phát ra khiến cảnh vật từ im lặng u ám chuyển sang kinh động đến khiếp sợ.

Bên trong Hùng cùng Lin đang dùng dây điện quang chói hắn để giảm bớt nỗi đau thể xác cũng tránh hắn làm hại bản thân.

-Lin rốt cuộc lão đại mắc phải độc j đã tra lâu vậy mà vẫn ko tìm ra.Hùng sốt ruột hỏi Lin

-Loại độc này có hoa phụ tử,lá thầu dầu,cây cicuta, cà độc dược, một số loại cây độc dược khác chúng được chế với nhau theo tỉ lệ nghiêm ngặt thừa hoặc thiếu đều gây đến cái chết...nhưng vẫn còn một loại khá thần bí tôi vẫn chưa điều tra ra nó là độc j nhưng tôi chắc chắn nhờ có nó lão đại mới ko mất mạng mà chỉ phát bệnh vào đêm trăng tròn.Lin giải thích

-Thế bây giờ làm thế nào.Hùng hỏi

-Đành để lão đại chịu khổ vậy.Lin lắc đầu nói

"Rầm" Hùng đám mạnh lên bàn

-Tên khốn kiếp nào đã hạ độc lão đại,tôi mà bắt được thì kẻ đó đừng hòng chết yên.

Cuộc đối thoại giữa hai người cô nghe ko thiếu một chữ bởi nhờ thiết bị ghi âm qua điện thoại của Gia Hoài (là cô gắn con chip siêu nhỏ mới phát minh của Nhất Long lần trước lấy được chưa có dịp dùng thử bây giờ có cơ hội khảo nghiệm chất lượng sản phẩm ko ngờ chất lượng thật trên cả hoàn hảo).Cô âm thầm rời khỏi khu rừng để tránh bị phát hiện.

Về đến phòng cô ko tài nào ngủ được bởi cô lo lắng cho Gia Hoài khi biết hán mắc kịch độc ko chết nhưng mỗi tháng một ngày sống ko bằng chết đau đớn đến đáng thương...nhưng ai lại có thể hạ độc hán mà ngay cả Hùng người thân cận của hán cũng ko biết liệu là hán ko biết ai ra tay hạ độc mk hay là biết mà ko dám nói.

Sau đêm hôm ấy đã 3 ngày ko thấy mặt hán đâu cô có chút lo lắng thì người của hán nói hán đi công chuyện ít bữa nữa mới về tuy biết là lừa dối mk nhưng cô vẫn tỏ ra tin tưởng.Điều cấp thiết bây giờ là làm sao để đến núi Maturi tìm Lý Hải để tìm hiểu rõ sự thật năm ấy đồng thời trả mối thù cho cha mẹ.

Cô lên phòng đứng trước gương bật cúc áo để lộ ra con xà hoàng trên vai trái ánh mắt lóe lên sự lạnh giá "mối thù này dù chết con cũng bắt bọn chúng trả bằng sạch".

-----Góc giao lưu cùng độc giả-----

(Cháp này hơi nhạt nhưng cho chúng ta nhìn Gia Hoài bằng con mắt khác,ko phải ai cũng muốn mk trở nên ác độc đôi khi bên trong họ là sự ép buộc vì một nguyên nhân bí ẩn nào đó)

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Từ Phúc xuất hiện

Tại căn biệt thự nào đó

-Nó đã uống thuốc rồi chứ.

-Cậu chủ ko sao rồi thưa ngài. Người áo xám tro nói với người đàn ông đang hút thuốc ngồi trên chiếc ghế xà vương uy nghi quyền lực.

-Uk,lui ra đi.Người đàn ông kia nhẹ nói(viết hán tên luôn ra nhé)

-Những năm qua cậu chủ đã chứng minh sự trung thành với ngài rồi tại sao ngài ko đưa thuốc giải mà chỉ đưa thuốc kìm chế độc.Ngô Diệm nhìn Từ Phúc hỏi

-Thật ra ta vẫn lừa dối nó về việc thuốc giải.Từ Phúc nhẹ nói

-Lừa dối.Ngô Diệm thắc mắc

-Đúng vậy,thuốc giải thật sự ko hề tồn tại.Từ Phúc đắm chiêu nhìn điếu thuốc nói

-Cái j,ko hề tồn tại.Ngô Diệm hoảng hốt

-Thật ra năm đó khi ta cho hán uống chỉ là muốn khống chế hán nên ko để có ý cho nó thuốc giải mà chỉ lừa nó để nó trung thành một lòng với ta mà thôi,con cờ này theo ta thì có thuốc giảm cơn đau thấu tim sau đêm trăng tròn còn dám phản ta thì chỉ có con đường chết.Mắt hán ánh lên tia ác độc.

Loại độc này hán biết tương đối về thành phần nhưng vẫn còn một nguyên liệu suốt mấy năm qua hán cho người nghiên cứu nhưng ko một ai tra ra được vì thế ko thể chế ra thuốc giải vấn đề này khiến hán hao tâm tốn của vô cùng.

-Ha,thì ra năm đó lão Thiệu Đồng chế ra độc được lại ko để lại bản chế thuốc hán muốn chúng ta phải chịu chết cũng may tôi ko bị lão lừa nhưng ko ngờ hán cũng đã nghi ngờ hạ độc ngài.Ngô Diệm lắc đầu tỏ vẻ luyến tiếc

-Hừ,nếu ko phải cậu lộ đuôi trước khiến hán nghi ngờ hạ độc tôi thì bây giờ tôi có phải chịu đựng cảnh đau đớn này ko.Từ Phúc đen mặt quát

-Tôi khi đó đúng là có lỗi nhưng nếu ko nhờ tôi ngài nghĩ vị trí này ngài có thể ngồi ko.Ngô Diệm nhếch môi cười nửa miệng.

-Thôi chuyện cũ ko nói nữa vấn đề cấp thiết bây giờ là phải diệt bang Bạch Hoàng của Nhất Long,bọn chúng đã phá hoại mấy vụ làm ăn lớn của bang ta nhất định phải bắt chúng trả giá cực đắt khi dám cản đường chúng ta.Từ Phúc gằn giọng nói

-Ngài khinh thường hán quá rồi đấy,nhớ năm xưa hán nổi tiếng bởi mới 17 tuổi đã lập nên một bang phái lớn từ hai bàn tay trắng sau đó 19 tuổi thống nhất hắc đạo trở thành ông trùm khét tiếng ko ai là ko nể sợ,22 tuổi quay ra bạch đạo hán lại được mọi người biết đến với vai trò là vị chủ tịch trẻ tuổi tài ba nhất so với thực tại(oa Việt Nam mà có đàn ông kiểu này mấy độc giả của mị ào ào đi xin nick fà luôn....hehe) liệu ngài có chắc rằng sẽ đánh bại được hán.Ngô Diệm nói móc kích thích Từ Phúc

"Xoảng" Từ Phúc bóp bẻ cái ly trên tay nói to

-Tên nhãi nhép ấy thì làm được j tôi,khí hấn chào đòi hai tay tôi đã dính máu rồi hà có j tôi lại thua một tên vắt mũi chưa sạch.Nói rồi hấn bỏ đi ra ngoài để lại Ngô Diễm ở lại

Ngô Diễm bước từng bước lên trên vị trí trung tâm có đặt chiếc ghế hình con xà vương quyền lực,hấn vuốt nhẹ cái ghế ánh mắt lóe lên sự tàn độc "cái ghế này lão ngồi lâu quá rồi cũng nên đổi chủ đi thôi".

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Tìm Lý Hải

1 Tuần Sau

Từ buổi tối hôm đó cô đã thay đổi kế hoạch tìm thông tin về Từ Phúc từ Gia Hoài đẩy nhanh tiến độ nghĩ cách tìm Lý Hải.

"Cộc cộc" cô đưa tay gõ cửa phòng Gia Hoài

- Vào đi.Tiếng nói vọng ra,Hùng mở cửa bước vào hình ảnh đầu tiên nhìn thấy là hình ảnh người con trai đứng bên cửa sổ tóc bay phiêu lãng,đôi mắt cô đơn nhìn về phía xa xăm khác với vẻ tàn độc hàng ngày bây giờ hấn như một con chim gãy cánh non nớt cần sự che chở bảo vệ.

-Chuyện j.Gia Hoài hỏi

-Ngọc Lan tiểu thư đi rồi.Hùng nhẹ nói

-Cái j,đi lúc nào sao ko ai báo với tôi.Hấn quát to

-Khi chúng tôi biết thì cô ấy đã rời khỏi từ lâu rồi chỉ để lại lá thư này thôi.Nói rồi Hùng đưa lá thư cho hấn.Hấn vội mở bao ra đọc

" Gia Hoài khi a đọc lá thư này thì tôi đã đi lâu rồi,trong thời gian qua cảm ơn a đã chăm sóc cho tôi.Tôi biết bỏ đi mà ko đến gặp mặt a chào từ biệt trực tiếp là ko đúng nhưng sau này nếu có thể trở về tôi sẽ cảm tạ a sau.Có nhiều chuyện tôi ko thể nói với a sự thật được chỉ có thể nhắc nhở a câu này "on cứu mạng của a tôi nhất định tôi sẽ báo đáp nhưng sau này a làm chuyện sai trái nhất định tôi sẽ ko nương tay đâu.....Ngọc Lan nhắc nhở chân thành".

"Làm chuyện sai trái","ko nương tay","nhắc nhở"???hấn ko hiểu cô đang nhắc đến việc j nhưng hấn biết cô có bí mật muốn giấu hấn.

Cô đi hết hai ngày đường mới đến nơi

-Oa ở đây đẹp quá.Cô bước xuống xe đạp ngay vào mắt là cảnh đẹp thiên hùng vĩ bao la,cô giang hai tay ra nhắm mắt hít ko khí trong lành ở nơi đây.Cô ngồi xe đến Lý gia

Tại Lý gia

-Thưa ông có một cô gái muốn gặp ông,cô ấy nhấn lại rằng có đồ muốn cho ngài xem.Người áo đen vào báo cáo

-Mời cô ấy vào phòng khách đi.Người đàn ông tóc đã bạc trắng chống gậy đứng trong vườn nói

Cô bước vào trong nhà hình ảnh đầu tiên là nhìn thấy người đàn ông ấy (Lý Hải) ngồi chính giữa căn phòng xung quanh là mấy người vệ sĩ (như trong phim ấy hoành tráng ra phết-cherry tương tượng)

-Ông là Lý Hải.Cô ko sợ sệt mà đi thẳng vào vấn đề

-Đúng vậy.Lý Hải mắt hơi nheo lại trả lời,mấy người vệ sĩ xung quanh kinh hãi khi có người dám xưng hấn tên ông chủ của mk ra lại là một cô gái trẻ tuổi,phải biết rằng ông chủ tuy rửa tay gác kiếm nhưng ko hấn là mất đi quyền lực ngay cả các băng nhóm lớn còn kính cẩn gọi ông là Lý lão đại hoặc Lý đại nhân (sợ chưa mấy e).

-Nghe nói cô có món đồ muốn cho tôi xem.Ông nhấp một ngụm trà hỏi

-Đúng vậy,chắc ông còn nhận ra cái này chứ.Cô đưa chiếc hộp gỗ về phía ông,một người áo đen nhận lấy hộp muốn mở ra để kiểm tra thì cô hét lớn

-Chỉ duy nhất ông ấy được xem thôi.Tiếng hét uy lực của cô làm mọi người kinh ngạc,Lý hải phát tay ám chỉ mang lại cho ông.Nhận được hộp gỗ ông mở hé ra ngay lập tức mặt ông thoáng ngạc nhiên rồi hỏi lại cảm xúc ban đầu.

-Cô đi theo tôi.Nói rồi ông quay đi lên lầu cô cũng đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Lý Hải giúp đỡ

Vào trong phòng Lý Hải cho toàn bộ người ra canh ngoài cửa lệnh cho bất kì ai cũng ko thể vào nếu chưa cho phép.

-Cô có thể nói cho tôi biết cô là ai? vì sao lại có huyền cơ ngọc lệnh này?.Ông nghiêm mặt hỏi cô

-Tôi là con gái Thiệu Đồng,cha tôi để lại cho tôi miếng mặt đá này bảo tôi đến tìm ông giúp đỡ.Cô từ tốn trả lời câu hỏi của Lý Hải.

-Cô là con gái Thiệu Đồng sao...sao có thể đưa bé năm đó ko phải đã chết cùng vợ chồng ông ấy rồi sao.Lý Hải ngạc nhiên thốt lên

-Năm ấy cha tôi đã cho người mang tôi đi trước còn việc sau đó tôi ko hề hay biết j.Cô hơi xúc động nói

-À ra thế vậy con cứ gọi ta là Lý bá đi,trước đây ta và cha con cũng là a e tốt của nhau mà.Ông mỉm cười nói với cô

-Vâng thưa Lý bá.

-Vì sao bây giờ con mới tìm đến ta.

-Con sau khi trốn được thì bị mất trí nhớ mọi việc đã bị quên lãng suốt tám năm con tìm được người là do cha con để lại thư ạ.

-Là do vậy,bây giờ con tính thế nào.

-Con muốn bá giúp hai chuyện.

-Con cứ nói nếu giúp được ta sẽ làm hết sức mình.Ông hút một hơi xì gà trên tay nói

-Thứ nhất bá có thể kể cho con nghe truyện cha con với Từ Phúc và cả Ngô Diêm nữa.

-Trước đây Từ Phúc chỉ là đại ca của một băng nhóm nhỏ do một lần cha con bị thương được hắn cứu giúp từ đó cha con coi hắn như huynh đệ biến hắn từ một người ít ai biết trở thành lão nhị quyền cao chức trọng dưới trướng của cha con còn về Ngô Diêm hắn là cánh tay trái và phải của Thiệu Đồng công việc từ hắc đạo đến bạch đạo đều một tay hắn phò trợ cha con nên có thể nói Từ Phúc và Ngô Diêm là cánh tay trái và phải của Thiệu Đồng nhưng sự việc năm đó ta có sai người điều tra chỉ thu được thông tin rằng cả nhà bị tập kích trên núi ko ai sống sót,Ngô Diêm bị thương lúc tình dậy nói rằng cha con nhấn nhủ kêu Từ Phúc thay ông ấy ngồi vào vị trí Xà Vương cai quản Xà Môn.Lý Hải kể lại tình hình lúc đó

-Ko... mọi người đều bị Từ Phúc và Ngô Diêm lừa rồi chính bọn hắn cấu kết với nhau lừa cha con để hãm hại ông ấy chiếm lấy Xà Môn.Cô bật dậy nói lớn

-Con đang nói j vậy bọn hắn rất trung thành với cha con.

-Đúng vậy nhưng chỉ là bề ngoài,nếu cha con ko để lại những lời nhắn nhủ trước khi sai người mang con đi thì quả là sự thật sẽ bị chôn vùi mãi mãi.Cô nói rồi lôi bức thư cha để lại cho Lý Hải đọc,ông đọc xong đập mạnh tay lên bàn hét lớn

-Quả là bọn tiểu nhân bỉ ổi nếu như ko phải con còn sống cho ta đọc bức thư này thì chắc ta cũng bị chọn chúng lừa cho đến lúc chết.

-Chính vì vậy con tìm bá để xin bá giúp con trả thù.

-Việc này tất nhiên ta sẽ giúp nhưng đây vẫn là việc của Xà Môn ta ko tiện nhúng tay trực tiếp chỉ có thể hỗ trợ ở phía sau thôi.

-Vâng,như thế là đủ rồi.Cô cảm kích bắt tay ông

-Có một điều ta muốn nói trước với con tuy đây là huyền cơ ngọc lệnh chỉ có Xà Vương mới được giữ nhưng trước đây Ngô Diêm có nói cả Xà Vương lẫn xà lệnh đều ko còn, Từ Phúc lên thay tuy ko có xà lệnh nhưng ko ai có ý kiến j bây giờ con trở về mang theo cái này e rằng bọn chúng thay trắng đổi đen tính mạng của con cũng khó giữ.Ông lo lắng nhắc nhở

-Con còn có cái này để chứng minh.Cô cởi chiếc áo ngoài ra để lộ hình con xà trên vai trái,Lý Hải bật người khỏi ghế hoảng hốt ko kìm được hét to

-Xà tôn...huyết xà nữ.

Chương 43: Bắt đầu có biến

5 Tháng sau

Đã hơn 10 tháng kể từ ngày cô mất tích a ngày đêm cho người tìm kiếm nhưng vẫn ko có tin tức j

-Aki vẫn chưa tìm ra tiểu thư thừa lão đại.Tần Vũ báo cáo

-Tiếp tục tìm kiếm bằng mọi cách dù cô ấy sống hay chết đều phải mang về đây cho tôi.A hét lớn

-Vâng thưa lão đại.Tần Vũ xoay người rời khỏi phòng

"Xoảng " a ném mạnh cái ly trên tay vào tường

-Rất cuộc e ở đâu sống hay chết hả...mau về bên tôi đi tôi xin e.Người đàn ông khi nhắc đến khiến hắc bang giật mk bạch bang khiếp sợ,tay nhuốm đầy máu giết người ko ghê tay thấy nguy ko chớp mắt...vậy mà lại tuyệt vọng vì một người phụ nữ quả là khiến mọi người kinh hãi.....

-Lão đại lô hàng quan trọng của chúng ta bị bọn Xà Môn cướp rồi.Dịch Niên vội vã vào phòng báo cáo (on giờ cuối cùng a cũng được lên sàn rồi)

-Bọn chúng to gan thật dám cướp hàng của chúng ta thù mới hận cũ tính hết một lượt,mau triệu tập a e lần này quyết dọn sạch Xà Môn bắt Từ Phúc rửa mối thù này.A quát lớn đi nhanh về phía học tủ lôi ra một khẩu súng ngắn SIG Sauer P320 của Đức -Thụy Sĩ loại súng này ngoài đạn 9.19 mm còn có thể bắn cỡ đạn 40S & W, 375 SIG, 380 ACP và 45 ACP.Loại súng này có hộp tiếp đạn 21 viên,tầm bắn hiệu quả 50m có gắn thêm phụ kiện chiến đấu bao gồm đèn pin,đèn chỉ thị laser,...độ sát thương cực cao.

-Ngủ lâu lắm rồi phải ko,cuối cùng mày cũng có thể ném máu rồi.A lau khẩu súng trên tay

Trên bầu trời ko sao chỉ có gió 25 chiếc máy bay quân sự cùng 5 chiếc hạm chiến dưới mặt đất theo hướng máy bay chỉ huy tăng tốc đuổi theo 10 chiếc máy bay chở hàng phía trước

-Báo cáo bọn chúng mang lô hàng của chúng ta bay theo hướng 33*45"B điểm đích có lẽ là cứ điểm Xà Môn.Người lái máy bay chỉ huy nói vào bộ đàm cho máy bay ở vị trí trung tâm

-Đã dô tiếp tục bám theo.Dịch Niên nói lại vào bộ đàm

.....

-Lão đại bọn chúng mang hàng của chúng ta về trụ sở chính rồi.Dịch Niên báo cáo

-Tiếp tục đuổi theo tôi ko tin một Xà Môn có thể làm j lực lượng của chúng ta.A lạnh lùng trả lời

-Dỗ.Tần Vũ,Dịch Niên đồng thanh trả lời

Một thế trận ko cân xứng hai phe kẻ chạy người đuổi trên bầu trời,10 chiếc máy bay chở hàng cứ hiện rồi lại ẩn khuất sau những đám mây đêm nhưng vẫn ko thoát khỏi bị quân của a phát hiện.Cuối cùng 10 chiếc máy bay hạ cánh xuống căn cứ của mk,"Đoàng đoàng bùm bùm..."bọn chúng cho người xả đạn lên bầu trời rồi làm nhiễu sóng khiến quân của a buộc phải hạ cánh cách Xà Môn 5 km để bảo đảm an toàn.

-Chết tiệt bọn chúng thật giǎnơ.Tần Vũ đập mạnh lên bàn

-Chúng ta tuy mất lô hàng nhưng chưa chắc j chúng đã có được.Dịch Niên đẩy gọng kính từ từ nói

-Lỡ chúng ko lấy được hàng cho người phá đi thì thế nào.Tần Vũ hỏi

Dịch Niên vào phòng nghiên cứu vũ khí ngồi trước máy tính đầu não điều khiển lô hàng lướt những ngón tay gõ phím ôn tồn giải thích.

Chương 44: Cuộc chơi bắt đầu

Lô hàng này là sản phẩm chúng ta vừa nghiên cứu độ sát thương cực cao vì vậy để tránh trường hợp xấu xảy ra chúng tôi đã tạo ra mã khóa bên ngoài nếu như có tình phá hủy chiếc hộp bên ngoài thì chúng sẽ tự phát nổ uy lực của nó đến 2 Xà Môn cũng tan tành tạm thời chưa có bất chắc đợi sáng mai tìm cách.

Sáng hôm sau

-Đường trên ko bọn chúng xả đạn mạnh quá e là ko đi được.Dịch Niên báo cáo

-Bây giờ phải kiểm con đường khác thôi.Tần Vũ nghiêm mặt suy nghĩ

-Đi đường rừng.A ra lệnh rồi rời khỏi máy bay

Xà Môn nằm chính giữa của khu rừng nếu ko đi bằng máy bay được thì buộc phải đi qua cánh rừng xà tử này nhưng số người đi qua được tương đối ít bởi trong rừng các loại rắn độc,trăn to rất nhiều bên cạnh còn có các loại bò cạp,nhện,côn trùng có nọc độc,...(cho vàng cherry cũng chẳng dám vào).

-Mọi người cẩn thận chú ý cảnh giác.Tần Vũ nói,mọi người chân bước nhẹ nhàng rút súng hướng xung quanh quan sát còn a vẫn cẩn thận xem xét tình hình tìm đường thông qua rừng.

"Aaaaaaaa" tiếng hét của người đi cuối cùng khiến mọi người giật mắ quay lại xem thì thấy người áo đen kia chân bị một con xà to màu lục tía có cái lưỡi đỏ như máu quấn quanh chưa đến 5 giây người đó ngã ỵch ra đất cả người chuyển thành đen cảnh tượng hãi hùng khiến mọi người như đông máu đứng bất động Tần Vũ định bắn con rắn thì a ngăn lại

-Làm như vậy sẽ gây chú ý đến các con khác bọn chúng sẽ bu lại nhanh hơn khi người thấy mùi máu.

-Vâng,nhưng bây giờ chúng ta có nên đi tiếp ko.

-Trở về tìm cách khác.Mọi người rút về hết

Cánh rừng này âm u đáng sợ chỉ cần gió thổi nhẹ cũng đủ khiến cho người ta rợn tóc gáy quả là căn cứ thích hợp cho lũ Từ Phúc trốn tránh.Một đêm dài trôi qua mọi người ko tài nào chợp mắt được khi nhớ đến cảnh tượng khi sáng còn a ngồi lặng im nhìn xa về phía rừng xà tử nghĩ cách vượt qua.

-Lão đại có người gửi cho chúng ta túi đồ này.Một tên áo đen chạy vào báo cáo

-Là ai gửi đến.Dịch Niên đón lấy túi đồ hỏi

-Ko biết đích danh là ai chỉ nghe họ nói lại chủ nhân họ nhắc nhở chúng ta muốn vượt qua khu rừng này thì lấy thứ này đốt thành tro rồi mang theo bên mk. Tên kia thuật lại

Tần Vũ,Dịch Niên cùng a có thoáng ngạc nhiên vị chủ nhân kia là ai,vì sao lại giúp đỡ họ.Nếu là bọn Từ Phúc thì ko thể hoặc đây là cái bẫy bọn chúng tạo ra nhằm đánh lừa nhưng cũng có thể lại là một người khác.

-Cứ thử đi.A lạnh giọng nói

Mọi người lấy máy thứ kia đem đốt rồi bỏ vào túi áo cùng túi quần ban đêm yên tĩnh đoàn quân lại tiến vào rừng sâu từng bước quan sát bốn phía đèn pin,súng mọi thứ đã vào vị trí nhưng để tránh như lúc sáng mọi người rất đề ý phía sau lưng tránh bị tập kích bất ngờ trở tay ko kịp.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Khu rừng xà tử

Đội quân của a tiến sâu vào rừng càng đi vào trong ánh sáng càng yếu ko khí ẩm ướt khó chịu,mùi hôi thối khó ngửi.

-Lão đại lúc nãy người kia có đưa chúng ta tấm bản đồ này ngài xem Tần Vũ đưa cho a

-Nếu đúng như trong này viết thì đi thẳng sẽ bị cụt đường rẽ phải là hang xà tinh lối đi đúng là bên trái.Tần Vũ nói lại

-Đi bên trái.A ra lệnh

Mọi người lại tiếp tục đi vào bên trong,cảnh sắc ngày càng u ám mùi thịt thối của các loài động vật đã chết trong quá trình phân hủy xông vào mũi khiến cho một vài người của a nôn ọe ko ngừng chính a ngửi mùi xác chết nhiều cũng phải bịt mũi.

-Chúng ta đang đi đúng hướng rồi.A nói

-Sao lão đại biết.Tần Vũ hỏi

-Cậu ko để ý xung quanh ko có một xác người chết nào à.A giải thích

-Đúng vậy.

Đường đi đã hơn phân nửa a cho mọi người nghỉ giải lao nghỉ hết 1 tiếng quân của a tiếp tục lên đường

-Phía trước phải cẩn thận chúng ta đang tiến vào khu vực tập trung rắn độc và trăn lớn.Bước từng bước cẩn thận Tần Vũ ra lệnh cho mọi người đề cao cảnh giác.

-Á..lão đại phía trước một bầy rắn đang tấn công về phía chúng ta.Tên áo đen đi đầu hét lên khi thấy cảnh tượng vô số con rắn to như cổ chân dài vài mét tụ tập thành đàn nhắm phía họ bỏ tới.

-Bắn.Tần Vũ hét lớn sau đó quây lại vòng tròn bảo vệ cho a "Pằng pằng...pằng"họng súng nhắm lũ rắn mà bắn nhưng số lượng rắn lại càng tăng thêm giống như chúng ko sợ,một vài con đã bò đến chân mấy người áo đen rồi lại bị bắn chết.A thấy tình hình ko ổn nếu cứ cố gắng bắn chỉ làm cho rắn của cả khu rừng tập trung nhiều hơn,đăm chiêu suy nghĩ a dứt tay vào túi quần (thói quen thôi) thì thấy trong túi có tro mới đốt khi này a vội cầm một ít ném về phía con rắn đang bò ở gần nhất.Con rắn bị ném tro bất ngờ ko kịp tránh liền lăn ra chết cả người thâm đen như trứng độc

-Mau lấy tro ném về phía mấy con rắn đi.A hét,mọi người chưa hiểu j nhưng cũng làm theo và thật ko ngờ lũ rắn ngửi xong một số thì lăn đùng ra chết như ngã rạ một số thì hốt hải quay người bỏ đi.

-Phù may quá suýt nữa thì bỏ mạng rồi.Tần Vũ thở dài

-Tiếp tục đi thôi,mọi người phủ một ít tro lên mk đi.A ra lệnh

Mọi người lấy tro phủ quanh mk tiếp tục đi điều kì lạ là họ đi đến đâu lũ con trùn,rắn đều lăn đến đó đặc biệt là khi đi qua cái đầm bùn lớn có vô số con trăn khổng lồ oằn mk trong đó nhiều con bò lên trên mép hồ há mồm định lao về phía họ để bù đắp năng lượng sau kì ngủ dài nhưng khi bò đến nửa trùn như cảm thấy nguy hiểm chúng thu miệng bò ngược lại phía đầm bùn.Một phen hú tì khiến quân a phải tăng tốc nhanh hơn.

-Đây là khu rừng khủng khiếp nhất mà tôi thấy,thật đáng sợ.Tần Vũ thở hổn hển nói

-Trên bản đồ nói đi bao lâu nữa sẽ đến nơi.A hỏi

-Khoảng 3km nữa.

-Nghỉ ngơi 1 tiếng nữa chúng ta tiếp tục lên đường.A nói rồi nhắm mắt định thần còn mấy người áo đen thì lấy tro phả thành vòng tròn xung quanh để tránh có động vật tấn công bất ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Tấn công cứ địa xà môn

Nghỉ ngơi xong đội quân của a tiếp tục lên đường

-Lão đại phía trước là xà môn rồi.Tần Vũ báo cáo

-Chuẩn bị tấn công.A ra lệnh,mọi người chuẩn bị súng ống đột kích bất ngờ

"Pằng pằng...chiu"Bùm..pằng"tiếng súng ống đột kích bất ngờ vào cứ địa xà môn.

-Mau đi báo cáo bang chủ bang Bạch Hoàng tấn công.Người bên phe xà môn nháo nhác đánh trả,

Tại phòng bang xà môn

-Cái j tui nó vượt qua được rừng xà tử sao....chết tiết.Từ Phúc đen mặt tay nổi đầy gân xanh bóp chặt thành ghế

-Chúng ta lòi lòi hàng ra làm lá chắn nếu như chúng muốn cũng ko làm j đc,nếu cứ nhất quyết phá xà môn thì cùng chết chung với bọn chúng.Ngô Diệm nói

-Đi.Từ Phúc ra lệnh rồi rút súng rời khỏi phòng để lại phía sau một nụ cười quỷ dị đang quan sát.

-Lão đại quân địch đã tiêu hao gần hết.Người áo đen báo cáo

-Giết hết ko chừa ai chỉ để lại tên Từ Phúc cho tôi xử lí.A nói

-Vâng.

"Pằng...bùm" tiếng súng vang lên số người phe xà Môn chết như ngã rạ,tiến tới căn phòng chính của xà môn."Rầm" tiếng đá của vang lên

-Ồ Long lão đại tới rồi.Từ Phúc vẫn vô tư ngồi trên ghế xà vương hai bên là hai thùng lớn phủ vải đen còn xung quanh là vệ sĩ và Gia Hoài.

-Từ gia lão tướng nuốt trôi đc lô hàng của ta mà dễ ả.A nhếch mép cười khinh bỉ

-Tôi có j mà ko thể nhưng bây giờ tôi có điều kiện muốn cùng Long lão đại trao đổi.Từ Phúc vẫn thái độ bình thản nói.

-Ồ nghi bây giờ mk còn đủ tư cách trao đổi với tôi sao.A lạnh lùng nói lại

-Vi sao ko?tôi đang nắm giữ con At chủ bài tôi ko tin cậu có thể làm j đc.Nói rồi lão phát tay hai người vệ sĩ biết ý tiến lên lôi hai tấm vải đen ra,miếng vải rơi xuống lộ ra hai thùng hàng vừa cướp được.

-Haha bây giờ thì đủ tư cách rồi chứ.Lão cười lớn

A nhú mày cười trào phúng

-Lão nghĩ lô hai lô hàng ra để uy hiếp tôi.

-Ồ ko,tôi chỉ nghĩ nếu được cùng chết với lão đại thì quả là điều may mắn.

-Rất tiếc tôi nghĩ người chết chỉ có mk ông thôi.A vẫn ko thay đổi cảm xúc trả lời

-Mây...đc lắm.Nói rồi lão phát tay hai gã kia rút súng ra nhắm thùng hàng mà bắn

"Pằng pằng" hai tiếng súng vang lên "ụych ụych" hai người áo đen ngã xuống mọi người giật mk nhìn lên thì thấy Gia Hoài đang giơ súng

-Mây..tên phản bội.Từ phúc suýt học máu rút súng ra nhắm Gia Hoài mà bắn may mắn hấn tránh thoát được viên thứ nhất nhưng vẫn bị viên thứ hai bắn trúng vai ngã lăn ra đất.

-Ngô Diệm đâu.Lão giận dữ hét

-Hắn mang hơn nửa số người cùng lô hàng thật chạy trước rồi.Một tên bị thương chạy từ cửa bên trái vào báo cáo

Lão hóa điên bật kính ngăn cách căn phòng rồi giơ súng về phía a hét lớn.

-Mây phải theo tao cùng chết.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Súng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Trở về

Bùmmm.choang...pằng"

Áaaa.Tiếng cửa ngăn cách căn phòng nổ tan tành kèm theo là tiếng hét đau đớn của Từ Phúc.Mọi người giật mình quay đầu nhìn ra phía cửa lớn.Điều

khiến mọi người kinh ngạc nhất đó chính là họ thấy người con gái ấy đã trở về.

_Ngọc Lan.Nhất Long như ko tin vào mắt mình khi thấy cô gái vì a mà ko tiếc cả mạng sống, người con gái mà a yêu nhất nay đã trở về.Cô đứng đó với đôi mắt lạnh băng toàn thân toát ra sự lạnh lẽo đến đáng sợ,cô thay đổi thật rồi ko còn nét vui vẻ như ngày xưa nữa mà thay vào đó là sự nghiêm túc lạnh lùng như một đàn chim trong giới xã hội đen một bà trùm

chính cổng,cô lướt qua mọi người đi về phía Từ Phúc

_Diễm Liên..ko đứng..ko đứng năm đó bà đã chết cùng Vũ Đồng rồi sao có thể.Từ Phúc như một kẻ điên tay ôm vết thương miệng thì lẩm nhẩm.Cô cúi sát lại gần hần nói

_Tôi là con gái của Vũ Đồng người bạn thân thiết mà ông đã hãm hại năm xưa.Giọng nói của cô như quỷ gọi hồn khiến cho Từ Phúc càng thêm bấn loạn

_Ko đứng đưa bé đó đã chết cách đây 8 năm về trước rồi sao có thể

_Thật ko may cho ông tôi vẫn chưa chết mà ko những thế còn trở về đoạt lại mọi thứ từ tay của ông.

_Haha mày tưởng nói thế thì tao tin à,mày nên nhớ dù có giết tao vẫn còn Ngô Diễm hần sẽ trở lại và giết mày thôi. Từ Phúc cười như điên nói

_Ngô Diễm sao.Cô bóp mềm hần ánh mắt như giao cười nhếch mép nhẹ hất đầu.

Từ cửa Ngô Diễm bị trói cả thân đầy máu được lôi vào,mọi người nhìn trần trối ko nói j chỉ tập trung xem

_Tên khốn kia mày vì sao phản bội tao. Từ Phúc hét lớn

_Mày mà đáng ngồi vào chiếc ghế đó sao tao phục dịch mày 8 năm là quá đủ rồi,tao chỉ lấy những thứ đáng ra tao được hưởng thôi.Ngô Diễm nói lại

_Mày...

_Chắc...chắc cái cảm giác bị phản bội như thế nào.Cô tặc lưỡi cười đều

_Vậy thì hôm nay mọi ân oán tính cho dễ dàng một lượt đi.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Huyết xà nữ

_Mày tưởng mày giết được tao à,mày nên nhớ bây giờ ai là bằng chủ.Hần nói xong quay sang Giả Hoài cười giả tạo

_Bây giờ tao cho mày cơ hội lấy công chuộc tội giết chết cô ta tao sẽ cho mày thuốc giải.

_Hừ.. ông nghi còn có thể lừa tôi dù sao,tôi đã nghe chính miệng ông nói với Ngô Diễm chính ông chúng độc nhưng chưa thể giải nhưng vẫn muốn lừa tôi để tỏ chúng thành với ông.

_Haha mày biết cũng chẳng sao vì tao vẫn đang còn giữ thuốc làm giảm cơn đau thấu xương nếu mày theo tao thì vẫn còn có thể sống thêm vài năm nữa còn ko thì...mày cũng hiểu mà.

_Rất tiếc độc trong người tôi đã được giải rồi.

_Sao có thể...tao mất bao năm nghiên cứu ko ra sao mày lại có thể giải được.Mặt hần biến sắc

_Vậy mày có muốn biết thuốc giải là j ko.Ngọc Lan nói

_Có tạo muốn biết.Hần háp tấp trả lời

_Vậy xuống đó mà hỏi cha tạo đi.Cô chỉ xuống đất nói.

_Mày..

Cô bước lại phía Ngô Diễm nhẹ cúi xuống

_Sao vậy năm xưa ông phản bội cha tôi có suy nghĩ đến ngày hôm nay ko,hừ.

..._

_Tôi còn nhớ ngày hôm đó khi chiếc xe trở cha tôi bị ông bắn cho nổ tung rồi rơi xuống vực ông đã cười to nụ cười thỏa mãn ông có biết khi đó tôi có ước muốn j ko... Vừa nói cô vừa rút thanh kiếm ra đưa lên miết nhẹ khiến cho mọi người lạnh sống lưng

_Đó chính là ngày lập tức chặt đầu ông xuống tế bố mẹ tôi. Ánh mắt cô loé lên sự thù hận ý, tên Ngô Diệm run lên cầm cập

_Xin hãy tha cho tôi khi đó tôi chỉ là bị đánh vọng làm cho mờ mắt.

_Muốn to tha cho ông được vậy thì xuống đó mà chuộc lỗi với cha mẹ tôi đi."Xoẹt" phụt lưỡi kiếm đi rất nhanh tức khắc đầu Ngô Diệm đã nằm dưới đất máu bắn tung toé bay cả vào mặt cô, cô lấy khăn chùi nhẹ vết máu trên mặt rồi vứt xuống xác Ngô Diệm

_Dơ bẩn. Mặt ko biểu cảm như thể chặt đầu là hành động đã quen.

Nhất Long, Tần Vũ, Dịch Niên ko thể tin được rằng cô có thể chặt đầu người khác trong khi mà ko nhảy đến một cái.

_Cô ấy thấy đổi rồi. Nhất Long thờ dài

_Đúng vậy, cô ấy đã trở thành một người khác độc ác và vô tình họ ko biết quá khứ như thế nào lại khiến cho cô ấy thấy đổi đến như vậy. Tần Vũ lắc đầu nói

Điều à đang lo sợ nhất ko phải là cô thấy đổi mà a sợ rằng cô đã quên mất à ánh mắt vẫn theo sát cô nhưng là sự dịu dàng đồng cảm

_Mày giết Ngô Diệm hay tạo thì trên dưới Xà Môn cũng ko ai nghe theo mày đâu. Từ Phúc cố giữ bình tĩnh hét lớn.

_Vậy sao. Cô bước về phía chiếc ghế Xà Vương quyền lực

_Vậy khi thấy cái này thì sao. Cô đưa huyền cơ ngọc lệnh ra trước mọi người, mọi người trong Xà Môn đồng loạt quỳ xuống đó thành

_Xà Cơ hiện thân ko thể ko nghe.

_Tụi mày bị ngu cả lũ à cái đó chắc chắn là giả, cô ta cũng là giả à cùng hội với bang Bạch Hoàng bọn chúng muốn cướp Xà Môn của tạo bọn mày hiểu ko. Từ Phúc vẫn một mực chống đối.

_Hừ vậy nhìn cho đơ cái này là thật hay giả. Cô dứt áo ngoài ra khiến cho mọi người như chết là ai nấy đều ngạc nhiên đồng thành

_Huyết xà nữ hiện thân rồi. Kẻ ngạc nhiên đến hoảng sợ là Từ Phúc

_Sao có thể như vậy.

_Con xà đỏ đó là huyết xà trong truyền thuyết của Xà Môn tương truyền ai sinh ra trong Xà Môn có hình xăm đó thì chính là xà vụ ko kể năm hay nữ. Dịch Niên giải thích

_Trước đây sao tôi ko thấy nó trên vai Ngọc Lan. Tần Vũ hỏi

_Vì nó chỉ xuất hiện khi người đó đủ 18 tuổi trích máu vào con mắt thứ ba của huyền cơ ngọc lệnh sau đó nuốt nó nhưng qua bao nhiêu đời Xà Môn vẫn chưa xuất hiện huyết xà bao giờ. Dịch Niên trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Kết thúc

Sao nào còn j để nói nữa ko. Cô nhếch mép

_Haha mày được lắm nhưng tao chưa chịu thua đâu. Hân cười như điên đứng bật dậy rút trong túi quần một cái điều khiển từ xa.

_Lão định kích hoạt bom từ xa mọi người nhanh rút. Tần Vũ hét to rồi bao quanh a nhanh chóng tiến về phía cửa lớn.

_Ko kể nào có thể sống sót đâu. Lão nhấn mạnh vào điều khiển

1s2s3s mọi thứ vẫn ko có j xảy ra

_Sao lại như vậy.Lão nhấn liên tục vào điều khiển.

Cô đứng phất dậy

_Trò hề đến đây là kết thúc.

Từ phía cửa Hùng bước vào báo cáo

_Thưa bang chủ bom đã được vô hiệu hoá toàn bộ người của hắn đã bị khống chế.

_Làm tốt lắm

_Mày...tao với mày cùng chết.Hắn rút dao ra phi như điên về phía cô.

"Pằng" "uych" hắn ngã xuống đất tắt thở nhưng mắt vẫn mở to ko cam tâm

Khi thấy hắn vung dao lao về phía cô a đã nhanh tay rút súng bắn vào đầu hắn mà ko cần nghĩ ngợi.

Cô nhìn về phía a khi bốn mắt chạm nhau cô khẽ quay đầu đi

_Hừ chết như thế là quá dễ dàng với chúng mau lấy đầu chúng treo trước cửa bang cảnh báo kết cục của những kẻ phản bội sau này,lấy máu chúng tể mộ cha mẹ còn xác thì ném vào đầm xà tỉnh đi.

_Vâng.Hùng cúi đầu đáp rồi lui xuống bấy giờ cô cho mọi người lui ra

_Tôi có thể nói chuyện riêng với ngài ko.Cô hướng phía a hỏi

_Được.A trả lời nhưng lòng thấy sao cô xa lạ quá ko còn gọi a như trước đây.Mọi người biết ý lui xuống hết.

_Về chuyện lô hàng vì những kẻ phản bội trong bang đã cướp tôi là bang chủ ko quản thuộc hạ nghiêm khắc thành thật xin lỗi và mong ngài bỏ qua.Cô nói với giọng bình thản nhất có thể

_Ngọc Lan sao e lại thay đổi như vậy.Nhất Long chụp hai vai cô lay nhẹ

_Xin lỗi ngài tôi ko hiểu ngài đang nói j.Cô gạt nhẹ tay a ra

_E ko còn nhớ a nữa sao.

_Xin lỗi chắc ngài nhận nhầm người rồi.Cô xoay người bước đi và nước mắt cô đã rơi rồi

E đã cố để quên được a quên a từ trong giấc mơ,e đã vùi sâu vào những cuộc vui khi ko có a nhưng mà thời gian đã chứng minh được rằng e đã sai,e ko thể quên ko thể quên a dù thế nào...nhớ a chỉ biết buồn thì e phải nhắc tên a trong giấc mơ bao lần người yêu ơi

Nhất Long bước vội đến ôm chầm lấy cô từ phía sau cất tiếng nói trong sự hoảng sợ

_Ngọc Lan a xin e đừng lạnh nhạt với a,a ko sợ mọi thứ nhưng a lại sợ mất e,a ko sợ đau đớn về thể xác nhưng a lại sợ nỗi đau tan nát cõi lòng khi ko có e có lẽ a đã yêu e thật rồi,a xin e đừng rời xa a,câu xin e.

Cô từ từ quay đầu lại đối diện với a

_A ko thấy bây giờ e đã ko còn là Ngọc Lan trước đây nữa bàn tay e đã nhuộm đầy máu rồi.

_A ko quan tâm,ngươi a yêu là e ko cần biết là trước đây hãy bây giờ,nếu e ko tin a có thể a xin thề...Cô nhón chân lên lấy môi chặn môi a lại một nụ hôn sâu nhưng dịu dàng mang lại sự ấm áp bao lâu chưa có được,môi cô rời ra

_E tin a.

A vui mừng cúi xuống trao cho cô một nụ hôn mang hết thấy sự mong nhớ của những tháng ngày xa cách.

_A yêu e.A nói vào tai cô

_A nói j e ko nghe rõ.Cô đưa tay lên tai hướng về phía a

_A nói A YÊU E (5021314)

_E cũng yêu a.

Cô nhảy lên người a hét to.

.....

Ngoại truyện ko mấy man

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Rước dâu nào

1 Tháng sau

_ Mau lên nhà trai sắp đến rồi. An Na dục Phương Anh đang trang điểm cho Ngọc Lan

_ Được rồi đã xong. Phương Anh đặt cây son xuống bàn thờ phào.

_ Chú rể đến rồi. An Na chạy vội vào nói

_ Khoan đã, phải thử độ hiểu biết của chú rể về cô dâu cái đã hehe. Phương Anh tình quái nói.

Cộc..cộc

_ Cô dâu xong chưa. Dịch Niên hỏi

Phương Anh mở hé cửa nhìn ra thấy một đoàn rước dâu đang đứng đợi. Chú rể Nhất Long thay vẻ mặt lạnh lùng hàng ngày bằng nét mặt rạng ngời hạnh phúc, hai bên là hai phù rể Tần Vũ và Dịch Niên ăn mặc vét sẫm khuôn mặt bánh trai cười rạng rỡ.

_ Muốn đón được cô dâu phải qua 3 ải. Phương Anh nói vọng ra. Mọi người nhìn về phía chú rể, Tần Vũ hơi nhăn mày

_ Này Phương Anh em lại giờ trò quỷ j vậy.

_ Ko phải trò quỷ mà là thử độ am hiểu chú rể về cô dâu thôi. Phương Anh nói lại

_ Được, tôi đồng ý. Nhất Long nói

_ Vậy được, An Na cậu hỏi trước đi.

_ Ok, chú rể hãy cho chúng tôi biết ngày sinh của cô dâu. An Na hỏi

_ 16/9 vì cô ấy muốn tổ chức cùng ngày với tôi.

Ồ mọi người đồng thanh

_ Cậu hỏi dễ thế An Na, ải một coi như qua tiếp theo là tôi. Phương Anh nói

_ Được.

_ Chú rể hãy cho tôi biết...a hèm số đo ba vòng của cô dâu là bao nhiêu.

_ Này Phương Anh cậu hỏi j thế. Ngọc Lan đập vào tay Phương Anh trách, mặt cô đỏ bừng đợi câu trả lời của a.

_ Nói đi chứ chú rể. Phương Anh nhắc nhở cùng với hàng trăm đôi mắt hướng về phía chú rể. Mặt a đỏ bừng họ nhẹ

_ 96/69/96.

_ Cái j, chú rể đo rồi sao. Phương Anh nói to khiến cho mọi người hướng về phía a bằng đôi mắt ngưỡng mộ còn a và cô thì thẹn đến mặt đỏ như gấc.

_ Vòng ba là do cô dâu thử thách. An Na nói.

Cánh cửa mở ra tấm rèm hạ xuống 5 bóng hồng hiện lên sau tấm vải mỏng, giống nhau y hệt.

_ Nào chọn đi. Phương Anh dục a

Mọi người cố mở to mắt để phân biệt nhưng ko ai nhận ra được.

_Thứ 2 từ phải sang.A trả lời dứt khoát rồi đi lại phía sau bế bổng cô lên đi ra khỏi phòng trước con mắt ngạc nhiên của mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Lễ cưới

Bế cô xuống lầu a khẽ cúi sát tai cô nói nhỏ

_E gan lắm còn giám bày trò để thử a để xem tới nay a làm thế nào trị tội e.

Cô nghe a nói thế thì mặt đỏ ửng cái lại

_Là nhỏ Phương Anh bày trò e cũng là người bị hại mà.

A ko nói j bế cô lên máy bay riêng cất cánh đến quần đảo tư nhân nơi mà nển,hoa,rượu đỏ,...đã chờ sẵn.

A và cô bước vào hội trường hôn lễ trước sự ngưỡng mộ của mọi người cùng âm hưởng của bài thánh ca chúc phúc.

Linh mục bắt đầu nghi thức

_Nhất Long con có đồng ý lấy Ngọc Lan làm vợ dẫu cô ấy ốm đau bệnh hay già yếu con vẫn ở bên chăm sóc quan tâm ko.

A nhẹ quay sang nhìn cô mỉm cười

_Con đồng ý.

_Ngọc Lan con có đồng ý lấy Nhất Long làm chồng dẫu a ấy ốm đau hay già yếu biến thành con người như thế nào thì con vẫn ở quên quan tâm ủng hộ ko.

Cô nhìn a nhìn thấy được đôi mắt a đầy mong đợi đang hướng về phía cô dịu dàng và ấm áp.

_Con đồng ý.

Cả hội trường vỗ tay cuồng nhiệt chúc mừng đôi bạn trẻ đã vượt qua mọi khó khăn xa cách đến bây giờ họ đã thuộc về nhau.

_Ta tuyên bố các con đã là vợ chồng hợp pháp của nhau bây giờ các con có thể trao chiếc nhẫn gắn kết và nọ hôn ngọt ngào cho đối phương rồi.

A đeo cho cô chiếc nhẫn kim cương đồ có khắc tên cả a và cô trên đó(NLYNLTĐTK).

_Hôn đi.Tần Vũ hét lớn rồi cả hội trường cùng hòa theo

_Hôn đi...hôn đi

Cô nhìn xuống khán đài mặt đỏ bừng rồi lại nhìn a,a khẽ cười nâng cằm cô lên nhẹ cúi xuống đặt lên môi cô một nụ hôn sâu mang hết mọi sự yêu thương và một lòng muốn che chở cô khỏi thế giới ngoài kia,nụ hôn ko muốn tách rời bây giờ a mặc kệ thế giới chỉ biết rằng *YÊU E CỨ ĐỂ A LO*.

.....HẾT.....

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Ngoại truyện 1:Các cặp đôi xin ra mắt bà con

Thời gian trôi qua thật nhanh ai cũng đã có đôi có cặp hết

#Tần Vũ - Phương Anh -bé Vũ Anh

#Dịch Niên -An Na -bé Phương Nhi

#Cố Minh -Như Ý (bà là hk sinh bị ông 419 sau đó cướp luôn tyn ông. tội bà bị ông bám như đĩa đói cuối cùng bị bắt về làm bà Cố *ây già số khổ*)

#Kính Hiền-Nhã Lâm(cô thư kí sau nhiều lần bị ông lấy tiền lương ra hù dọa cuối cùng trở thành bà Kính)

#Gia Hoài -Vy Vy(bà tông xe vào xe ông làm ông bị thương ở đầu thế là mất trí nhớ (giả nha) sau đó bị coi là bà bảo mẫu bị ăn đậu hủ cũng đành chịu ai bảo số xui xẻo tông ai ko tông lại tông đúng vào ông và sau tất cả ta lại về với nhau)

Tên tên nv chính đây

#Nhất Long-Ngọc Lan -bé Đại Phong(đúng như cái tên bé thừa hưởng sức mạnh của bố sự đáng yêu của mẹ đi đến đâu tan nhà nát cửa đến đó,nói về ông tướng này thì có cả chương cũng ko hết đàn e của Nhất Long thấy cậu là chạy mất dép còn hơn là thấy quý được cái giống bố là yêu mẹ như mạng sống chộc cho a phải tức điên lên đơn giản vì quần lấy mẹ mà làm nũng..)

.....Tiếp tục theo dõi và cmn cho chuyện nha các man...

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sùng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Ngoại truyện 1:Baba là người xấu mau trả mama cho con

Buổi sáng hôm nay cũng như bao buổi sáng khác.

_Baba mở cửa cho con vào với mama.Đại Phong đập cửa phòng a và cô

Trong căn phòng hai vợ chồng đang quần nhau như rắn nước nghe tiếng con trai gọi cô sốt ruột vội đẩy a ra

_Con nó gọi kìa.

A ko dừng lại chỉ nhủu mày nói

_Kệ nó.Rồi a đẩy vào sâu hơn khiến cô nhăn mặt kêu "á",cậu ở ngoài cửa nghe thấy thì càng đập cửa mạnh hơn vừa khóc gào lên

_Baba là người xấu mau trả mẹ cho con,Baba ko đc làm mẹ bảo bồi đau.

Cô nghe con nói vậy thì vừa tức a lại buồn cười hai cha con nhà này còn a nghe cậu gào khóc thì mặc áo cho cả hai rồi ra mở cửa

_Gào cái j mới sáng sớm con quậy đủ chưa.

Cậu thấy Baba mở cửa thì lao vội vào trong nhảy lên giường ôm chầm lấy cô

_Mama có phải Baba làm mama đau ko.Cậu ân cần hỏi han

_Ko Baba con ko làm mẹ đau.Cô vuốt nhẹ tóc cậu nói

_Dở dằng con nghe mama hết mà.Cậu vẫn cố gắng truy cứu sự thật vừa nói vừa liếc ông Baba đáng ghét đang ngồi ở đuôi giường mặt đen thui.

_À thì...à con đến đây gặp mama có chuyện j.Cô đánh trống lảng.

_Mama quên rồi sao người hứa cho con đi xem phim đó.Cậu ra vẻ ủy khuất

_Ấy chết mama quên.Cô vừa nói vừa liếc anh

Cậu véo vào tay mk làm nước mắt chảy xuống rồi nói

_Tội nghiệp đứa bé bất hạnh bị ba mẹ bỏ rơi.

Cô thấy con khóc thì vội ôm con vào lòng dỗ dành

_Ngoan nào bảo bố bây giờ chúng ta đi.

A ko chịu đựng được nữa đứng phắt dậy khi thấy người khác phải đụng chạm vào người cô mặc nó có là con a hay ko a sách cổ áo nó lên mặc nó kêu

_Baba là người xấu mama cứu con.

Cô định lôi con lại thì bị a trừng một cái đành ngồi im mà nhìn con bị vút ra ngoài rồi đóng mạnh cửa,a quay vào liền đề lên cô

_Bảo bố e đáng bị trừng phạt.Sau đó.....□□□

Cậu bị ông bố đáng ghét quăng ra khỏi phòng đau hông gần chết cậu đứng lên phui phui cái hông gào lên

_Baba xấu xa đợi con lớn con sẽ cướp mẹ đi,mama đợi con con sẽ cứu mama.

Cô nghe con nói thì cảm động muốn rơi nước mắt còn a thì nói vọng ra

_Ta đợi.

Ở dưới lầu Tần Vũ,Dịch Niên chỉ biết lắc đầu

_Lão đại đến khô vì nó.Dịch Niên lên tiếng

_Hai cha con nhà này ngày nào cũng như ngày nào may mà bé Vũ Anh nhà mk ko giống nó.Tần Vũ nói

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Sủng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.